

"12 HAZİRAN SONRASI" USTALIK DÖNEMİ TUZAKLARI

DEVLET BAHÇELİ

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

"12 HAZİRAN SONRASI"
USTALIK DÖNEMİ TUZAKLARI

www.mhp.org.tr

Devletin olmadığı, ama milletin tüm şefkatiyle, âlicenaplığıyla ve kudretiyle ayakta durduğu ortamda bir tek milletimize inandık ve yalnızca Cenab-ı Allah'a sığınarak yolumuza devam ettik.

Yaşadıklarımıza maruz kalıp da ayakta kalacak bir siyasi partiye tesadüf etmek emin olun ki mümkün değildir.

Bırakın ülkemizi, dünyada bile eşine ve benzerine az rastlanacak siyasi bir suikastın muhatabı olduk.

Yalnız kaldık, ama asla umutsuzluğa kapılmadık.

Kuşatıldık, ama teslim olmadık.

Mağdur olduk, ama mağrurluluğumuzdan ödün vermedik.

Baharda karı gördük, ama üşümedik.

Bedel istediler, hiç orali olmadık.

Korku sağanağında ıslanmamızı dilediler, hesaplarını başlarına geçirdik.

Estirdikleri iftira fırtınasında yolumuzu kaybetmemizi istediler, inançlarımızdan aldığımız güçle direndik.

Dava arkadaşlarımızla tek yürek olduk.

Aziz milletimizin sahiplenmesi ve desteğiyle düşmedik.

“Üç Hilal”in dalgalanmasından rahatsızlık duyanlara aman vermedik, göz açtırmadık ve Allah'a şükür fırsat vermedik.

Devlet BAHÇELİ

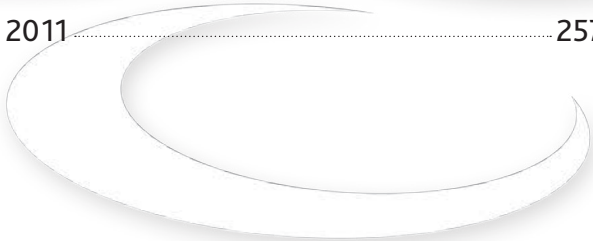

İÇİNDEKİLER

---

4 Temmuz 2011	7
4 Ekim 2011	41
11 Ekim 2011	75
18 Ekim 2011	107
25 Ekim 2011	135
1 Kasım 2011	165
15 Kasım 2011	193
29 Kasım 2011	223
6 Aralık 2011	257

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

"TBMM GRUP TOPLANTISINDA"

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,

Değerli Basın Mensupları,

Hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Bildiğiniz üzere, 24.Dönem Türkiye Büyük Millet Meclisi, 12 Haziran'da yapılan Milletvekilliği Genel Seçimleriyle birlikte şekillenmiş ve millet iradesi bir kez daha belirginlik kazanmıştır.

Partimiz de aziz milletimizden temsil yetkisini alarak kutlu Meclisimizdeki yerini almıştır.

Bu vesileyle, Türkiye Büyük Millet Meclisinin yeni yasama dönemindeki çalışmalarının hayırlı ve uğurlu olmasını Cenab-ı Allah'tan niyaz ediyorum.

Böylelikle bugün, 24.Dönem Türkiye Büyük Millet Meclisinin ilk grup toplantısında biraya gelmiş bulunuyoruz.

Gündemle ilgili değerlendirmelerime geçmeden önce, Milletvekilliği Genel Seçimlerinin öncesi ve sonrasıyla ilgili bazı tespitlerimi ve düşüncelerimi huzurlarınızda sizlerle paylaşmak istiyorum.

Takdir edersiniz ki, 12 Haziran seçimlerini yalnızca sonuçları üzerinden değerlendirmek çok doyurucu ve sağlıklı bir bakış olmayacaktır.

Her şeyden önce sebeplerin netice üzerindeki etkisini iyi tahlil etmek ve esasa nüfuz edecek bir analiz mahareti sergilemek maksadımızın daha iyi anlaşılmasında belirleyici olacaktır.

Neresinden bakarsak bakalım, çok sancılı ve sarsıntılı bir seçim sürecini geride bıraktık.

Özellikle Partimize yönelik kirli bir kampanyanın nasıl meşafe aldığı, tertiplerin ne denli zıvanadan çıktığını hepimiz yaşayarak gördünüz.

Şüphesiz 12 Haziran seçimlerine gelesiyeye kadar bütün hesaplar ve hedefler MHP'siz Meclis yapısı üzerine bina edilmiştir.

Partimizi baraj altında bırakmak amacıyla iftiralar atılmış, ithamlara ve iğrenç tuzaklara ahlaksızca tevessül edilmiştir.

Kronik MHP düşmanlığı 12 Haziran öncesinde başını kaldırmış, AKP'nin fitne siyasetinin öncülüğünde dört bir koldan saldırıya geçmiştir.

Nitekim AKP'nin karanlık mahzeninden; MHP'nin itibarsızlaştırılması, etkisizleştirilmesi ve hatta siyasi hayat-tan silinmesi için her türlü oyun sahnelenmek için devreye sokulmuştur.

Partimizle ilgili niyet ve emeli malum olan çevreler el birliği etmişçesine üzerimize gelmişlerdir.

Medyada köşe tutmuş kiralık kalemler, devletin içinde yuvalanmış çeteler, uluslararası bağlantıları olan sivil toplum kuruluşları ve Okyanus ötesindeki unsurlar aynı hizada buluşmuş ve AKP'yle birlikte nifak tohumu saçmışlardır.

Bizdenmiş gibi görünüp AKP'ye hizmet eden, kimliğimizi ve sembollerimizi kullanarak Partimizi yıkmaya odaklanan haysiyet yoksunu mihraklar pislik kokan tezviratlarla sonuç alacaklarını zannetmişlerdir.

2002 yılında, MHP'siz hükûmet arayışında olanların uzantıları ve derin ittifak içindeki ortakları bu defa da MHP'siz Meclis hedefinde buluşmuşlardır.

Tek dertleri barajın altına çekerek MHP'yi tasfiye etmek ve planlanan yeni Anayasa'yla Türkiye'nin temellerine dinamik yerleştirmek olmuştur.

MHP'nin yer almadığı bir Meclis ortamında, gizli gündemi-ni rahatlıkla uygulayacağını düşünen AKP zihniyeti, partimizi zan ve töhmet altında bırakan girişimlere yönelik iktidar gücünü bir türlü harekete geçirmemiştir.

Onlara göre, MHP engeli aşılsa hedeflerine kolaylıkla ulaşacaklardır.

Yine zannetmişlerdir ki, MHP tükenirse, Anayasa'yı tek başlarına değiştirme imkânına kavuşacaklar ve Türk milletinin etnik kimlikler arasında taksim edilmesinin önünde bir mâni kalmamış olacaktır.

Hepiniz şahitsiniz, AKP iktidarı, Partimizi zayıflatmak ve yok etmek için denemediği yol kalmamıştır.

Her çirkinliğe başvurmuş, her çirkefliğe destek vermiştir.

Başbakan Erdoğan meydanlarda siyasi nezaketi ve centilmenliği hiçe saymış ve zor durumumuzdan istifade edecek kadar küçülmüştür.

Partimizi hedefine alan marazi kumpanyaya karşı AKP sesini dahi çıkarmamış, devletin imkânlarını harekete geçirmemiştir.

Devletin olmadığı, ama milletin tüm şefkatiyle, âlicenaplığıyla ve kudretiyle ayakta durduğu ortamda bir tek milletimize inandık ve yalnızca Cenab-ı Allah'a sığınarak yolumuza devam ettik.

Yaşadıklarımıza maruz kalıp da ayakta kalacak bir siyasi partiye tesadüf etmek emin olun ki mümkün değildir.

Bırakın ülkemizi, dünyada bile eşine ve benzerine az rastlanacak siyasi bir suikastın muhatabı olduk.

Yalnız kaldık, ama asla umutsuzluğa kapılmadık.

Mağdur olduk, ama mağrurluluğumuzdan ödün vermedik.

Kuşatıldık, ama teslim olmadık.

Baharda karı gördük, ama üşümedik.

Bedel istediler, hiç oralı olmadık.

Korku sağanağında ıslanmamızı dilediler, hesaplarını başlarına geçirdik.

Estirdikleri iftira fırtınasında yolumuzu kaybetmemizi istediler, inançlarımızdan aldığımız güçle direndik.

Dava arkadaşlarımızla tek yürek olduk.

Aziz milletimizin sahiplenmesi ve desteğiyle düşmedik.

"Üç Hilal" 'in dalgalanmasından rahatsızlık duyanlara aman vermedik, göz açtırmadık ve Allah'a şükür fırsat vermedik.

Doluya koydular taşmadı, boşa koydular dolmadı ve netice olarak Milliyetçi Hareketin Türk milletiyle buluşmasını durduramadılar.

12 Haziran'da yapılan 24. Dönem Milletvekiliği Genel Seçiminin sonuçlarını işte bu kapsamda ele almak ve bir fikir yürütmek sanıyorum daha doğru olacaktır.

Bu itibarla Partimizin; aldığı yaklaşık % 13'lük oy oranı ve 52 milletvekili sayısıyla TBMM'de temsil imkânına kavuşması çok önemli ve maruz kaldığımız tuzaklar dikkate alındığında çok değerlidir.

Tek başına iktidar hedefiyle çıktığımız yolda; karşımıza tahammülü kolay olmayan zorluklar çıkarıldı.

Olağanüstü şartlar içinde seçim çalışması yapmak durumunda kaldık.

Elbette aldığımız neticeyi mutlak bir başarı olarak sunmak ve zafer diyerek sevinmek çok yerinde değildir.

Ancak, geçirdiğimiz tehlikelerle dolu sürecin bağlamında, bugünkü durumumuz ümit vericidir ve Milliyetçi Hareket'in hangi zorlukları aşarak bu noktaya ulaştığının bariz ispatıdır.

Kuşkusuz, verilen her oy bizim için değerlidir.

Milliyetçi Hareket'in yaklaşık 5,5 milyon vatandaşımızın gönlüne girmesi anlamlıdır, kıymetlidir ve küçümsenmesi kimsenin haddine değildir.

Hiç kuşkunuz olmasın ki, bundan sonra bize oy vermeyen vatandaşlarımıza ulaşmak ve beklentilerini karşılamak için de gerekli her türlü çalışmayı yapacağız.

Bugün, bu Meclis grup toplantı salonuna;

- Yandaş medya gücünü aşarak,
- AKP'nin yaydığı fesadı ve seferber ettiği kamu gücünü yararak,
- Anket kuruluşlarının düzmece raporlarını yenerek,
- Ve küresel çevrelerin kışkırtmalarını boşa çıkararak geldik.

Küresel güçlerin yerli iş birlikçisi AKP'ye verdiği ihale sonrasında, siyasetin yeniden tanzim ve dizaynına milletimizin geçit vermeyeceğini bu seçim sonucunda yeniden iftiharla şahit olduk.

Siyaset mühendislerinin; MHP'siz Meclis planlarının suya düştüğünü ve hesaplarının aziz milletimiz tarafından bozulduğunu bir kez daha gördük.

Yine de herkes bilmelidir ki; ne kurulan tuzakları unutacağız ne de faillerini affedeceğiz.

Ne dedikodu çıkarıcıları bağışlayacağız ne de MHP'yi yok etmeyi kafasına koymuş ihanet taraflarını aklımızdan çıkaracağız.

Ne AKP'nin yaptıklarını görmezden geleceğiz ne de Partimize dönük tertiplerini yanına kar bırakacağız.

Bunun için önce hesaplaşacağız, sonra da yeri gelirse helalleşmeyi düşüneceğiz.

Bizlere desteğini esirgemeyen ve oylarıyla yanımızda duran milyonlarca vatandaşımızı bu vesileyle bir kez daha minnet ve şükranlarımla selamlıyorum.

Siz değerli milletvekili arkadaşlarımı, seçim süresince göstermiş olduğunuz mücadele ve başarılı çalışmalarınızdan dolayı kutluyorum.

Gece demeden, gündüz demeden büyük bir inanmışlıkla çalışan Parti teşkilatlarımızın her kademesindeki dava arkadaşlarıma sonsuz teşekkürlerimi ve takdirlerimi sunuyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Demokrasilerde seçimler yenilenmeyi ve taze bir başlangıcı ifade eder.

Propaganda döneminde gerilen sınırlar, şirazesinden çıkan tartışmalar ve körüklenen ihtilaflar sandıkla birlikte zayıflar ve siyasal tansiyon olması gerektiği seviyeye iner.

Kabul etmeliyiz ki, bu siyasetin doğasıdır ve rekabetçi özelliğinin de bir yansımasıdır.

Netice itibarıyla siyaset, sosyal tarafların ya da rakip siyasal anlayışların mücadelesiyle yürür ve fonksiyonellik kazanır.

Siyasal süreçte farklı talep ve isteklerin, değişik çıkar ve beklentilerin yarışması söz konusudur ve olması gereken de bu ortamdan bir uzlaşmanın doğmasıdır.

Demokrasisini istikrara kavuşturmuş ve gerçekçi temele oturtmuş ülkelerde siyasal rekabet mutlaka belirli ahlaki ve vicdani kurallar çerçevesinde hayat bulmaktadır.

Siyasal programların, hedeflerin ve projelerin mücadelesi, şüphesiz demokrasiye derinlik kazandırarak ortak iyinin oluşmasına hizmet edecektir.

Her seçim bir dönemin sonu, yeni bir dönemin başlangıcıdır.

Eğer herkesin üzerinde ittifak sağlayacağı ve mutabakat zemininde buluşacağı şartlar oluşmamışsa ya da oligunlaşma-

mıŖsa, bu yeni döneme çok büyük anlamlar yüklemek ve geleceğe yönelik ümitvar olmak hayalcilikle eŖ değer olacaktır.

Ŗayet, seçimlerin yapılmasına rağmen huzursuzluk bitmiyorsa, gerginlik azalmıyorsa ortada mutlaka kanayan bir yara vardır ve bunun sebep olacağı ağır sonuçlara herkes katlanmak zorunda kalacaktır.

Türkiye'nin muhatap olduğu bugünkü alacakaranlık ortamın gerisinde ifadeye alıŖtıęım bu hususlar yatmaktadır.

Üzülerek söylemeliyim ki, ülkemiz ileri demokrasi yalanlarıyla sürüklendiği çıkmaz sokakta âdeta can ekiŖmektedir.

“İstikrar sürsün, Türkiye büyüsün diyerek” aziz milletimizden iktidar sorumluluğunu üçüncü defa alan Adalet ve Kalkınma Partisi, krizin ve kaosun sıklet merkezi hâline gelmiŖtir.

Toplumunu kutuplaŖtırarak, devleti yozlaŖtırarak ve hukuksuzluğa eğilim bükerek zinde kalmaya alıŖan AKP Hkmeti, bu yeni yasama döneminde de benzer eğilimlerini sürdüreceğini gstermiŖtir.

Seçim sonuçları ne olursa olsun, Türkiye'nin sorunları önümüzdeki süreçte de artarak devam edecektir.

12 Haziran'dan bu tarafa ortaya çıkan geliŖmeler iyi okunursa baŖkaca bir sonuca ulaŖmanın kolay olmayacağı net olarak görülebilecektir.

YaŖadıęımız sorunlar yumağı daha Ŗimdiden karamsarlığın ve korkunun milletimizi çepeçevre sardığına iŖaret etmektedir.

Üstelik Türkiye Büyük Millet Meclisinin kriz üssü hâline gelmesi önümüzdeki sürecin çok şeylere gebe olduğunu kanıtlamaktadır.

Zira siyaseti çalkantılı, demokrasisi buhranlı, ekonomisi yaralı ve devleti bunalımlı bir ülkenin yarınlara nasıl ulaşacağı muamma olduğu kadar da şaibelidir.

Yakın coğrafyalardaki sosyal ve siyasal dengesizlikler iyice kabarmışken, ülkemizin istikrarsızlıklarla ve kavgalarla boğuşması vahim gelişmelerin de fitilini ateşleyebilecektir.

Libya'dan sonra Suriye'nin içine düştüğü dramatik durum, doğrudan doğruya ülkemizi içine çekebilecek girdabın sürekli olarak genişlediğini göstermektedir.

AKP Hükûmeti ise nafil diplomatik ziyaretlerle, dün kardeş olarak ilan ettiklerini bugün Batı'nın oyun planı gereğince yüzüstü bırakarak omurgasız bir duruş sergilemektedir.

Ne yazık ki, içte ve dışta kuvvetlenerek etki alanını arttıran türbülans, ağır sonuçlara, telafisi çok zor olacak zararlara yol açacaktır.

İşte böylesi bir ortamda, yenilenen Meclis çatısı altında yemin ve boykot krizi ortaya çıkmış ve demokrasi tarihimize kara bir leke olarak geçmiştir.

TBMM'nde yaklaşık % 50'lik bir oy oranıyla temsil imkânına kavuşan AKP Hükûmeti ise gelişmeleri kayıtsızlık ve vurdumduymazlık içinde izlemektedir.

Sürekli olarak saldırı ve ithamlarla vakit geçirmektedir.

İktidar partisinin, siyasi krizi yönetecek ve nihayete erdirecek bir bakış ve değerlendirme basiretinden son derece uzak olduğu görülmektedir.

Başbakan Erdoğanın Balkon Konuşması'ndaki üslup ve yaklaşımlarıyla, daha sonraki tutum ve söylemleri arasında gece ile gündüz kadar fark oluşmuştur.

Esasında, bu çelişkili ve ikiyüzlü siyasetçi özelliğini defalarca bizzat kendisinin söz ve uygulamalarından işittik ve gördük.

Bu nedenle şaşıracağımız ve hayrete düşeceğimiz bir durum söz konusu değildir.

Ne var ki, karşımızda gittikçe kök salan ve endişe verici bir boyut kazanan siyaset ve demokrasi krizi bulunmaktadır.

Başbakan Erdoğan ise bundan hiç de rahatsızlık duymamaktadır.

Açıkça ifade etmeliyim ki, Türkiye Büyük Millet Meclisinde cereyan eden yemin ve boykot krizinin çözülememesi hâlinde, millet iradesinin sorgulanması ve değersizleşmesi kaçınılmaz olacaktır.

Tehlike bu kadar açık ve yakındır.

İşin şakaya gelir tarafı, hafife alınacak yönü kalmamıştır.

Yemin ve boykot krizinin görünürde üç sorumlusu olduğu ortadadır.

Bunlardan birincisi; bölücülüğün siyasetteki uzantısı olan ve Kandil çetesini arkasına alarak barış ve özgürlük mücadelesi verdiğini iddia eden BDP'dir.

İkincisi; tutuklu milletvekillerinin serbest bırakılmamasını gerekçe gösteren ana muhalefet partisi CHP'dir.

Üçüncüsü ise; göz göre krizin geldiğini fark edemeyen ya da fark etse de sesini çıkarmayan ve bundan nemalanmanın arayışında olan AKP Hükûmetidir.

Diyebiliriz ki, bölücülükten hüküm giymiş bir şahsın, milletvekili olup olmamasıyla ilgili Yüksek Seçim Kurulunun hatalı ve yanlış kararları bugünkü kaotik manzaranın meydana gelmesinde büyük etken olmuştur.

Söz konusu kişi, PKK propagandası yaptığı gerekçesiyle 19 Şubat 2009 tarihinde Ankara 11.Ağır Ceza Mahkemesi tarafından cezalandırılmıştır.

Bundan sonra Yargıtayda temyiz safahatı başlamış ve 22 Mart 2011 tarihinde karar onanmıştır.

Bu kapsamda bölücülük propagandası yapan bu şahsın bir yıl sekiz aylık cezası kesinleşmiştir.

Ne var ki, gerçekler ortada dururken bu şahıs 11 Nisan'da milletvekilliği adaylığına müracaat etmiştir.

Yüksek Seçim Kurulu ise bu müracaatı önce bir kısım bağımsız adayla birlikte reddetmiş, baskılar ve tehditler nedeniyle kısa süre içerisinde müracaatları kabul ederek çark etmek durumunda kalmıştır.

Süreç içinde, YSK'nin değişken tavrı nedeniyle ülkemizin değişik yörelerinde olaylar çıkmış ve bölücü mihraklar âdeta şehirleri savaş alanına çevirmiştir.

Yine hatırlanacağı gibi, YSK'nin başlangıçta verdiği ret kararıyla ilgili başta Cumhurbaşkanı olmak üzere, herkesçe malum çevreler harekete geçmiş ve demokrasi havariliğine soyunarak PKK'nın Meclise girmesi için fazla mesai yapmışlardır.

Anayasa'nın 76. maddesinin ikinci fıkrası; bir yıldan fazla hüküm giyenlerin milletvekilliği seçilmeyeceğini belirtmesine rağmen, bu tartışma götürmez kural YSK ve bağımsız adaylar tarafından dikkate alınmamıştır.

Bununla birlikte söz konusu bölücü şahsın 12 Haziran'da yapılan milletvekili seçimlerine katılmasına, arkasından ise mazbatasının almasına bile rıza gösterilmiştir.

Ancak, YSK en sonunda hatasından dönerek bu kişinin milletvekilliğini iptal etmiş, ancak neden olduğu buhranın tahammül edilemez bir noktaya ulaşmasına da mâni olamamıştır.

Her şey berrak biçimde ortadadır.

Hukuken milletvekili seçilmesi mümkün olmayan bir kişinin seçime katılması için çaba gösteren herkes ortaya çıkan kaostan birinci derecede sorumludur.

Bu gelişmeler üzerine terör örgütü yandaşlarının alenen kan dökmekten bahsetmeleri, siyasi bölücülerin PKK sözcülüğüne soyunmaları ve savaşı dillerine dolamaları ülkemizin düştüğü çukurun açıkça ispatıdır.

Şiddet diliyle barış kelimelerini yana yana getiren kandan beslenen bölücü mihrakların, taraftarlarına sokağı işaret etmesi, silah ve dağı adres göstermeleri tam bir kepezaliktir ve Türkiye'nin şerefiyle açıkça oynamak anlamına gelecektir.

Türk milletinin her önüne gelen tarafından azarlanmasını, hakir görülmesini ve dayatmalara boyun eğmeye zorlanmasını şiddetle ve nefretle reddettiğimizi buradan duyurmak istiyorum.

Ne büyük bir çelişkidir ki, ne Başbakan'dan ne de AKP'nin herhangi bir yöneticisinden milletimizin değerlerini ayaklar altına almaya yeltenen rezillere dönük karşı bir duruş gelmemiş ve meydan okuyanlara hadleri bildirilmemiştir.

Anlaşıldığı kadarıyla, AKP'nin yeni Anayasa projesine umut bağlayan siyasi bölücüler, hiçbir yaptırım olmayacağından dolayı eylemlerine hız vermişlerdir.

Türkiye, özellikle bölücülerin 12 Haziran sonrası cüretleşen eylemleri nedeniyle soluk alamaz hâle gelmiştir.

Nitekim bağımsız milletvekillerinin Diyarbakır'da toplanıp sözde grup toplantıları yapma kararı Türk milletine ve devletine açıkça meydan okumadır ve büyük bir sorun olarak karşımızdadır.

Meclisimizi hiçe sayarak fiili bir durum yaratan ve birçok anlama gelecek bu girişimin, Türkiye Cumhuriyeti'ni yıkmak için bir ön hazırlık olduğu şüphesizdir.

Anayasal statü elde etmek maksadıyla, AKP'nin kapalı kapılar arkasında verdiği tavizlerle gemi azıya alan ihanet şebekesi, ülkemizi çok tehlikeli bir alana doğru çekmektedir.

Başkent Ankara'nın saygınlığına ve bağlayıcılığına başkaldırı olan bu gelişmelerin, üniter devlet yapımıza da alçakça bir saldırı olduğu tartışmasızdır.

Buradan sormak isterim ki;

Başbakan Erdoğan ve hükûmeti bu isyan provaları karşısında neden sessiz ve tepkisizdir?

Yoksa verilen sözler mi vardır?

Biraz terör, biraz tavizle her sonucun alınacağı mı hesap edilmektedir?

Türkiye terör provokasyonun mihmendarlığında bulanık ve sisli bir sürece kontrolsüz bir şekilde savrulmaktadır.

İmralı'da yatan bebek katilinin serbest bırakılma şartları gün geçtikçe olgunlaşmaktadır.

Hatta var olan sorunların bitirilmesi İmralı canisinin durumuna bağlanmıştır.

Kanlı terörün Kandil'deki elebaşları, koşa koşa yanlarına gelen çürümüş bazı köşe yazarlarına mülakatlar vermiş, fırsat tan istifade ederek tehditler savurmuş ve İmralı'yı iradeleri olarak ilan etmişlerdir.

Merakımız, ceviz ağacının altında sözde barışı konuştuklarını dile getirerek terör elçiliği yapanlar, acaba hayatlarında

hiç Türk bayrağının altında şehitlerimizi ve gazilerimizi hatırlayacak bir ahde vefa örneği göstermişler midir?

Bu kapsamda, demokrasi ve özgürlük maskesiyle zehir saçan taraflar, özellikle 12 Haziran sonrası gerçek niyetlerini ve hedeflerini daha da görünür hâle getirmişlerdir.

Sanki düğmeye basılmış gibi, seçimler sonrasında geniş bir koalisyon AKP'nin gözetim ve denetimi altında kamuoyu hazırlama faaliyetlerine başlamışlardır.

Geçtiğimiz günlerde yayımlanan ve kalem sahibinin meşum niteliği bizce bilinen TESEV Raporu bunlardan sadece birisidir.

Kandil ağzıyla ve İmralı'nın sözleriyle hazırlanan bu raporların, Türk milletini ölüm döşeğine yatırmak için seferber olduğu ortadadır.

Şu tesadüfe bakın ki, bir tarafta demokrasi ve barış konuştuğunu iddia eden hayâsızlar vardır.

Diğer tarafta, PKK saldırılarında şehit düşüp de bayrağa sarılı olarak vatan topraklarına emanet edilen kahramanlar bulunmaktadır.

PKK militanlarına gerilla diyerek önem atfeden kalem sahipleri acaba ağızlarına vatan, bayrak ve şehit kelimelerini ne zaman alacaklardır?

Hakkı, adaleti ve demokrasiyi işine geldiği gibi yorumlayanlar, şehadet şerbetinden içenleri ne olarak görmekte ve hangi kategoride değerlendirmektedir?

Dağdaki eşkiyaya kahraman ve ölenlerine de şehit gözüyle bakanlar Türk milletinin birliğini, bütünlüğünü ve bin yıllık kardeşlik hukukunu hiçe sayanlardır.

Bunların zihinlerinde özerklik fesadı doğrultusunda ayrılmak, bölünmek ve ayrı bir devlete kavuşmak bulunmaktadır.

Nitekim bu çerçevede, katil ile maktul, şehit ile cani tam olarak birbirine karıştırılmış durumdadır.

Türk milletini savaş sözleriyle sindirmeye çalışan, şimdi de 15 Temmuz randevusunu veren etnik bölücüler, ne yaparlarsa yapsınlar emellerine ulaşamayacaklardır.

Muhataplarını buradan uyarıyorum: Kimse yanılıp yenilip boş hayallere kapılmasın.

Bizim ne vazgeçecek insanımız ne de verecek bir çakıl taşımız vardır.

Başbakan Erdoğan sözde ustalık döneminin eşiğinde, kararını vermeli ve tarafını belirlemelidir.

Yeni Anayasa kapsamında kızıışan ve gerginleşen ortamı sakinleştirmenin ve Türkiye'nin hak ve hukukuna sahip çıkmanın tarihi sorumluluğu en başta hükümet olmak üzere hepimizin omuzlarındadır.

2007 yılından beridir millet olarak maruz kaldığımız Anayasa gerilimi bitirilmeli, Türk milletinin kardeşlik bağlarını tahkim edecek hukuki çerçeve bütünlük içinde mutlaka hayata geçirilmelidir.

Geniş bir mutabakat ölçeğinde hazırlanmasının yerinde olacağı Anayasa'ya hiç kimse şimdiden farklı anlamlar yüklememelidir.

Ganimet kapma telaşı içerisinde, mayınla, mermiyle ve tahriklerle takviye edilmiş anayasal statü talepleri beyhude çırpınışlar olarak akamete uğramaya mahkûm olacaklardır.

Parti olarak;

Anayasa'nın birinci maddesinde anlamını bulan; "Türkiye Devleti Cumhuriyettir" ifadesinden,

İkinci maddesinde yer bulan; "Türkiye Cumhuriyeti'nin, demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti" olduğuna yönelik ilkeden,

Üçüncü maddesinde tanımlanan; "Türkiye Devleti, ülkesi ve milletiyle bölünmez bir bütündür. Dili Türkçedir. Bayrağı, şekli kanununda belirtilen, beyaz ay yıldızlı al bayraktır. Millî marşı "İstiklal Marşı"dır. Başkenti Ankara'dır." tarihî kararlılığından asla taviz vermeyeceğiz ve geri adım atmayacağız.

Kim ne yaparsa yapsın, bu millî yeminlerin bizim tarafımızdan müzakere edilmesi dahi mümkün değildir.

Herkes hesabını buna göre yapmalı ve ayağını denk almalıdır.

Aksi takdirde Milliyetçi Hareket Partisi Türk milletinin hak ve menfaatlerini korumak ve Türkiye Cumhuriyeti'ni yaşatmak için her fedakarlığı seve seve yapmaya hazırdır.

Muhterem Milletvekilleri,

24.Dönem Türkiye Büyük Millet Meclisinde görev alacak milletvekillerinin 28 Haziran'daki yemin merasimine katılmayan bir diğer parti de az önce vurguladığım gibi Cumhuriyet Halk Partisi olmuştur.

Ana muhalefet partisi buna gerekçe olarak, seçilmelerine rağmen hâlâ tutuklu bulunan milletvekillerinin durumunu göstermiştir.

Hepinizin de bildiği gibi, Partimizin İstanbul Milletvekili Sayın Engin Alan da aynı durumda ve konumdadır.

Bu hukuk skandalının affı ve tarifi mümkün değildir.

Millet iradesi yargı tarafından dikkate alınmamış ve yasa dışı bir şekilde seçilmiş kişilerin tutukluluk hâlleri devam ettirilmiştir.

Gerek Sayın Alan'ın gerekse de diğerlerinin durumu siyallaşan yargının hazin ve ibretlik bir sonucudur.

26 Haziran tarihinde yapmış olduğumuz basın açıklamasında da ifade edildiği gibi; Anayasa'nın 76.maddesinin ikinci fıkrasıyla, 2839 sayılı Milletvekili Seçim Kanu'nun 11. maddesi milletvekilliğine mâni hâlleri sıralamaktadır.

Bu maddeler doğrultusunda, Sayın Engin Alan'ın ve benzer durumdaki şahısların milletvekili olmalarında herhangi bir engel bulunmamaktadır.

Böylesine açık ve net hukuki durum varken, milletimizin seçip parlamentoya gönderdiği vekillerini serbest bırakmamak kasıtlı, yanlış ve başka hesapları gözeten yargının icraatından başka bir anlama gelmeyecektir.

Bundan dolayı Türkiye, sonuçları kaygı verici olabilecek bir siyasi, demokrasi ve yargı krizinin içine düşmüştür.

Başbakan Erdoğan'ın "Ne yapalım seçmeseydiniz." sözleri ise talihsiz olduğu kadar densizliğin ulaştığı seviyeyi göstermesi bakımından manidar olmuştur.

Başbakan Erdoğan'a söylemek isterim ki, bizim kimi aday gösterip göstermeyeceğimizi sana mı soracaktık?

Senden icazet mi alacaktık? Sana mı danışacaktık?

Bu kendini bilmez ve utanmaz zihniyet, geçmişte şahsını ilgilendiren kişiye özel Anayasa değişikliğini pervasızca yapmıştı.

Hukukun ilkelerini fütursuzca çiğnemiş ve CHP de bu işe ortak olmuştu.

Yaşanılan krizin kaynağı tabii olarak yargının verdiği kararlarda düğümlenmektedir.

Başbakan Erdoğan'ın üstünlerin hukukuna son veriyoruz derken kendi üstünlüklerini sağlamlaştırdığı gün gibi ortaya çıkmıştır.

AKP yargısı, izan ve insaf ölçülerinden tamamen uzaklaşarak, kanun maddelerini keyfî şekilde yorumlamaktadır.

Üstelik seçilmiş milletvekilleri; kuvvetli suç şüphesi bulunmasından, kaçma ve delilleri karartma ihtimalinden dolayı özgürlüklerine kavuşamamışlardır.

Ne var ki, 22 Temmuz 2007 Seçimlerinden iki gün sonra bölücü faaliyetlerden dolayı tutuklu bulunmasına rağmen milletvekili seçilen bir şahıs herkesin gözü önünde serbest bırakılmıştır.

Aynı adalet anlayışı, Habur'da pişman olmadıklarını söyleyen PKK militanlarına ısrarla Türk Ceza Yasası'nın pişmanlık hükümlerini uygulamıştır.

Daha sonrada AKP güdümlü yargı, Hizbullah militanlarını kaçma emaresi görmeden serbest bırakmış ve hukuku ayaklar altına almakta bir beis görmemiştir.

Türk milletinin tercihiyle seçilmiş kişileri; kaçma, saklanma ve delilleri karartma zannıyla cezaevinde tutmak, adalet anlayışına yapılabilecek en büyük kötülük ve tahribattır.

Buna da hiç kimsenin hakkı ve yetkisi yoktur.

Bu itibarla, var olan olumsuz gelişmeler 24.Dönem Türkiye Büyük Millet Meclisinin sorunlu ve krizle başlamasına neden olmuştur.

Meclis daha yolun başında kilitlenmeyle ve büyük bir açmazla yüz yüze kalmıştır.

Ancak hiçbir gerekçe, Meclisin boykot edilmesine ve Anayasa'nın 81.maddesindeki milletvekili yeminine aykırı hareket edilmesine mazeret teşkil etmeyecektir.

Bu haliyle başta CHP olmak üzere, milletvekili yemini etmeyenlerin TBMM'nin saygınlığına fazlasıyla gölge düşürdüklerini bilmeleri lazımdır.

Madem ortada bir yanlış vardır, o hâlde bir başka yanlışla bunun giderileceğini düşünmek hezeyandır ve Gazi Meclisin taşıdığı yüksek erdeme hakarettir.

Üstelik CHP Genel Başkanının, Meclisi protesto ederken; "Arkadaşlarımızı satmayız." sözleriyle bizi tariz yollu itham etmesi içine düştüğü ölçüsüzlüğün ve kafa karışıklığının bariz deşifresi olmuştur.

Bize derme çatma siyasi delikanlılık gösterileri yapan Sayın Kılıçdaroğlu, önce aynaya bakmalı ve kimin arkadaşlarını satma ile ilgili engin tecrübeye sahip olduğunu orada görmelidir.

Bizim boş laflara karnımız toktur.

Milliyetçi Hareket Partisi, 41 yıllık mazisinde böylesine bir boykotla karşılaşmayan kutlu Meclisi, tartıştıracak ve itibarını zedeleyecek hiçbir niyetin ve eylemin içinde olamaz ve olmayacaktır.

Ayrıca, ana muhalefet partisi tarafından yaşanan yemin krizinin uluslararası alana taşınması da son derece acı verici ve talihsiz olmuştur.

Birleşmiş Milletlere, Avrupa Birliğine, AGİT'e, Avrupa Konseyine, İslam Konseyine, Avrupa Parlamentosuna,

Uluslararası Af Örgütüne, Sınır Tanımayan Gazeteciler Örgütüne yazılan mektupla neden yemin edilmediği izah edilmiştir.

Bir yönüyle ülkemizi uluslararası sivil toplum kuruluşlarına ve organizasyonlarına şikâyet eden bu mektup, yeni CHP'nin ruh hâlini ve meselelere hangi zaviyeden baktığını da göstermiştir.

Dün, AKP'nin de benzer davranışları gösterdiğinde eleştirmekten sakınmamış ve bunu şiddetle reddetmiştik.

CHP'nin, şikâyet ettiği çevrelerin Türkiye'yle ilgili tutum ve düşünceleri sabittir ve hiç de değişmemiştir.

Elbette Türk yargısının ve AKP iktidarının birçok yanlış kararları ve uygulamaları vardır.

Ama unutmayalım ki, ülke içi bir meselenin konuşulacağı ve tartışılacağı yer bellidir ve bunun da Cumhuriyet'i kurduğunu iddia eden parti tarafından anlaşılabilmesi büyük bir sorundur.

Üstelik Türkiye'de, siyasi partiler açısından en üst şikâyet mercii ise Türk milletidir.

İktidarı ve yargının uygulamalarını ancak ve ancak millete anlatarak bir sonuca varabilecektir.

Yoksa en son olarak Atina'daki toplantılarından medet ummak, orada Türkiye'deki mevcut sorunları aktarmak büyük bir yanlış ve öz güven eksikliğiyle aynı anlama gelecektir.

Başkent Ankara vizyonundan çıkarak, küresel çekim alanına kapılan CHP'nin, ülke içindeki siyasi ve hukuki meseleleri dünyaya afişe etmesi en az yemin krizi kadar ciddi ve önemli bir problemdir.

Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün kurduğu partinin bu içler acısı hâli, geleneği ve siyasi geçmişi bakımından kırılma ve sapmadır.

Bu nedenle CHP, Partimize laf yetiştireceğine kendisine bakmalı ve bize akıl vermekten bir an önce vazgeçmelidir.

Değerli Milletvekilleri,

Hatırlanacağı üzere, yemin ve boykot krizine Sayın Cumhurbaşkanı da müdahil olmuş ve Çankaya Köşkü'ne bir dizi davette bulunmuştur.

Sayın Erdoğan'la AKP Genel Başkanı sıfatıyla iki saati aşkın bir süre görüşerek, 61. Cumhuriyet Hükûmetini kurma görevini veren Sayın Gül'ün, birdenbire bizi, CHP'yi ve bağımsız bir gurup milletvekilini Çankaya'ya davet etmesi baştan sorunlu olmuştur.

Cumhurbaşkanı Sayın Gül'ün davet ettiği diğer iki siyaset aktörü, Meclisteki yemin ve boykot krizinin birinci dereceden sorumlularıdır.

Milliyetçi Hareket Partisinin bu çerçevede değerlendirilerek krizin parçasıymış gibi takdim edilmesi, Sayın Gül'ün Başbakanla bir plan dâhilinde hareket ettiğini göstermiştir.

Sayın Cumhurbaşkanının bizimle görüşeceği ve sunacağı bir şeyi yoktur.

Cumhurbaşkanı Sayın Gül, eğer gerçekten davetinde samimi olsaydı, TBMM'de grubu bulunan siyasi parti liderlerini birlikte ya da ayrı ayrı eşit süreyle kabul eder gündemdeki sorun alanlarıyla ilgili görüş alışverişinde bulunurdu.

Diğer taraftan Mecliste temsil edilen bağımsız milletvekillerini de ayrı bir gün ve saatte davet ederek onlarla görüşebilirdi.

Hatta bu görüşmeye bağımsız milletvekillerinin oluşturduğu Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloku'nun değişik düşünce ve kanaat üyelerini de çağırabilirdi.

Oysa ki, Sayın Gül'ün davetinde AKP yer almamış, Mecliste temsil edilen diğer siyasi partiler bu davete muhatap kalmışlardır.

Kaldı ki, eğer AKP yemin ettiği gerekçesiyle davet edilmediyse, Partimiz de aynı durumdadır, o zaman bize yönelik bir çağrıya da gerek yoktur.

Bu gelişmeler ışığında Milliyetçi Hareketin nerede durduğu ve neyi savunduğu Sayın Gül tarafından fark edilememiştir.

Ve kriz taraflarıyla aynı safa sokulmak istenmemizi büyük bir haksızlık olarak değerlendirdiğimizden, Sayın Abdullah Gül'ün görüşme talebi tarafımızca kabul görmemiş ve yapılan davete icabet edilmemiştir.

İşin ilginç bir başka tarafı ise Çankaya'dan gelen davete gitmeyişimiz yandaş basında alerji yaratmıştır.

Ağız birliği etmişçesine ve koro hâlinde bizi eleştirenlerin Çankaya Köşküyü yeni bir blok oluşturdukları anlaşılmaktadır.

Şüphesiz nafîle görüşmelerle, sonuçsuz diyaloglarla Türkiye'nin zaman kaybına tahammülü bulunmamaktadır

İçinde bulunduğumuz siyasi ve demokrasi krizinin çözülmesi için öncelikle iktidarın da sorumluluk alması ve samimiyetle yaklaşması gerekmektedir.

Eğer istenirse, Türkiye Büyük Millet Meclisi, bugünkü karanlık tablodan çıkışın tek adresi hâline ivedilikle getirilebilecektir.

Ancak Başbakan Erdoğan'ın son beyanatları iktidar partisindeki kabalığın ve seviyesizliğin nerelere kadar ulaştığını göstermiştir.

Boycot ve yemin krizinin taraflarını aşağılayarak; "Tükürüklerini yalayacaklar." demesi bir Başbakan'a kesinlikle yakışmamıştır.

Ortaya çıkan emareler Başbakan Erdoğan'ın krizi istismar edeceğini ve siyasi malzeme olarak kullanacağına delalet etmektedir.

Partimiz, ülkemizi kargaşanın eşiğine kadar getiren yemin ve boykot krizinin giderilmesi ve tutuklu bulunan milletvekillerinin durumunun aciliyeti açısından şu önerilerini kamuoyunun bilgisine sunmaktadır.

1-Türkiye Büyük Millet Meclisi, millet egemenliğinin somutlaştığı yerin adıdır ve sahip olduğu Gazilik unvanıyla hepimizin gurur kaynağıdır.

Millet iradesinin heba edilmemesi ve milletimizin çekişmelerle oyalanmaması için yemin ve boykot krizinin tarafları bu eylemlerine bir an önce son vermeli ve Meclis'teki yerlerini almalıdırlar.

2- Hâlen tutuklu bulunan milletvekilleri sadece kendi partilerinin değil, üyesi buldukları Türkiye Büyük Millet Meclisinin de haysiyet konusudur.

Türkiye Büyük Millet Meclisinde grubu bulunan bütün siyasi partilerden seçilecek temsilciler bir araya gelmeli, ahlaki ve tutarlılık gereğince tutuklu bulunan milletvekillerinin haklarını savunacak bir Meclis bildirisi için temel zemin oluşturmalıdırlar.

Millet iradesinin en büyük kefarete olacağı hatırlatılmalı ve bunda da tavizsiz olunmalıdır.

3- Yürürlükteki yasal hükümler, tutuklu bulunan milletvekillerinin salıverilmesine engel değildir.

Tutuklu milletvekillerinin önüne, Anayasa'nın 14 ve 83. maddelerini mâni bir hâl olarak çıkarmak zorlama ve yanlı bir tutum olacaktır.

Kaldı ki, 2007 Seçimlerinden sonra tutukluysen serbest kalan bir şahıs için uygulanan hukuki hükümler bugün de geçerlidir.

O hâlde, yorum ve içtihat açısından yeni bir yola gerek yoktur.

Yalnızca kanun ve Anayasa hükümlerinin objektif kriterler çerçevesinde uygulanması ve iktidarın bu konuda önyak olması meseleyi kökünden çözecektir.

4- Bunlara rağmen de bir çözüm ortaya çıkmıyorsa, Anayasa'nın 76. maddesine, tutukluysen seçilen milletvekillerinin durumlarını daha da netleştirecek ve serbest kalmalarını sağlayacak bir ifade ilave edilerek içinde bulunulan krizin ortadan kaldırılması mümkün olabilecektir.

Bu önerilerimize rağmen, tutuklu bulunan milletvekillerile ilgili bir adım atılmazsa, o zaman aklımıza bu kişilerin başka davalara denge unsuru olarak tutulduğu hususu gelecektir.

İmralı, Silivri ve KCK arasında denge arayışları varsa ve mesela Sayın Engin Alan bölücülere karşı rehin olarak tutu-

luyorsa, er ya da geç bunun hesabını sormak bizim için namus borcu olacaktır.

Bu borcu da Allah sağlık verdiği sürece mutlaka deyeceğimizden herkes emin olmalıdır.

Geldiğimiz bugünkü aşamada; Türkiye'nin daha fazla hırpalanmaması ve milletimizin artan sorunlarının bir an önce üzülmesi amacıyla başta AKP olmak üzere, herkes sorumlu ve duyarlı hareket etmeli ve karşı karşıya olduğumuz bunalımı bertaraf etmek için güç birliği yapmalıdırlar.

İnanıyorum ki, TBMM çatısı altında; iyi niyetli ve dürüst bir şekilde oluşturulacak uzlaşma zemininde, her güçlüğün üstesinden gelmek mümkün olacaktır.

Yeter ki istensin, yeter ki karar verilsin ve irade gösterilsin.

Değerli Arkadaşlarım,

Bugün Türkiye Büyük Millet Meclisinin 25. BaŐkanını seçmek için ilk tur oylaması yapılacaktır.

Bir grup milletvekili tarafından Partimiz Antalya Milletvekili Sayın Tunca Toskay TBMM BaŐkanlıėı için aday gösterilmiştir.

Bu kapsamda Parti olarak, Sayın Toskay lehine oy kullanacağımızı buradan belirtmek istiyorum.

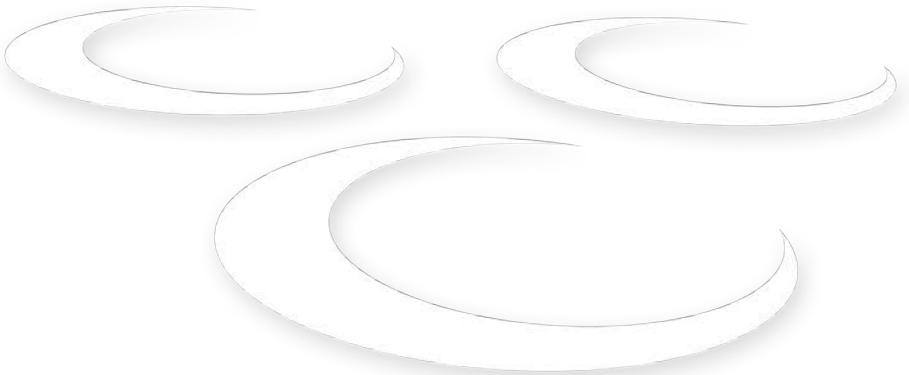
Meclis Başkanlığına bir diğerk aday da Adalet ve Kalkınma Partisi Ankara Milletvekili Sayın Cemil Çiçek olmuştur.

Başkanlığa aday olan tüm değerli şahsiyetlere başarılar diliyor, ortaya çıkacak sonucun Meclisimize ve demokrasimize hayırlı olmasını temenni ediyorum.

Konuşmama son verirken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

"TBMM GRUP TOPLANTISINDA"

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

4 EKİM 2011

Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,

Değerli Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

12 Haziran 2011 tarihinde yapılan Milletvekilliği Genel Seçimi sonuçlarına göre şekillenen TBMM yeni yasama yılına başlamıştır.

Bugün Partimizin 24. Dönem İkinci Yasama Yılı'nın ilk grup toplantısını gerçekleştiriyoruz.

Konuşmamın başında hepinizi en iyi dileklerle selamlıyorum.

Demokrasinin ve millet iradesinin tecelligâhı olan bu kutlu çatı altında, sizlerle bir arada bulunmaktan dolayı büyük bir memnuniyet duyuyorum.

Milletvekilliği Genel Seçiminin üzerinden geçen 112 günlük süre içinde Meclis Başkanlık Divanı ve komisyonlar teşekkül etmiş ve TBMM'nin yeni başkanı seçilmiştir.

Arkasından 61.Cumhuriyet Hükûmetinin programı üzerindeki görüşmeler ve güvenoylaması süreci tamamlandıktan sonra Meclisimiz tatile girmiştir.

Türkiye'nin bu zorluklarla dolu döneminde millet iradesini temsil eden siz değerli milletvekilleri başta olmak üzere; Meclisimizin yeni başkanına, Başkanlık Divanı üyelerine ve millet vekâletini gururla taşıyan tüm arkadaşlarıma üstün başarılar diliyorum.

Demokrasinin kalbi olan bu kutsal mekânda, çare ve ümidin canlı ateşinin hiç sönmemesi sizlerin gayreti, ısrarı ve fedakârlıklarıyla olacaktır.

Millet olarak bağımsızlığımızın sembolü, varlığımızın güvencesi, geleceğimizin hazırlayıcısı ve birliğimizin teminatı olan Yüce Meclisimizin barış, huzur ve sükûnet içinde bir yasa dönemi geçirmesi en samimi dileğimizdir.

Zira her güçlüğü milletten aldığımız yetkiyle aşabiliriz.

Her sorunu buradan aldığımız tarihî ve azametli ilhamla bitirebiliriz.

TBMM; açık ve işler vaziyette olduğu sürece umutlar canlılığını, beklentiler iyimserliğini her daim muhafaza edecektir.

Milletimizin bölünmez bütünlüğü, devletimizin kesintisiz sürekliliği bu mehabet yüklü millet eserinin himmeti, azmi ve desteğiyle sağlanacaktır.

Türk milleti, yetkisini geçici olarak emanet ettiği temsilcilerinin;

- Kavganın değil uzlaşmanın dilini,
- İhtilafın değil buluşmanın ruhunu,
- Bezginliğin değil mücadelenin nefesini,
- Ve teslimiyetin değil cesaretin sesini haykırımlarını ve duyurmalarını istemektedir.

Bu en tabii dilek ve temennilere Milliyetçi Hareket Partisinin duyarsız kalması ve uzak durması elbette düşünülemeyecektir.

Türkiye Büyük Millet Meclisi;

- Korkunun yayılan tesirini kırmak için inisiyatif almalıdır.
- Bin yıllık kardeşlik hukukumuzu bozmaya çalışanlara karşı uyanık ve dikkatli olmalıdır.
- Gaflete düşen, yanıltıcı ısrar eden ve beyhude işlerle meşgul olan hükümet etme zihniyetini hem denetlemeli hem de uyarmalıdır.
- Terör maşalarının hain eylemlerine tavizsiz ve hoşgörüsüz yaklaşmalıdır.
- Başkent Ankara'nın gerçeklerinden, millî hedeflerden ve Cumhuriyetin derin felsefesinden hiçbir şart altında ödün vermemelidir.

• Milletimizin refaha, bolluğa ve mutluluğa ulaşması için her türlü gayreti göstermelidir.

• Egemenliğin asıl sahibinin asırları aşan adını, şanını, anılarını, ilkelerini, ülkülerini, heyecanlarını, millî ve manevi kıymetlerini heba etmeyerek gözü gibi bakmalıdır.

İnanıyorum ki geniş ölçekli, kararlılık sergileyen ve müşterek değerler etrafında tutunacak diyalog ve iş birliği, millet ve devlet hayatında özlemini çaktığımız güzellikleri mutlaka ortaya çıkaracaktır.

Parti olarak biz buna varız ve millet yararına atılacak iyi niyetli adımları ve yapılan çağrılarını asla karşılıksız bırakmayız.

Türkiye'yi bütünüyle kucaklayacak, meselelerini çözüm iradesiyle buluşturacak siyasi tutumlara cevapsız kalmayız, sessiz durmayız, göz ardı etmeyiz.

Yeter ki siyasi muhataplarımız samimi olsunlar, yeter ki yanlışlardan ders ve sonuç çıkarsınlar.

Hareket noktamız, şüphe etmeyiniz ki milletimizin biriken, katlanan ve tahammülü aşan sıkıntılarını ortadan kaldırma anlayışımızla örtüşmektedir.

Meclis faaliyetlerine, yapılacak sonuca odaklı çalışmalara ve alınacak kararlara Parti Gurubumuzun bu hassasiyetler bağlamında yaklaşacağını buradan ifade etmek isterim.

Bilinmelidir ki, biz millet iradesine uymayı her şeyin üzerinde görüyoruz.

Millî vicdanın çizdiği yoldan, belirlediği güzergâhtan bedeli ne olursa olsun ayrılmama konusunda hemfikiriz.

Aldığımız millet vekâletini gücümüz nispetinde muhafaza etmeye ve bu vekâletin ulviyetini yüceltmeye tüm varlığımızla devam edeceğiz.

Ancak felaketselere davetiye çıkaracak, kapı aralayacak ve zemin oluşturacak her türlü siyasi maceraya, manevraya ve emele direnerek boşa çıkarma konusunda da son derece coşkulu ve hazırız.

Değerli Arkadaşlarım,

Türkiye'nin ağırlaşan sorun alanları her geçen gün çoğalmakta ve yayılmaktadır.

Kanlı terörün hain saldırıları ve masum vatandaşlarımızı da kapsamına alan cinayetleri milletimizin sabrını taşıyıp noktasına kadar getirmiştir.

Artık terörün ölüm ve nifak saçan namlusu herkese doğrulmuştur.

Genç kızlarımız, karnında yavrusunu taşıyan kadınlarımız, küçücük çocuklarımız, askerlerimiz, polislerimiz hunharca katledilmektedir.

Bir kez daha aziz şehitlerimize Cenab-ı Allah'tan rahmet, yaralı kardeşlerimize şifa diliyorum.

Hepinizin bildiği üzere, başkent Ankara'nın en işlek cadesinde patlayan bomba, birlikte yaşama ülkümüzü temelinden sarsmaya uğraşanların adice bir girişimi olarak acılarımızı depreştirmiştir.

Üzülerek görüyorum ki, her düzeyde görev yapan kamu görevlileri ise büyük bir tehdit ve can tehlikesiyle yüz yüzedir.

Öğretmenlerimiz, kaymakamlarımız, polislerimiz ve askerlerimiz alenen kaçırılmakta ve sindirilmeye çalışılmaktadır.

Devlet vatan coğrafyasının bir bölümünden âdeta arındırılmaktadır.

Başbakan Erdoğan'ın sözünü ettiği güçlü ve sözü geçen ülke manzarasından ortada eser yoktur.

Kendisi, ciğerinin yandığını iddia etse de bu sızlanmasının, içi boş ve hamasetten ibaret bir beyanat olduğu açıktır.

Başbakana buradan bir çağrıda bulunmak istiyorum:

Eğer terör saldırılarından dolayı hakikaten ciğerin yanıyor-
sa, yangına neden olanlara gününü göster de samimiyetini ve
neler yapabileceklerini görelim ve destek olalım.

Bunun için, 17 Ekim tarihinde Sınır Ötesi Tezkere kararını aldıktan sonra kara hareketini başlatacak iradeyi göster ve Türk bayrağını Kandil'de, inmeyecek bir şekilde göndere çek.

AKP'nin âcizliğinden istifade eden caniler iyice gemi azya almışlar ve korkusuzca insanlık dışı eylemlerini sürdürmüşlerdir.

Hükûmetin bölücülerle girdiği sıcak ilişkilerin acı sonuçları birer birer ortaya çıkmaktadır.

Özürlü demokrasi anlayışının ülkemizi içine sürüklediği kara tabloda;

- Kan ve gözyaşıyla ıslanmış ve al bayrakla sarılmış şehit cenazeleri,
- Millî kimliğimizi tahrip etmek için kolları sıvayanların nefretleri,
- Etnik bölücü terörün küstah ve haddi aşan iğrençlikleri,
- PKK'yla kurulan pazarlık ve müzakere masalarının utancı yer almaktadır.

Üstüne üstelik Başbakan kanlı örgütün meşum eylemlerine rağmen, teröristlerle hâlâ görüşülebileceğini söyleyerek milletimizin aklını, haysiyetini ve idrakini ayaklar altına almaktadır.

Kendini bilmez bu müflis siyaset erbabının, Türk milletine düşmanlıkta karar kılmışlarla aynı hizada ısrarla bulunmak istemesi ya bir garabettir ya da iflah olmaz bölücülük tutkusundan başka bir anlama gelmemektedir.

Öte yandan Başbakan Erdoğan, İmralı'yla hazırlandığı taraflarca dile getirilen protokol rezaletlerini inkâr ve yalanlama yoluyla milletimizi aldatmaya devam etmektedir.

Mütareke şartlarının kabul ve ikrar edilmesine rağmen, bunun yazılı metin haline getirilmesine karşı çıkan ve 12 Haziran Milletvekiliği Genel Seçimlerinin öncesindeki dönemin nazik ortamından dolayı önüne konulan bölücülük protokolünü imzalamaktan sakınan bu şahsiyetin, Türk Devleti'nin itibarını ayaklar altına aldığı bariz bir şekilde görünürlük kazanmıştır.

Başbakanın sözde önderlik yol haritasına bağlı kalarak bölücülere umut vermesi dünya durdukça unutulmayacak bir alçalma olarak hafızalara kazınacaktır.

Yıkım projesini inatla devam ettiren AKP zihniyetinin, PKK ile gizli görüşmelerden medet umması ve Türk milletini mağlup durumuna düşürmesi ibretlik bir teslimiyettir.

Bu zillette milletimiz müstahak değildir ve olmamalıdır.

AKP'nin gerçek yüzünü ve hedefini artık görmeli ve bu gidişatın kanlı bir bölünmeye ortam hazırladığını kabullenmelidir.

Anlaşıldığı kadarıyla, bu defa da sözde Türk baharının bütün yönleri oluşmakta ve Türkiye AKP eliyle tasfiye edilmektedir.

Başbakanın bölücülerle açıkça müzakere yapmaktan bahsetmesi bunun en somut delilidir.

Kürt kökenli kardeşlerimizle PKK'yı ilişkilendirerek ayrımcılığı genişleten sorumsuzluğun ve densizliğin başka bir neticeye ulaşması mümkün olmayacaktır.

Terör sorunu ile Kürt kökenli kardeşlerimiz arasında kurulacak bağın, bin yıllık kardeşlik hukukunu dinamitleyeceği aşikârdır.

Başbakan Erdoğan, PKK militanlarına destek vermek amacıyla tülbentlerini ikide bir yere seren bazı zavallıları muhatap kabul ederek, bundan sonra tülbentlerin nereye serileceğini sorması da teröristlerle halk arasında kurulmaya çalışılan irtibatı güncelleyecektir.

Kimin nereye ne serdiği bizim umurumuzda değildir.

Katilleri masumlaştırmaya çalışan güruha hatırlatmak isterim ki; anaların, gelinlerin, bacıların şühedasına yaktığı ağıtlardan dolayı sırlıklam olmuş al yazmaları, tüm temizliği ve saflığıyla kınalı ellerde ve şerefli alınlarda yücelmektedir.

Başbakan Erdoğan'ın; teröristlerin arkasından serilenleri değil, şehitlerin arkasından sallanan yazmaları hatırlaması ve hakkını teslim etmesi ahlaken ve manen bir vecibedir.

Buradan bir gerçeğin altını kalın olarak çizmek istiyorum.

PKK'yla yapılan müzakerelerin sonu karanlık ve yıkımdır.

Terör böyle bitirilmez ve bölücülük bu şekilde sonlandırılmaz.

Başbakanın, Medeniyetler İttifakında eş başkanlık yaptığı İspanya Başbakanı da zamanında açılım yapmış ve terör örgütü ETA'yla doğrudan müzakereye oturmuştu.

Üstelik bunu da tüm tepkilere rağmen kamuoyuna açıklamıştı.

Ancak 30 Aralık 2006 tarihinde Madrid'te patlayan bir bomba süreci tersine çevirmiştir.

İspanya Başbakanı ise 2007 yılının Ocak ayında; büyük bir hata yaptığını kabul etmiş ve İspanyol vatandaşlarından özür dileme erdemini göstermişti.

Başbakan Erdoğan da eninde sonunda aynı akıbetten kurtulamayacak ve inadının ve yaptıklarının hesabını mutlaka verecektir.

Değerli Milletvekilleri,

Gazi Meclisimizin yeni yasama dönemine yalnızca iyi dilek ve temenniler mührünü vurmamalıdır.

Bunu icraatlarla desteklemek ve politikalarla beslemek gerekmektedir.

Aksi takdirde inandırıcılık ve güvenilirlik ciddi anlamda tahrip olmaktan kurtulamayacaktır.

Öncelikle buna dikkat etmeli ve bu sarıh gerçeği akıllardan bir an olsun uzak tutmamalıyız.

Geçmiş tecrübelerimiz kaygılarımızı artırsa da önümüzdeki sürecin temel meselelerimizde kalıcı bir çözüme ortam hazırlaması vazgeçilmez bir mecburiyet hâlini almıştır.

Bu konuda AKP Hükûmetini, hiçbir mazeretle geçiştiremeyeceği dürüstlük ve siyasi yeterlilik testi beklemektedir.

Yaklaşık %50'lik oy oranının getirdiği rehavet ve şımarıklık eğer devam ettirilirse, milletimizin büyük bir hayal kırıklığı yaşaması kaçınılmaz olacaktır.

Bu kapsamda planlanan yeni anayasa süreci mihenk taşı niteliğinde ve önemindedir.

Yapılan açıklamalardan yeni anayasa konusunun hem Meclis gündemini hem de toplumu yakından ilgilendireceği anlaşılmaktadır.

AKP Hükûmetinin özellikle seçim öncesindeki ve sonrasında sözlerinden yeni Anayasa'nın hazırlanmasının önceliklere ele alınacak bir hedef olduğu ortaya çıkmıştır.

Elbette Parti olarak, toplumsal talepler doğrultusunda yeni bir anayasa yapımına ya da değişikliğine duyulan ihtiyacın farkındayız ve bunu da son derece meşru ve doğal görüyoruz.

Bu kapsamda TBMM Başkanı Sayın Cemil Çiçek'in girişimleriyle, Meclis platformunda uzlaşma iklimi oluşturulmasının istismarcı ve art niyetli olmadıktan sonra faydalı olacağını düşünüyoruz.

Nihayetinde Sayın Meclis Başkanı'nın Uzlaşma Komisyonunu kurabilmek için partimizden üç arkadaşımızı davet ettiğine dair 3 Ekim tarihli yazısı da elimize ulaşmıştır.

Sayın Çiçek'in başkanlığında Mecliste temsil imkanı bulan siyasi partilerin eşit sayıda katılacağı bir Uzlaşma Komisyonu marifetiyle, anayasa konusundaki talepler değerlendirmeye alınabilecek ve bir neticeye ulaşılabilecektir.

Nitekim Partimizden randevu isteyen ve geçen hafta Parti temsilcilerimizle bir araya gelen AKP heyetine de benzer yorumlar yapılmıştır.

Her şeyden önce anayasa hazırlığında takip edilecek şekil, usul ve üslup özelliklerinin açıklığa kavuşturulması ve arkasından da esası bütünüyle kavrayacak yaklaşımın temelinin atılması doğru ve yerinde olacaktır.

Bu hâliyle, Mecliste oluşturulacak uzlaşma zeminine parti olarak katkı vermemiz ve yeni anayasa hazırlık sürecinin içinde yer almamız tabii olarak normal ve alınması gereken bir tavidir.

Biz, baştan beri, gerek anayasa değişikliklerinde gerekse yeni anayasa hazırlığı konularında, TBMM'yi uzlaşmayı tesis eden ve sahiplenilen bir yer olarak gördük ve önerilerimizi bu yönde yaptık.

Hatırlanacağı üzere, 19 Ocak 2010 tarihli Meclis Grup toplantımızda o dönem itibarıyla gündemde olan anayasa

değişiklerinin yöntemine dair ileri sürdüğümüz görüşlerimiz üç madde başlığı hâlinde aynen şöyleydi:

1-Öncelikle TBMM'de temsil edilen siyasi partilerden teşekkül etmiş bir "Anayasa Değişikliği Uzlaşma Komisyonu" oluşturulmalıdır.

2- Bu komisyonun değişiklik talepleri üzerinde mutabakata varacağı maddelerle ilgili "Demokratik Sözleşme" yapılmalıdır.

3- Değişikliği öngörülen anayasa maddelerinin kararı, erken ya da zamanında yapılacak Milletvekili Genel Seçimlerinden sonra oluşacak 24.Dönem TBMM'nin iradesine bırakılmalıdır.

Söylediğimiz ve gündeme taşıdığımız önerilerimiz bunlardı.

Yine hatırlanacağı gibi, AKP Hükûmeti bu tekliflerimizi kulak ardı yapmış ve yangından mal kaçırır gibi yıkım projesinin hukuki altyapısını inşa etmek için Referanduma kadar uzanan bir süreci göze almıştı.

Şayet söz konusu önerilerimiz kabul edilmiş olsaydı, milletimiz 12 Eylül Referandumuyla meşgul edilmeyecek ve geniş bir uzlaşma anlayışıyla Anayasa değişiklikleri bütünüyle ele alınabilecekti.

Bizim, 12 Eylül Referandumunda "Hayır" tercihini kullanmamızdaki nedenler arasında dayatmacı ve uzlaşmadan kaçan iktidar zihniyetine tepki de bulunuyordu.

Bu itibarla anayasa değişikliklerine usulden ve esastan karşı çıktık ve siyasi bir karar oluşturduk.

Geldiğimiz bugünkü aşamada bundan pişmanlık duymamız ve çıkan neticeye bakarak keşkelere sığınmamız asla mümkün değildir.

O günkü AKP zihniyeti tekrar karşımıza çıkarsa emin olun aynı kararlılığı sonu ve bedeli ne olursa olsun yine göstermekten çekinmeyiz.

İçinden geçtiğimiz zaman diliminde, deneyimlerimiz paralelinde herkesin temkinli, dikkatli ve itinalı hareket etmesi elzemdir.

Katılımcılığı benimsemiş, her kesimin görüşüne değer veren, dayatmacı bir anlayıştan uzak, müzakereyi içselleştiren, şeffaflığı prensip edinmiş, gizli gündemi bulunmayan bir anayasa hazırlık süreci, başlangıç olarak meydana gelebilecek hi-zip ve çatışmaları etkisizleştirecektir.

Alanlarında uzman olan değerli bilim ve fikir sahibi akademisyenlerden mutlaka yararlanılmalıdır ve bunun için de gereken girişimlerin yapıldığını memnuniyetle müşahede ediyorum.

İfadeye çalıştığım bu hususlar meselenin şekil kısmıyla ilgili ve alakalıdır.

Ancak Başbakan Erdoğan'ın yeni anayasa için şimdiden vade biçmesi, konuyu tümüyle sahiplenen ve yönlendiren bir

davranış içine girmesi bir defa uzlaşma adap ve seyrine uygun düşmemiştir.

Uzlaşma ortamının filizlendiği bir zaman diliminde, aceleyle anayasa hazırlık çalışmalarının süresini tayin etme gayreti siyasi saygı ve nezaketi dışlayan bir davranış olmuştur.

Bu hassas süreci sabote edebilecek görüş ve düşüncelerden en başta Başbakanın bizzat kendisi kaçınmalıdır.

Bugünden, yeni anayasa hazırlık ve uzlaşma çabalarını gölgelemek ya da buna çanak tutan izharlarda bulunmak iş birliğine dönük girişimleri baltalayacaktır.

Başbakan Erdoğan'ın klasik yaklaşımlarını bu kritik ve nazik dönemde bir tarafa bırakması, kriz ve sorun üreten bakış açısından uzaklaşması sürecin iyi işlemesi bakımından hayırlı olacaktır.

Açıklıkla belirtmek isterim ki, bizim de niyetimiz ve hedefimiz, 12 Haziran Milletvekiliği Genel Seçimlerinin propaganada döneminde dile getirdiğimiz gibi, yeni bir anayasanın yazılması ve milletimize kazandırılmasıdır.

Bunda asla kuşkuya ya da tereddüde yer yoktur.

Yeni anayasa ile tazelenen toplumsal sözleşmemiz, birlikte yaşama duygularını güçlendirerek millet varlığını kuvvetli bağlarla bir üst seviyeye taşıyacaksa, kurulacak her masanın etrafında büyük bir iftiharla sonuna kadar oturur ve sorumluluk alırız.

Türk milletini esenliğe ve feraha kavuşturacak, her plana, programa siyasi rakiplerimize ait de olsa omuz vermekten gocunmayız ve herhangi bir komplekse de kapılmayız.

Muhterem Milletvekilleri,

Anayasaların kalıcı ve kapsayıcı bir toplum sözleşmesi hâline gelebilmesi evvela toplumsal uzlaşmayla hazırlanmasına bağlıdır.

Milletimizin hassasiyetleriyle birlikte, millî ve tarihî kabulümüzün sarsılmaması hepimizin özenle üzerinde durması gereken ilkelerdir.

Parti olarak, millî duyarlılıklar haricinde, anayasaları değişmez kurallar bütünü olarak görmediğimizi ve anayasayı değiştirme konusunda menfi düşüncelere sahip olmadığımızı defaatle yineledik.

Milliyetçi Hareket Partisi, "Hukukun üstünlüğünün, insan şeref ve haysiyetinin; fikir, teşebbüs, din ve vicdan özgürlüğünün teminatı olarak demokrasiyi sadece bir siyasi rejim değil, aynı zamanda bir hayat tarzı olarak görmekte; sosyal ve siyasi ilişkilerde, demokrasinin bütün kurum ve kuralları ile işletilmesinin gereğine yürekten inanmaktadır."

Anayasamızın ise "mümkün olabildiğince geniş bir uzlaşma ile genel sınırlama hükümlerinden daha çok, genel koru-

ma hükümlerine yer veren ve özgürlüğü esas alan bir nitelikte olmasını" gerekli görmektedir. " (2009 Parti Programı)

Anayasa hazırlığı ya da değişikliklerine milletin hizmetine odaklanmış bir idari yapılanma ve toplumsal gelişim projesinin bir unsuru olarak bakmaktayız.

Ve elbette anayasayı demokrasinin bir parçası ve kökleşmesi için bir dayanağı olarak kabul etmekteyiz.

Ne var ki, anayasa konusundaki ısrarlı çağrı ve talepler; seviyeli, sorumlu ve sorun çözen siyaset kültürüyle tahkim edilmediği sürece bir anlam ifade etmeyecektir.

Takdir edersiniz ki, anayasa, her meseleyi sihirli dokunuşuyla halledecek bir özelliğe sahip değildir.

Ya da kangren hâline gelmiş siyasal ve toplumsal ilişkileri bir çırpıda düzeltebilecek süper donanımları olan esrarlı bir metin de değildir.

Anayasaya haddinden fazla anlam yüklemek, üstelik karşı karşıya olduğumuz her problemin yeni bir Anayasa'yla bitireceğine yönelik beklenti uyandırmak büyük bir hezimete ve hüsrana meydan verme riski taşımaktadır.

Anayasalar maddi ve manevi alanlarda yapılan toplumsal sözleşmenin yazılı hâle getirilmesidir.

Teknik ve içerik olarak; dünyanın gelmiş geçmiş en iyi anayasası yapılmış olsa da eğer uygulama ve bağlılıkta pürüzler varsa yine bir kısır döngünün içine hapsolünacaktır.

Toplumun içinde bulunduğu sosyal, siyasal, entelektüel ve ekonomik gelişmişlik seviyesi anayasanın dayandığı zeminin kalitesine ve sağlamlığına da işaret edecektir.

Neresinden bakarsak bakalım, siyasi ahlakı dejenere olmuş, güven duyguları zarar görmüş ve otoriter heveslerin su üstüne çıktığı bugünkü Türkiye tablosunda, demokrasinin yazılı hukuk metinleriyle güçlendirileceğini iddia etmek ve bu yüzden dikkatleri anayasaya çevirmek hayal kırıklıklarıyla dolu bir süreci beraberinde getirecektir.

Biliyoruz ki, siyaset gerçeklerden kopmadan mesafe alıp geliyecekse, önce bunu sağlayacak zihinsel iklimin ve siyaset aktörlerinin varlığı gerekecektir.

Demokratik kültürün hayat iksiri olan tahammül, hoşgörü, karşılıklı anlayış ve katılım olmadığı sürece yazılı hukuk kaide-lerine bel bağlamak hiçbir sonuç ortaya çıkarmayacaktır.

Kaygımız, siyaset ve düşünce hayatımızda ümit verici zihinsel değişimin ve dönüşümün emareleri görülmeden tüm olumsuzlukların müsebbibi olarak anayasanın gösterilmesinde düğümlenmektedir.

Tıpkı Fransa'da olduğu gibi, sorunların ağırlığı altında ezildikçe, sorumlu arayışımız ve bunu da anayasaya ihale etme alışkanlığımız sürekli olarak nüksetmektedir.

Oysaki siyasetteki seviye kaybı ve demokratik ilkelerin çiğnenmesi konularında, anayasadan önce uygulayıcıların niyet ve ahlakına bakmak sanıyorum daha doğru ve tutarlı olacaktır.

Yaklaşık iki asra yaklaşan anayasal maceramızın gerisinde bu saiklerin belirleyici olduğu net ve ortadadır.

Bugün anayasa değişikliğini ya da hazırlığını diline dolayan bazı mihrakların, milletimizin yalnızca daha itibarlı ve daha müreffeh yaşaması konularına odaklanmadıkları gelişmelerle sabittir.

Türkiye'nin varlık yokluk mücadelesi verdiği bir zaman aralığında, anayasanın bu kadar gündeme getirilmesi başka amaçların ve hedeflerin hesaba dâhil edildiğini kanıtlamaktadır.

Terörün zirve yaptığı bu karanlık dönemde, anayasa taleplerinin sürekli gündemde tutulması, şaibeli bir pazarlık sürecinin sürekli mevzi elde ettiğine delalettir.

Yolun başında, 11 Temmuz 2011 tarihinde 61. Hükûmetin güven oylaması görüşmeleri nedeniyle yapmış olduğumuz konuşmada; muhataplarımıza sorduğumuz sorularımıza verecek dürüst cevaplar, nasıl bir anayasa hazırlığının düşünüldüğünü de açıklığa kavuşturacaktır.

Partimiz, anayasa hazırlık sürecine münferit bir girişim olarak değil, milletinin hizmetine odaklanmış bir idari yapılanma ve toplumsal gelişim projesinin bir unsuru olarak yaklaşmaktadır.

Ama daha da önemlisi, Cumhuriyetin ruhunu ve kurucu felsefesini teyit edecek, Türk kimliğini aşındırmayacak, etnik kimliklerin ve mahallî dillerin tanınmasına fırsat vermeyecek,

değiştirilmesi dahi teklif edilemeyecek maddelere sadakatle bağlı kalacak bir görüş ve uzlaşma ufkunun oluşturulmasını beklemektedir.

Demokrasi ve özgürlük sloganlarıyla aziz millet varlığına kast eden etnik bölücülüğün ve bunlara yardım ve yataklık yapanların taarruzlarına, mutlaka direneceğimizi ve mukad-des surda gedik açtırmamak için her demokratik yola başvuru-racağımızı bu vesileyle hatırlatmak isterim.

Değerli Arkadaşlarım,

Türkiye Büyük Millet Meclisinin 1 Ekim tarihindeki açılışın-da, Anayasa'daki yetkisi çerçevesinde Sayın Cumhurbaşkanı Genel Kurula hitaben bir konuşma yapmıştır.

Bu konuşma vasat olduğu kadar, vizyondan da mahrumdur.

Sayın Abdullah Gül'ün sözlerinin ana fikrinde, yeni anaya-sa merkeze oturmuş ve dikkatler bu noktaya kilitlenmiştir.

Bize göre bu konuşmanın satır aralarının iyi okunması ve dikkatli bir şekilde tahlil edilmesi gerekmektedir.

Sayın Gül; 1921 ve 1924 Anayasalarından beri ilk defa mil-let iradesine dayanan bir anayasa yapma mesuliyetinin ve şe-refinin milletin vekillerine tevdi edildiğini vurgulamıştır.

Ancak bu sözlerini dile getirirken, ara dönemlerin ürünü de olsa, 1961 ve 1982 Anayasalarının halkoyuyla kabul ve tasdik

edildiğini nedense es geçmiş ve meseleyi gayrimeşru bir durummuş gibi sunmuştur.

Nitekim Sayın Gül ve içinden çıktığı AKP zihniyeti, 1982 Anayasa'sına göre bugünkü konumlarına ulaşmışlar ve demokrasinin işlemesi ve iktidarın doğal yollardan el değiştirmesiyle ülke yönetimine gelmişlerdir.

Şurası bir gerçektir ki, anayasa demokrasinin ve millet iradesinin tam olarak karşısında olsaydı, bu şahısların oturdukları koltuklara ulaşmaları asla mümkün olmazdı.

Sayın Gül, yeni anayasa yapımıyla ilgili vazife ifa edilirken, millet temsilcilerine sorumluluk ve özgüven içine hareket etmelerini tavsiye etmiştir.

Hatırlatmak isterim ki, bu zamana kadar Gazi Meclisin aziz temsilcileri her konuda sorumluluklarının şuurunda olarak özgüvenli bir şekilde görevlerini yerine getirmişlerdir.

Makamı ve pozisyonu ne olursa olsun, milletvekillerine nasıl davranmaları gerektiği konusunda telkin, yönlendirme ve ikaz ancak ve ancak aziz milletimiz tarafından yapılacaktır.

Bunun dışında hiç kimsenin TBMM'ye üstten bakma ve nasihat etme gibi bir hakkı ve yetkisi bulunmamaktadır.

Madem demokrasi kurum ve kurallarıyla vardır ve işlemektedir, o hâlde millet iradesine istikamet vermeye hiç kimse cüret etmemelidir.

Aziz Meclisimiz neyi nasıl yapacağını, hangi meseleler karşısında ne şekilde bir tutum takınacağını ziyadesiyle bilebilecek görgü, irfan, derin ve tarihî birikime sahiptir.

Doğrudur, anayasamız üzerinde tam bir görüş birliği olmayan özgürlük paradigması hakkında şüpheden daha çok, ihtiyatlı olmuştur.

Çünkü sınırsız bir özgürlüğün hiçbir yerde olmadığı ve mümkün de bulunmadığı hem teorik hem de pratik anlamıyla malumlarınızdır.

İstenirse, negatif ve pozitif özgürlük ayrımının özünde bunu görmek ve anlamak imkân dâhilindedir.

Sayın Cumhurbaşkanının söz ettiği her türlü özgürlük çağrılarının ise sınırı ve hacmi, nerede durup neleri ihtiva edeceği muamma olduğu kadar da tehlikelidir.

Acaba bugünkü AKP iktidarı her türlü özgürlüğe toleranslı ve hoşgörülü bir şekilde yaklaşmakta mıdır?

Basilmamış kitapları toplatmanın neresinde özgürlük vardır?

Telefon dinlemelerinin, özel hayatın gözetim altına alınmasının özgürlüklerle bağı ve bağlantısı nedir?

Ses kayıtlarıyla siyaset tanzimine yönelenlerin, röntgencilikle evlere kamera yerleştiren karanlık suratların can simidi midir özgürlük?

Aralarında değerli arkadaşımız İstanbul Milletvekili Sayın Engin Alan'ın da bulunduğu, milletin vekillerinin dört duvar arasında tutulması mı özgürlüktür?

PKK'ya müsamaha göstermek, terörle mücadele edenlere zalimce davranmak özgürlüğün neresine sığdırılmaktadır?

Uzayan mahkeme safahatları neticesinde tutuklulukları fiilî mahkûmiyete dönüşenlerin içler acısı hâlleri özgürlüğe duyulan bağlılıktan mı kaynaklanmıştır?

MHP'li belediyelere alçakça ve kalleşçe yapılan baskınların, düzmece iddiaların, parti yöneticilerimizin haksız ve mesnetsiz bir şekilde cezaevine atılmalarının nedeni bu bastırılmayan ucube özgürlük tutkusu mudur?

Özel yetkili savcıların terör estirmeleri midir özgürlükten murat edilen?

Devlete küfreden, millete hakaret eden, terör propagandası yapan çürümüş sözde aydınlarının, kalem sahiplerinin ve medyada yer tutmuş gazeteci müsvettelerinin itibar görmesinin ve aklanmasının adı mıdır özgürlük?

"Kurşun adres sormalıdır." diyerek; polise, askere yapılan terör saldırılarını haklı ve meşru göstermeye çalışan hainlerin korunması mıdır özgürlük?

Türkiye Cumhuriyeti'nin hak ve menfaatlerine zarar veren küstahların alkışlandığı, ama Recep Tayyip Erdoğan ve AKP'ye

yönelik demokratik tepkilerin bastırılmasına siz özgürlük mü diyorsunuz?

Sayın Cumhurbaşkanı her türlü özgürlükten siz neyi anlıyorsunuz?

Etnik bölücülüğü meşrulaştırarak millettten ayrılma bahanesi olarak kullanacaksanız, biliniz ki Milliyetçi Hareket karşıdır ve mücadelesinden asla geri adım atmayacaktır.

İşin ilginç ve düşündürücü bir başka tarafı, Sayın Gül'ün anayasaların milletin farklı siyasi çizgilerini zapturapt altına alma anlayışından uzak durulmasını belirtmesidir.

Peki, içinden geçtiğimiz süreçte hangi siyasi eğilim ve tarz yasaktır veya yasaklanması düşünülmektedir?

Ne hazindir ki, Türk milletini bölmeyi hedefleyen ve demokratik özerkliği programına alan partilere bile hukuk kuralları zorlanarak, tahammül ve dayanma noktaları bükülerek göz yumulmaktadır.

Şayet bu açık gerçek görülmüyorsa milletin suyu da ekmeği de haram lokma olarak boğazlara duracaktır.

Sayın Gül'ün anayasanın esnek olması yönündeki talebi de manidardır.

Nitekim esneklikten kasıt her yöne çekilebilen, her kalıba girebilen, köşeleri olmayan, sınırları ve kuralları bulunmayan bir anayasanın hazırlanması ise bunun ne devlete ne de millette hayrının dokunmayacağını herkes iyi bilmelidir.

Ayrıca Sayın Cumhurbaşkanının, "Toplumun her kesiminin bu ülkede kendisi olarak yaşama hakkı anayasal güvenceler altına alınmalıdır." ifadesi sıkıntılı ve birçok anlama gelebilecek açmazlarla doludur.

Merakımız, bu zamana kadar Türk milletinin hangi ferdi "kendisi olarak" yaşama hakkını elde edememiş ve Türk vatandaşlığının sağladığı imkânlardan uzak tutulmuştur.

Cumhuriyet hükümetinin bir bakanı kendi görev alanına giren konuları icra etmektense Kürtçe şarkılar söylemektedir ve hiçbir takibata maruz kalmamaktadır.

Herkes sıraya girmiş şekilde Türk milletine ve devletine kinlerini ve öfkelerini kusmakta; ama hiçbir özel savcı kılını dahi kıpırdatmamaktadır.

Bu ifade içeriğinde ayrımcılık ve anayasada etnik kimliklerin tanınmasına kılıf hazırlama çabası olarak değerlendirilmektedir.

Milletimizin kökeni, meşrebi, mezhebi, inancı ne olursa olsun, hiçbir ferdi dışlamaya, ötekileştirmeye ve yabancılaştırmaya tabi tutulmamıştır.

Bu yalın gerçeğin aksini kim iddia ediyorsa müfterilikten ve başka maksatları gözeterek hareket eden sinsilikten muaf olamayacaktır.

Bununla birlikte Sayın Cumhurbaşkanı sözde Kürt sorununa atıf yaparak bu meselenin çözülmesi gerektiğine göndermede bulunmuştur.

Çelişkiye bakınız ki, Başbakan Erdoğan bir tarafta Kürt sorunu bitmiştir derken, diğer tarafta devletin en yüksek makamı bu sözde sorunu kabul etmekte ve devam ettiğini iddia etmektedir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin eşit haklara sahip vatandaşları arasında böyle bir ayırım ve sınıflandırma yapılmasının Türkiye'nin millî birliğini tahrip edeceği ve karşımıza etnik çatışma ve ayrışma sürecini çıkaracağı çok açıktır.

Bizden hiç kimse adına ne denilirse denilsin, millî kimliğin parçalanarak yeni azınlıklar yaratılmasına izin vermemizi, bin yıllık kardeşliğin Meclis eliyle bozulmasını, ayrışma ve parçalanmaya götürecek bir çıkmaz yola göz yummamızı beklememelidir.

Ayrıca, Sayın Gül'ün bizim açımızdan mühim bir başka ifadesini dikkatlerinize sunmak istiyorum.

Yaptığı konuşmasında; devletin birliği ve bölünmez bütünlüğünün temel siyasi perspektifleri ve tartışmaya açık olmayan ilkeleri olduğunu dile getirmiştir.

İlk bakışta gayet masum ve kabul edilebilir olan bu düşüncenin, şifreleri çözüldüğünde karşımıza vahim bir manzara çıkmaktadır.

Hâlen yürürlükte bulunan Anayasamız'ın üçüncü maddesinin birinci fıkrasında; Türkiye Devleti'nin; lütfen dikkat buyurunuz, ülkesi ve milletiyle bölünmez bir bütün olduğu vurgulanmaktadır.

Açıktır ki, devletin bölünmesi diye bir şey olmaz.

Kaldı ki teorik olarak bile olsa, bölünen bir devletin yıkılmaktan ve tarih olmaktan başka bir seçeneği görülmeyecektir.

Bu kapsamda eğer mümkünse yeni bir devlet ya da devletler ortaya çıkmış, eski yapı hükümsüz kalmıştır.

Sayın Cumhurbaşkanının bu tespiti bir bilgi noksanlığından kaynaklanmıyorsa vahim bir kafa karışıklığının veya niyetin habercisi niteliğindedir.

Kararlılıkla söylemek isterim ki, bölünmeyecek ve birliği muhafaza edilmesi gereken tek ve öncelikli değer millet ve ülke gerçeğidir.

Anayasa, son derece doğal ve doğru olarak devletin bölünmez bütünlüğünü ülkesi ve milletiyle birlikte görmüş ve kayıt altına almıştır.

Burada, önümüzdeki süreçte milletten taviz vererek anayasa hazırlığının çatısı inşa edilmek isteniyorsa, yanlış hesabın başkent Ankara'nın tarihî yemininden ve Türk milletinin kudretinden mutlaka geri döneceğini ilgililerin bilmesinde sonsuz fayda bulunmaktadır.

Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü sakatlamayı, bozmayı, anlamsızlaştırmayı akıllarından geçirenlere hiçbir şart altında geçit vermeyeceğimizi büyük bir azimle ilan etmek istiyorum.

Demokrasi algısını eğip bükerek, yaptıklarına meşruiyet kazandırma arayışında ve çabasında olanlara asırların ema-

neti olan millet hazinesini kesinlikle yağmalatmayacağımızı bildirmek bizim için namus ve vatan borcudur.

Muhterem Arkadaşlarım,

Konuşmamın bu son bölümünde, ekonomideki gelişmelere kısaca temas etmek ve yağmur gibi yağın son zamlarla ilgili düşüncelerimi açıklamak istiyorum.

Detaylı ekonomik değerlendirmelerimizi ilerleyen grup toplantılarımızda elbette yapacağım.

Ancak şu kadarını söyleyebilirim ki, küresel ekonomideki dengesizlikler ve artan riskler önümüzdeki dönemlerin sıkıntılı ve zorluklarla geçeceğini göstermektedir.

Avrupa ülkelerini etkisi altına alan borç ve finansman sorunu, ekonomik turbülansın gittikçe yaklaştığına işaret etmektedir.

Bu ortamda, Türkiye ekonomisinin istikrar abidesi gibi sunan izah ve açıklamalara da son zamanlarda sıklıkla tesadüf edilmektedir.

Geçtiğimiz yıl % 9 büyüyen ekonomi, bu yılın ilk yarısında takvim ve mevsim etkilerinden arındırılarak % 8,3 oranında büyüme kaydetmiştir.

Şüphesiz bu büyüme oranları yüzeysel bir bakışla değerlendirildiğinde olumlu ve iyimserdir.

Ancak ekonominin makro ölçekte analizi yapıldığında işlerin hiçte sanıldığı kadar iyi gitmediği açıklıkla görülebilecektir.

Büyüyen cari açık, ithalat ve ihracat arasında açılan makas, döviz kurlarındaki adı konmamış devalüasyon ekonomideki sorun alanlarından sadece bazılarıdır.

Rakamların aksine milletimiz büyük bir işsizlik ve yoksulluk sorunuyla boğuşmaktadır.

Üretmekten daha çok tüketen ve ithalata dibine kadar bağımlı olan bir ekonomik sistemin istikrarından bahsetmek zaten mümkün değildir.

Vatandaşlarımızın içine düştükleri borç tuzakları etkisini ve ağırlığını artmakta, gelirler azalmakta ve hayat pahalılığı hızla yükselmektedir.

Özellikle enflasyonda dikkatle takip edilmesi gereken bir artış yaşanmaktadır.

En son açıklanan verilere göre tüketici fiyatları Eylül ayında % 0,75 oranında artarak, bir önceki yılın aynı ayına göre % 6,15 yükseliş göstermiştir.

Üretici fiyatlarındaki aylık artış ise % 1,55 olurken, geçen yıla kıyasla % 12,15 oranında yukarı yönlü bir hareket görülmüştür.

Kış aylarına girdiğimiz şu günlerde, haneler huzursuz, sokaklar neşesiz, anneler ve babalar üzgündür.

AKP'nin seçim dönemi nedeniyle ertelediği zamları peşpeşe gelmekte ve vatandaşlarımız perişan olmaktadır.

Doğal gaz ve elektrikteki son zamlar bunun en açık misalidir.

Vatandaşlarımızın kullandığı doğal gazı, elektriğe yapılan fahiş zamlar, hayat pahalılığını içinden çıkılmaz bir hâle getirecek ve maliyetleri tetikleyerek enflasyonu daha yukarılara çekecektir.

Konutlarda kullanılan doğal gazı % 12,28 ila 14,35 arasındaki zam, bu kışın çok zor geçeceğinin, yavruların üşüyeceğinin ve evlerin sıcaklığını kaybedeceğinin habercidir.

Mağduriyetler artacak, ısınma problemleri fazlalaşacaktır.

Orta ve dar gelirlilerimizin feryatları yoğunlaşacaktır.

Emeklilerimiz, esnafımız, memurumuz, işçimiz, dul ve yetimlerimiz, asgari ücretle geçinen emekçilerimiz gelirlerini maalesef doğal gaz ve elektrik faturalarına yatıracaktır.

Bundan sonra ekmekten peynire, etten bulgura, yağdan pirince mutfakların vazgeçilmezleri cepleri yakacaktır.

Başbakan Erdoğan Orta Doğu'da dünya liderliği için provalar yaparken ve Güney Afrika'ya turistik seyahatler düzenlerken, vatandaşlarımız soğuk günlerde nasıl ısınacaklarını şimdiden kara kara düşünmektedir.

Başbakan Erdoğan herkese akıl verirken, ekonomik ve sosyal sorunlarımızı sürekli hasıraltı yapmaktadır.

Yanlış enerji politikaları neticesinde, Türkiye tam anlamıyla muhtaç ve başkalarına bağımlı hale gelmiştir.

Doğu Akdeniz'de ekonomik bölge oluşturarak doğal gaz arayan küstah Rumlara, sırf inat olsun diye geri teknolojiye

sahip sismik araştırma gemisi gönderen Başbakanın, kısas kısas yaklaşımdan ziyade kendi enerji sahalarımızı oluşturmak için adım atması kaçınılmaz bir gerekliliktir.

İddialı olmalı ve başkalarının oyunlarında rolü belli olan figüran olmaktan uzaklaşmalıdır.

Beklentimiz yapılan zamların bir an önce geri alınması, bu kış aylarında vatandaşlarımızın soğuğa mahkûm edilmemesidir.

Konutlarda % 10'a varan ve iş yerlerinde % 20'ye ulaşan elektrik zamları da vatandaşlarımızın aydınlığına göz diken karanlık emellerin bir marifetidir.

Enerji zamlarından dolayı Başbakan ve yandaşlarının mutlu olduğu ve bu işlerden iyi bir kazanç sağlayacakları bir gerçektir.

Ne var ki milletimize bu zalimce yapılan zamların büyük bir eziyet ve külfet olacağı şüphesizdir.

Doğal gaz şirketlerin umudu, elektrik dağıtım şirketlerinin kurtarıcısı ve enerji ihalelerinin yönlendiricisi Başbakanın, milletimize reva gördüğü zamlardan vazgeçmesi verdiği sözlerin ve vaatlerin bir gereğidir.

AKP'ye oy vermiş aziz vatandaşlarım bu sefil, gaddar ve acımasız iktidarın gerçek yüzünü görmeli ve pişmanlığını mutlaka AKP'ye vuracağı şamarla ispat etmelidir.

Bu duygu ve düşüncelerle konuşmama son verirken hepimizi saygı ve sevgilerimle selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

"TBMM GRUP TOPLANTISINDA"

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Muhterem Misafirler,

Kıymetli Basın Mensupları,

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Konuşmama, son günlerde ülkemizin değişik illerinde aşırı yağışlardan dolayı meydana gelen sel felaketleri sonucunda can ve mal kayıplarından duyduğum derin üzüntüyü ifade ederek başlamak istiyorum.

Özellikle Antalya'nın Serik ilçesi Haskızılören köyünde, sera ve tarım arazileri büyük zarar görmüş, bazı vatandaşlarımız kaybolmuş ve bazıları da vefat etmiştir.

Denizli ve Manisa'da da benzer elem verici hadiseler yaşanmış ve buralarda da doğal afetlerden dolayı kayıplarımız olmuştur.

Bu itibarla aramızdan ayrılan aziz vatandaşlarımıza Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyor, kaybolanların sağ salim bulunmalarını temenni ediyor, ortaya çıkan hasar ve yıkımın bir an önce hükümet tarafından giderilmesi için her türlü tedbirin alınmasını bekliyoruz.

Değerli Arkadaşlarım,

Huzurlarınızda bu haftaki siyasi değerlendirmelerime geçmeden önce, çok önemli gördüğüm bir konuyu daha sizlerle paylaşmak istiyorum.

Hepinizin yakından şahit olduğu üzere, toplumsal şiddet sarmalı sürekli ivme ve güç kazanmaktadır.

Özellikle kadınlarımıza yönelen saldırıların, insanlıkla uzaktan yakından ilgisi bulunmayan hadiselerin yüreklerimizi dağladığını ifade etmeliyim.

Ülkemizin değişik yörelerinde her gün gündeme gelen vahşet ve dehşet haberlerini sıradan, olağan ve vakayı adliyeden olaylar olarak göremeyiz.

Bunu bizatihi insanlığın varlığına husumet duyan soysuzluk ve gözlerini kan bürüyen bir canavarlık örneği olarak tanımlamak gerekmektedir.

Ezilen, horlanan, dışlanan, mağdur bırakılan, kaba kuvvete maruz kalan kadınlarımızın içine düştükleri trajedinin vebali şüphesiz hepimizin üzerindedir.

Sebebi ne olursa olsun; ister töre isterse başka saiklerden kaynaklansın, kadına yönelik acımasız saldırıların insanlığa karşı işlenen büyük bir suç olduğu kuşku götürmez bir gerçektir.

Dengesiz ve sadist kişiliklerin gözlerini kırpmadan eşlerini, kızlarını, yakınlarını bir dedikoduya ya da şüpheye dayandırarak katletmeleri aynı zamanda toplumun içine düştüğü ruh hâlini göstermesi bakımından ibretliktir.

Kadınlarımıza yönelen saldırgan tutumların, en başta değerleri çürümüş, edep ve terbiye sınırlarını ihlal etmiş reziller tarafından gerçekleştirildiği malumunuzdur.

Türkiye bu vicdansız kör şiddetin tuzağındadır ve her gün bununla ilgili vahim hadiseler hepimizin gözü önünde cereyan etmektedir.

Doğal olarak evlerinde, iş yerlerinde, sokak aralarında cinayete kurban giden, darp edilen ve tacize, tecavüze uğrayan kadınlarımızın acıları, çileleri ve yaşadıkları felaketler duyarlı her insanımız için utanç ve üzüntü vericidir.

Bu geri ve kara tablo Türk milletinin ahlakıyla, şefkatiyle ve şevketiyle asla uyuşmamakta ve örtüşmemektedir.

Üstelik en çirkin ve iğrenç dehşet görüntülerin medya vasıtasıyla servis edilmesi de ayrı bir sorumsuzluktur.

Sırf reyting alma uğruna; gazete manşetlerinde veya televizyon ekranlarında kadınlarımızın hazin ve dayanılmayacak

hâllerini ifşa etmek ne habercilikle ne de objektif yayıncılık anlayışıyla açıklanamayacaktır.

Üzülerek söylemeliyim ki, her geçen gün mesafe ve hız kazanan anlam bunalımı toplumu içten içe çökertmektedir.

Aile dramları, kadın erkek anlaşmazlıkları, en ufak bir kıvılcımın neden olduğu kavgalar, birlikte yaşama idealini cepheden vurmaktadır.

Emin olun, bu manzaranın hiçbir yerinde gelişmiş, istikrar kazanmış ve huzuru omurgasından yakalamış bir ülke gerçeği yoktur.

Boşanmaların arttığı, ihtilafların yaygınlaştığı, şiddetin kol gezdiği bir sosyal ve toplumsal yapıdan da başka bir şey zaten beklenemeyecektir.

Ülkemiz büyük bir musibetle karşı karşıyadır.

Türk milleti artan şiddetin tasallutundan dolayı kaygılı ve endişelidir.

Nerede duracağı kestirilemeyen ve tahmin de edilmeyen gerilimlerin, çatışmaların baskısından dolayı sıkıntılı ve bunalmıştır.

İnsanımız arasına gerilen nifak zincirleri; sevgileri, bağlılıkları ve saadetleri zayıflatmakta, hastalıklı bir bünyenin vasat bulmasına yol açmaktadır.

Ahlakta başlayan erozyon etki ve sonuçlarını maalesef birçok alanda ve kesimde açığa vurmaktadır.

Kadınlarımızın yüz yüze kaldığı talihsizlikler bu karanlık çerçevenin sadece bir kısmıdır ve bizi şu anda en çok düşündüren bir boyuttur.

İyimserlikle kötümserlik, merhametle acımasızlık, hoşgörüyle bağnazlık, diğerkâmlıkla bencillik, merakla uyuşukluk arasında bir tercih yapmamız artık kaçınılmazdır.

Türk kadınının hak ettiği itibar ve saygınlığa kavuşmasında hepimizin yapacağı görevler vardır.

Annelerimizin, kızlarımızın yaşadıkları travmalar geleceğe umutla bakmamızın hâlihazırdaki en büyük engelidir.

Bilinmelidir ki kadınlara uzanan kirli ve kanlı eller kırılmadıktan sonra, ülkemizin iyi ve olumlu bir havaya ulaşması mümkün değildir.

Kadınlarımıza yönelmiş her türlü şiddeti bu vesileyle lanetliyor herkesi açık, kararlı ve neticeye ulaşacak bir tavır almaya davet ediyorum.

Bu konuda öncelikle hükümetin inisiyatif almasını bekliyor ve atacağı her adımı yakından takip edeceğimizi ve göstereceği kayıtsızlığı hiç çekinmeden yüzüne vuracağımızı ve bunun da hesabını mutlaka soracağımızı bildirmek istiyorum.

Muhterem Arkadaşlarım,

Sözde Ermeni soykırım iddialarını diline dolayanların kamuoyu yaratma gayretleri tüm hızıyla devam etmektedir.

AKP'nin açtığı bozuk yolu, sahip oldukları kinlerini kusmak için bir fırsat olarak görenler, Türk milletini ahlaksızca soykırımcı gibi takdim etmeye çalışmaktadırlar.

Bu kervana en son olarak Fransa Cumhurbaşkanı Sarkozy bir kez daha katılmış ve iftiralara bir yenisini daha eklemiştir.

Libya'yı parsellemek ve talan etmek maksadıyla NATO şemsiyesi altındaki açık artırıma katılarak emperyalist arzulardan kopmadığını ispat eden bu şahsiyetin, geçmişimize dil uzatma cüretini göstermesi büyük bir kabalık ve edepsizliktir.

Erivan ziyareti esnasında, sözde Ermeni soykırım iddialarını tanıma konusunda ülkemize çağrıda bulunma cüretini gösteren Fransa Cumhurbaşkanı, tehditler savurmuş, meselenin yine parlamentolarına gelebileceğini hayâsızca ifade etmiştir.

Bu açıklamalarıyla, aynı zamanda kendi ülkesinin iç politikasına dönük mesajlar da veren Sarkozy'nin, Türk milletini soykırım gibi insanlık düşmanı bir suçla itham etmesi hiçbir şekilde kabul edilemeyecek ve geçiştirilemeyecek bir durumdur.

Sarkozy'e önerimiz; eğer ille de bir soykırım örneği görmek ve bulmak istiyorsa geçmişlerine dikkatle bakmasıdır.

Orada en başta Cezayir'de yapılan mezalimler açıkça görülecek ve Kuzey Afrika'daki açık ya da örtülü kıyımların derin izleri bariz bir şekilde fark edilebilecektir.

Sarkozy; Korsika, Brötanya, Bask bölgeleri ve Oksitanyadaki zulümlerin önce hesabını vermeli ve sonra şayet yüzü kalırsa ülkemize laf yetiştirmelidir.

"Birlikte her şey mümkün." diyerek 2007 yılında Cumhurbaşkanlığı makamına oturan bu şahsiyetin, İçişleri Bakanlığı döneminde göçmenlere karşı uyguladığı katı ve sert tutumdan dolayı insanlık vicdanında mahkûm olduğu unutulmamıştır.

Suçu yalnızca Paris'te trene biletsiz binmek olan bir göçmen işçisinin gerekçe gösterilerek, şiddet sahnelerinin ortaya çıkması hâlâ hafızalardaki tazeliğini korumaktadır.

Trene binerken biletinin parasını ödeyenlerin Cumhurbaşkanı olacağını, isyancıların, sahtekârların ve düzen bozucuların ise olmayacağını vurgulayarak; göçmenlere yapılan saldırı kararlarını meşrulaştırmaya çalışan bu patolojik vakıadan milletimizin alacağı ya da öğreneceği bir şey yoktur.

Geçmişimize soykırımcı yaftasını vurmaya çalışan küstahlara karşı AKP'nin ikircikli ve cılız beyanları da milletimizin hakkını, hukukunu ve mazisinin kutlu emanetini savunmada yeterli olmamıştır.

İşin ilginç ve manidar bir başka tarafı ise, aynı anda Fransa'yla yapılan güvenlik iş birliği anlaşması ve karşılık iyi niyet temennilerinin deklare edilmesidir.

Bu çelişkili siyasi diyalogların tam bir AKP klasiği ve teslimiyeti olduğu yönünde herhangi bir tereddüdümüz bulunmamaktadır.

Üslup ve ifade tarzıyla pot üstüne pot kıran İçişleri Bakanının, dünün olaylarına göre yarını şekillendiremeyeceklerini söylemesi, AKP zihniyetinin tarih ve millet şuurundan zerre kadar nasiplenmediğinin bir göstergesidir.

Çarpık ve kör bir bakışla, dünün kutsal emanetlerinin nasıl sahiplenileceğini takdir ve yorumlarınıza bırakmak istiyorum.

Ermenilerle yapılan müzakerelerin, Zürih'te yabancı komiserler nezaretinde kurulan imza masalarının ve birlikte maç izleme bahanesiyle bir araya gelmelerin sözde soykırım iddialarının şımarmasına önemli bir rolü olmuştur.

Bu düşüncesiz ve tarihimizi sorgulatmaya zemin teşkil edecek gelişmelerin, özellikle Ermeni diasporasına koz ve güç verdiği bir gerçektir.

İşin aslına bakılırsa, AKP, çürük ve gayrimillî politikalarının zehirli hasadını toplamakta ve bundan da en çok zayıyatı yine milletimiz almaktadır.

Yakın coğrafyalarımıza dönük NATO operasyonlarında, en başta Fransa'nın peşine takılarak lojistik destek ve askerî imkânlar sunan AKP Hükûmetinin elini ve dilini bağlayan hususlardan kurtulması dik ve onurlu duruş sergilemesi bakımından elzemdir.

Türk milletini soykırımcı ya da katliamcı gibi göstermeye çalışan gafillere hükûmetin daha cesur ve kararlı cevap vermesi, girdiği yanlış ilişki ağlarından bir an önce çıkması Türk tarihinin sırtına yüklediği en büyük vazifedir.

Yoksa aziz milletimizi zan ve töhmet altında bırakan suçluların ve iftiraların azmettiricisi olmaktan ve uygun ortam hazırlayan iş birlikçilikten asla muaf olamayacaktır.

Muhterem Milletvekilleri,

Sovyetler Birliği'nin dağılması sonucu olarak, 1991 yılında bağımsızlıklarını kazanan Türk Cumhuriyetlerinin, özgür ve uluslararası camiada eşit bir şekilde temsil edilmesinin 20. yılına ulaşmış bulunuyoruz.

Ne var ki, ata topraklarımızın üzerinde güneş gibi parıltıyan bu kardeş ve soydaş ülkelerle kurulan ilişkiler olması gereken seviyenin çok altındadır.

Türklüğün ve Türkçenin sahiplenildiği geniş coğrafyaların kaderine terk edilmesi ve üstelik küresel hesapların hedefi hâline gelmesi bir diğer açmaz olarak karşımızdadır.

Resmî tören ya da protokollerde, Türk Cumhuriyetleriyle ilgili olarak ifade edilen bir millet, ayrı devlet inancı yalnızca yüzeysel ve sığ bir bakış olarak kendisini göstermiştir.

Bizim için Türklüğün kalbi nerede atıyorsa, Türk varlığı nerede anlam ve zemin buluyorsa orası gözümüzün ve gönlümüzün müstesna ve muazzez bir parçasıdır.

Bunun için Türk Cumhuriyetleriyle ve genelde Türk jeopolitiğinin görüş ve ufuk derinliğiyle iç içe geçmek hem bir mecburiyettir hem de Ötügen'den beridir tarihin belirlediği millî bir yükümlülüktür.

Adriyatik'ten Çin Seddi'ne kadar anılarımızı ancak bu şekilde canlı ve diri tutabiliriz.

Millet, kültür ve tarih yakınlığını bu sayede buluşturur ve bir amaca yönlendirebiliriz.

Dünyanın kalpgâhı olan Orta Asya'nın, güç odakları tarafından çevrelenmesi yeni bir çıkış, uyanış ve silkinişle etkisizleştirilecektir.

Bölgeye bakınca enerji kaynaklarını gören ve bunun paylaşımına girişen küresel merkezlerin tesiri ancak bu sayede kırılabilir.

Orta Asya Türk devletlerini bölgesel ve küresel tazyiklerden korumak, nüfuz mücadelelerinden arındırmak, yapılan hamleleri boşa çıkarmak için Türklük şuuruna ve asırları aşan birikimine çok ihtiyacımız vardır.

Bugün Orta Doğu denkleminde Türkiye'yi hapseden AKP körlüğünün, Türk milletinin kudretini görmesi ve gerçek hükümlanlığını gösterebilmesi için dikkatini Orta Asya Türk Cumhuriyetlerine çevirmesi gerekmektedir.

Bize göre Yeni Çağın siyasal, sosyal ve ekonomik iklimi Türklüğün alacağı pozisyon ve kararlarla yakından ilgili olacaktır.

Bunun için tek millet olduğumuz dost ve kardeş ülkelerle ekonomik, siyasi ve kültürel konular başta olmak üzere, her alanda ilişkileri geliştirmek ve üst düzeye taşımak millî bir vecibe olarak önümüzdedir.

Unutmayınız ki, İran'da canı yanan, Doğu Türkistan'da işkencelere maruz kalan, Balkanlar'da hasret çeken ve dünyanın neresinde dertlerinden dolayı gözleri yaşaran bir Türk varsa bizler yanlarındayız ve olmaya da devam edeceğiz.

Değerli Milletvekilleri

AKP Hükûmetinin sorumsuz ve hesapsız politikaları neticesinde, Türkiye bölgesinde yalnızlığa ve gerilim merkezi olmaya doğru hızlı gitmektedir.

Komşularla sıfır sorun sözleri, şimdi yerini komşularla kısır döngüye ve çatışma riskine bırakmıştır.

Sözde restorasyon çabaları, itibarımız artıyor, bölgesel lider oluyoruz iddiaları çölde yolunu kaybetmiş bir bedevinin vaha görmesiyle eş anlamlı olmuştur.

Ülke olarak ne tarafa başımızı çevirsek, ne yazık ki orada bir kriz ve açmazla karşı karşıyayız.

Türkiye'nin jeopolitik gücünü, ısmarlama ve uydurma stratejik derinlik safsatalarıyla değersizleştiren ve tahrip eden AKP'nin, Türkiye'yi sorunlarla kuşatılmış bir alana hızla ittiği bariz olarak görülmektedir.

Başbakan Erdoğan'ın dün dost ve kardeş olarak ilan ettiği ülkeler, birdenbire Batı'nın stratejik konsepti doğrultusunda düşman kampına yerleştirilmiştir.

Vizeleri kaldıran anlaşmaların imzalandığı, birlikte baraj açılışlarının yapıldığı, törenlerin düzenlendiği, ortak Bakanlar Kurulu toplantılarının gerçekleştirildiği Suriye'yle neredeyse savaşın eşliğine gelmiştir.

AKP'ye göre kardeş Esad yerini kalles Esad'a bırakmış ve Başbakan sonunda restini çekmiştir.

Kaldı ki, barış ve istikrar havarisi AKP zihniyeti, artık savaş çığırkanlığı dahi yapmaya ve açıktan Suriye'yi hedef almaya başlamıştır.

Bunu karşılıksız bırakmayan Suriye Devlet Başkanı ise, ülkesine vizesiz girişleri askıya almış ve Türkiye'yi tehdit eden ve iç meselelerine gönderme yapan bir aşamaya gelmiştir.

Diğer taraftan NATO Füze Savunma Sisteminin erken uyarı radarlarının Malatya'ya konuşlandırılmasından dolayı İran son derece rahatsız ve memnuniyetsizdir.

AKP'ye yönelik olarak; sonuçlarına katlanırsınız tehditleri peşi sıra İran'lı yetkilerden gelmektedir.

Bununla birlikte Güney Kıbrıs Rum yönetimi Doğu Akdeniz'i hem ekonomik bölge olarak kullanırken hem de yavru vatan-dan toprak talebini yinelemiş ve Güzelyurt ile Maraş'ı istediklerini alçakça açıklamıştır.

Türkiye deyim yerindeyse tam bir kördüğümle karşı karşıyadır ve artık AKP iktidarı döneminde bir zamanlar sırtı sıvazlanan Rumlar toprak talep edebilir cesareti kendilerinde görmeye başlamışlardır.

Elbette biz AKP Hükûmetini dış tehditler karşısında bir başına bırakmayız.

Bu en başta Türk milletine karşı sonsuz ve büyük saygımızın bir icabıdır.

Ancak AKP'nin küresel planlara kapılarak taşeron gibi davranmasını da asla tasvip etmeyiz ve bu eleştirimizi demokratik platformlarda sürekli olarak gündeme taşırız.

Başbakan Erdoğan'ın BOP Eş Başkanı olarak verilen görevleri yapmasına karşı çıkar ve bunun yanlış olduğunu, ülkemizi kaosun içine doğru sürüklediğini her fırsatta muhataplarımıza söyleriz.

Gerçekten de Türkiye geri dönüşü olmayan bir sürece ve kırılmaya doğru adım adım gitmektedir.

Birleşmiş Milletlerin teşkilatlanmasını eleştiren, Somali'ye bigâne kalmasını gündeme getiren Başbakan Erdoğan, nedenle oyun planını devamlı başkalarının müsaade ettiği alanlarda kurmaktadır.

Bakınız, Irak'ın kuzeyinde yer ve zemin bulan terörist kampların himayesi bugün Birleşmiş Milletler Teşkilatındadır.

Aranızda, Başbakanın kendisinden büyük laflar ettiği Birleşmiş Milletler Toplantısında; bu açık ve berrak gerçeği gündeme getirdiğine tanıklık edeniniz var mıdır?

Kardeş Filistin halkının sözcülüğünü yapan, Gazze ablukasını tenkit eden ve Somali'ye sahip çıkan bu zihniyetin, Birleşmiş Milletlerin koruyucu olduğu kamplardan milletimize zehir ve ölüm saçılmasına yönelik bir dik duruş ve ifadeye tesadüf edeniniz bulunmakta mıdır?

Birleşmiş Milletlerin tarafgir, sömürüyü meşrulaştıran, masumları görmezden gelen uygulamalarının yerden yere vurulması elbette gerekli ve zorunludur.

Hatta 193 ülkeden ziyade 4-5 devletin güdümünde olan bu organizasyonun daha iyi ve barış içinde bir dünya için yapacağı katkı ve göstereceği çaba bize göre kalmamıştır.

Ancak sözleriyle küresel lider olma hevesine kapılan Başbakanın, bir tarafta emperyal eğilimlere karşı çıkarken, diğer tarafta alkışlaması ahlak ve dürüstlük aşınmasında düştüğü noktayı ispatlaması bakımından dikkate değerdir.

İçinden geçtiğimiz süreçte sınır ötesindeki terörist kampların boşatılmasına dönük haberler yeni bir tezgâhın devrede olduğunu göstermektedir.

Ve bunun AKP'nin önüne konulan ve ev ödevi olarak verilen bölünmüş bir Türkiye'nin hayata geçmesi için bir ara aşama olduğu anlaşılmaktadır.

Irak'ın kuzeyinden sonra, Suriye'nin kuzeyinde ortaya çıkabilecek bir yönetim boşluğu Türkiye için beka derecesinde bir tehdit olacaktır.

Erbil'den liman kenti olan Suriye'nin Lazkiye şehrine uzanan koridorda, Kürdistan'ın inşa çalışmaları hızla devam etmektedir.

AKP'nin bu vahim gelişmelere gözünü ve idrakini kapalı tutması, yangının ve bunalımın sınırlarımızdan içeri gireceğine işarettir.

Türkiye bu gidişle bölgesel dizayn ve haritaların yeniden çizilmesi konularında sıklet merkezi olacaktır.

Nitekim Dışişleri Bakanının bölgesel ihalenin kendilerinde olduğunu ikrar etmesi bunun açık delilidir.

Tehlike bu kadar net, görünür ve anlaşılabilir.

Bu kapsamda Türkiye'nin karşı karşıya olduğu terör ve bölücülük fitnesi daha da bir önem ve anlam kazanmış, mutlaka halledilmesi gereken bir sorun olarak karşımıza dikilmiştir.

Muhterem Arkadaşlarım,

Bildiğiniz üzere özellikle son aylarda Irak'tan Türkiye'ye yönelik terörist sızmaları sonucunda artan PKK terörü hem çok tehlikeli boyutlara ulaşmış hem de yurt sathına yayılmıştır.

Bununla beraber PKK'nın siyasal uzantıları olduğu artık kimse tarafından inkâr edilemeyecek bölücülerin, kontrollü şiddet ve kalkışma eylemleri de hem alenileşmiş, hem de artış göstermiştir.

Anlaşılmaktadır ki, sadece Mehmetçiklerimizi ve birliklerini hedef almaktan öte, polislerimize ve ailelerine yönelen kanlı terör büyük şehirleri de tehdit etmeye başlamıştır.

Nerede duracağı, kimin durduracağı, nasıl durdurulacağı belli değildir.

Polisin zorunlu askerlik yükümlülüğünü kaldıran AKP Hükûmeti, yanlışlar neticesinde polisimizi bölücü terörün hedef tahtası yapmıştır.

Hükûmet acz içinde kıvranmakta ve eylemleri tribünden izlemektedir.

İnisiyatif tamamen bölücülere ve bölücü örgüte geçmiştir.

Terör örgütü ve uzantıları dilediği yerde, dilediği dozda, istediği noktalara eylem yapabilecek cesamet ve cürete sahip olmuşlardır.

Yaşanan can ve mal kayıplarının yanı sıra bölücüler devlete karşı meydan okuyan gövde gösterisi, bölünme ve ayrılma ilanları ile İmralı canisi için özgürlük çağrıları yapabilmektedir.

Geçtiğimiz hafta sonu, Gemlik'te Türk milletine ve devlete meydan okuyan bölücü niyetler tüm çıplaklığıyla ortada olup bunun bir kanıtıdır.

BDP milletvekillerinin ayaklanma ve devlete rest çeken çağrıları ise hiçbir şekilde affedilmesi mümkün olmayacak vicdansızlık ve izansızlıktır.

Diyarbakır'da sen kimsin diyen siyasi bölücüye karşı, "Ben devletim." diyerek cesur ve kararlı bir çıkış sergileyen ve kendini ezdirmeyen şerefli Türk polisiyle gurur duyduğumuzu da bu aşamada ifade etmeliyim.

Türk polisinin bu takdir edilecek tutum ve haykırışın ayısını Başbakan'dan, yıkım koordinatörü Başbakan Yardımcısından ve İçişleri Bakanından duymak geldiğimiz bu aşamada milletimizin en tabii hakkı ve beklentisidir.

Cesaretiniz ve yüreğiniz varsa Türk Devleti'nin gücünü ve izzet-inefsini savunun da biz de mahcup olalım ve sizi yanlış tanıdığımızı itiraf edelim.

Ayrıca İmralı canisinin serbest bırakılması yolunda yoğun bir faaliyet ve ısrar vardır.

Ve Türkiye'nin dirliği, birliği neredeyse bu ihanet talebine bağlanmıştır.

“Silahlar sussun, siyaset konuşsun.”, “Yetmedi mi Savaş?”, “Yeterince gözyaşı aktı.”, “Kanla, ateşle alınacak mesafe kalmadı.” “Savaş dursun.”, “Silahlar karşılıklı bırakılsın.” türünden dilek ve tavsiyeler bölücülüğün elini güçlendirmek ve Türkiye'yi yıkıma götürecektir kapıyı aralamak için manivela işlevi görmektedir.

Tabii olarak AKP'nin geri çekilerek boşalttığı bütün mevziler ele geçirilmekte ve bölücü dayatmalar artık dur durak bilmemektedir.

Bölücülüğün ve terörün stratejik üstünlüğü ele geçirdiği ve Türk devletini sürekli olarak hırpaladığı bugünkü ortamda, hükümet iradesinin ve ciddiyetinin bulunmaması en büyük handikabımızdır.

Bunun için biz, geçen hafta Kandil Dağı'nda göndere bayrak çekilmesini istedik ve Başbakana çağrıda bulunduk.

Üstelik bunu, süresi bir yıl uzatılan sınır ötesi hareket için izin veren Meclis kararından bir gün önce gündeme getirdik.

Başbakan Erdoğan ise bu son derece haklı ve yerinde düşüncemize yönelik; “Eğer yapılacak bir şey varsa, bayrak dikmekle siz orada terörü durduramazsınız. Kandil senin ülken sınırları içinde değil. Bayrağı dikmişsin, terör mü bitecek?” diyerek hezeyan batağına saplanmıştı.

Tekraren hatırlatmak isterim ki; Kandil'e bayrak dikmek demek, Türkiye'ye yöneltilen her türlü tehlikeye karşı Türk devletinin varlığını ve kudretini orada hissettirmek demektir.

Biz işgali değil, vatanımızı kötülüklerden ve terör saldırılarından muhafaza etmek için önlem alınması gerektiğini söylüyoruz.

Başbakan Erdoğan fazla önemsemese de kendisine söylemek isterim ki;

Bizim için bayrak; şereftir, namustur, Türk Devleti'nin otoritesidir ve dünya durdukça dalgalanacak bağımsızlık sembolümüzdür.

Gelinlerin süsü, şehitlerin örtüsü, yüksek yerlerde açan solmayacak çiçektir.

Biz ki, bayrağı selamlamadan geçen kuşun yuvasını bozacağına haykıran mısralarla şahlandık ve yolumuzu aydınlattık.

Şayet vatanımızı ve milletimizi kim dağıtmak, ayırmak istiyorsa, bu durum karşısında şerefimiz ve varlığımız tehlike altına girmiş demektir.

Bu itibarla şehitlerin kanıyla anlam kazanmış Al Bayrağımızı fitnenin kalbine ve üssüne dikmek hem bir vatan borcu hem de namus melesidir.

Merhum Arif Nihat Asya'dan ilhamla ifade etmek isterim ki; Türk bayrağı nereye dikilmek istiyorsa biz de onu oraya dikmeye yeminliyiz.

Bununla birlikte Kandil'in bağrına, tam göbeğine, katillerin emellerine Türk bayrağını hançer gibi saplamak için vakit kaybetmeye artık tahammülümüz yoktur.

Biz bayrağımızın destanını okuduk ve gerekirse tekrar destanını yazmaktan asla çekinmeyeceğiz ve vazgeçmeyeceğiz.

Çünkü biz bayrağın altında doğduk ve Hak vaki olduğunda; kimin nerede olacağını bilmeyiz ama, inşallah biz yine onun altında olacağız.

Değerli Milletvekilleri,

Her kanlı cinayeti “teröristlerin son çırpınışları” olarak geçiştirerek bugünlere gelen AKP, güvenlik, siyasi ve hukuki tedbirleri almamış, alamamış ve içinde bulunduğumuz karanlık ortamın tek sorumlusu olmuştur.

2002 yılında sıfır denecek kadar az eylem ve kayıpla devraldığı güvenlik mirasını heba ederek, bugün PKK'nın bu derece büyümesinin, müsebbibi AKP Hükümetleri ve Başbakan Erdoğan'dır.

Bu ilkesiz ve teslimiyetçi kadroların yıllardır yaptıkları yanlışlar ve koydukları hatalı teşhislerdir.

Buradan muhataplarına açıklıkla sormak isterim ki;

Millî şuuru ve değerleri tahrip etmek için 2002 yılından beri sistematik gayret gösteren AKP değil midir?

PKK söylemlerinin tercümanlığını yaparak “Türkiyelilik” denen bir garabeti oluşturmak gibi sosyal, siyasi ve tarihî gerçeklere aykırı tehlikeli bir projeyi uygulamak isteyen AKP değil midir?

Türkiye'de kanlı teröristlerin cenazeleri devlete meydan okuma gösterilerine dönüşürken, İmralı canisi için özgürlük çağrıları yapılırken, terörün simgesi bez parçaları sallanırken bunlara göz yuman AKP değil midir?

PKK teröristlerinin çekildikleri Kandil Dağı'nda serbestçe yaşamalarına izin veren, himaye eden, destekleyen peşmerge reisleri ile hararetle kucaklaşan, sazlı sözlü sıra geceleri düzenleyen AKP değil midir?

AB'ye uyum adı altında yaptığı yasal düzenlemeler sonucu, teröre yardım ve yataklık, terör propagandası ve millî birliğimizi hedef alan ihanet girişimleri yapmayı suç olmaktan çıkartan AKP değil midir?

Yaşanan kanlı terör eylemlerini ve etnik tahrikleri "Kürt sorunu" olarak gören ve çözüm adı altında kaşıyarak bölücü siyasi talepler için zemin hazırlayan AKP değil midir?

Artık kontrolden çıkan terörle mücadelede, sözde diplomatik yolları tüketmek ve barışçı çözüm aramak adına yıllardır vakit geçiren AKP değil midir?

Bölücülüğü siyasi kimlik talebi olarak ele alan, bireysel kültürel hakların ötesinde kolektif hak ve siyasi statü talepleri için cesaretlendiren AKP değil midir?

Bu çevrelerin hain amaçlarına terör destekli siyasi çözüm yoluyla ulaşabilecekleri konusunda ümit veren AKP değil midir?

Terör örgütünü dağdan şehre inip siyaset yapmaya davet eden, siyasi çözüm ümitlerini yeşerten, teröristlere örtülü siyasi af vaatleri sunan AKP değil midir?

Terörden beslenen bölücülüğü "demokratik hak ve meşru kimlik talebi" olarak mazur gören, Türkiye'nin bölünmesi ve parçalanması projelerine, "toplumsal ilerleme ve çağdaşlaşmanın yol haritası" olarak sıcak bakan AKP değil midir?

Bir taraftan Genel Başkan seviyesinde PKK'yı terör örgütü olarak kabul etmedikçe siyasi bölücülerle görüşmeyeceğini söyleyen, öte yandan bu mihraklarla üst yöneticilerini görüştüren AKP değil midir?

Terörle mücadeleyi yılmadan sürdüren güvenlik güçlerini "şiddet yanlıları", yıllardır acı çeken kahraman ve muhterem yöre halkını "iş birlikçi", Milliyetçi Hareketi ise "kanla beslenen" siyasi parti olarak suçlayanların hamisi bu AKP değil midir?

Bütün bu soruların muhatabı da adresi de bellidir.

Yaşanan bu gelişmelerin ve gelinen vahim sürecin müsebbibi sadece ve sadece Adalet ve Kalkınma Partisi hükümetleridir.

Türkiye'deki bölücü çevreler, AKP Hükümetlerini ve onların teslimiyetçi anlayışını siyasi amaç ve hedeflerinin adım adım gerçekleşmesi yolunda önemli bir eşik olarak görmüş ve maalesef hapisteki bölücübaşı da dâhil olmak üzere bundan sonuna kadar yararlanmışlardır.

Bu nedenle ortaya çıkan bu ağır terör tablosu yıllardır uyardığımız ve beklediğimiz sonuçtur ve nedenlerini başka yerlerde aramaya mahal ve gerek yoktur.

Her şey gün gibi ortadadır ve yegâne sorumlu dokuz yıldır ülke yönetiminde bulunan AKP anlayışıdır.

Son dönemde millî birliğimizi tehdit eden faaliyetlerin pervasızca hız kazanmasının nedenleri ve terör eylemlerinin tırmanmasının gerekçeleri mutlaka hükûmetin yanlışlarında aranmalıdır.

Değerli Arkadaşlarım,

Artık mızrak çuvala sığmamaktadır. Bütün gerçekler ve aktörler ortadadır. Başbakanın ve hükûmetinin sancıları ve sıkıntıları bundandır.

Ne Sayın Başbakanın, ne de hükûmetinin terörle mücadele etmesi bu teslimiyetçi tavırla asla mümkün değildir.

Bu süre içinde, hainleri saklandıkları inlerde vurmak yerine, vuracakmış gibi imaj uyandırmaya çalışmak, her konuda aldatma ve kandırma siyaseti izleyen AKP Hükûmetinin bir oyalama alışkanlığı hâline gelmiştir.

Bu itibarla, Başbakan Erdoğan ve AKP Hükûmeti karşımıza çıkacağı bilinen bu kanlı sürecin bedelini ödemek, vebalini taşımak, sorumluluğunu üstlenmek durumundadır.

Bu noktada, "Terör küresel bir olgudur." gibi bahanelere sığınmak hükûmeti beklenen akıbetten kurtaramayacaktır.

Özellikle son haftalar içinde meydana gelen eylemler ve sonuçları dikkate alındığında, konu hükûmetin alışlagelmiş başsağlığı mesajları, "Kanı yerde kalmayacak!", "Bıçak kemiğe dayandı!" ve "Mücadelemiz sürecek!" sözleri ile geçiştirilemeyecek kadar önemli ve ciddi boyutlara ulaşmıştır.

Bu itibarla, bu yıl hükûmete sınır ötesi hareket yetkisi veren Tezkere'nin önemi daha bir artmış, milletimizin terörün bitirilmesi yönündeki öfkesi daha da kabarmıştır.

Milliyetçi Hareket Partisi, terörle topyekûn mücadelede, arkasında inandırıcı bir askerî güç ve siyasi irade olan, çok yönlü bir caydırıcılık stratejisinin kararlılıkla ve kesintisiz olarak uygulanmasının kaçınılmaz olduğuna inanmaktadır.

Partimiz, geçtiğimiz yıllarda etkisizce kullanılan Tezkere desteğini bu yılda vermiş ve az önce de ifade ettiğim gibi, milletimizin beklentilerine tercüman olmak üzere "Kandil Dağı'na Türk bayrağının dikilmesinin" ilk ve önemli çözüm yolu olacağını yüksek sesle ifade etmiştir.

Türk milleti, son alçak saldırılar karşısında gösterdiği vakur tepki ile TBMM'nin yanı sıra kendisinin de bu Tezkere'nin arkasında olduğunu ortaya koymuştur.

Bu yetki daha fazla sulandırılmamalı, geçmişte olduğu gibi zamana yayılarak içi boşaltılmamalıdır.

TBMM'nin Irak'ın kuzeyine asker gönderme izninden, beklenen etki ve caydırıcılığın alınabilmesi için bahsettiğim bu husus büyük önem taşımaktadır.

Eğer hükûmet, sınır ötesine harekât için yetki aldıktan sonra, bunu kullanmazsa; terörle kendi sahasında top çeviren yenilmiş, tükenmiş ve pespaye bir hâle sürüklenmiş onursuz bir duruştan kurtulamayacaktır.

Böylesi bir alçalmayı da tarihte ancak ve ancak kendi ülkesine ve vatanına kasteden hıyanet davranışlarında görmek mümkündür.

Başbakan Erdoğan'ın bizim Kandil'de Türk bayrağı dikilmesine yönelik talebimize verdiği isteksizlik bildiren cevabı, Tezkere'nin daha ilk haftasında etkisiz kalmasına yol açmıştır.

Meclis yetkisinin inandırıcılığı ve kararlılığı bizzat bu izni isteyen hükûmet ve başı tarafından sıfırlanmıştır.

Başbakan, Tezkere ile Meclisten alınan yetkinin etkinlikle kullanılmasını düşünmediğini ihsas ederek terör unsurlarına bir nevi teminat ve söz vermiştir.

Başbakan Erdoğan ve hükûmetinin sergilediği bu ikircikli tutum, terörle mücadele konusunda siyasi irade ve kararlılığın bulunmadığını, buna niyetlerinin olmadıklarını da milletimize göstermiştir.

Artan terör eylemlerinin, yıllardır terörle mücadelede sakat ve yanlış bir strateji izleyerek, teröristin insafa gelmesini

bekleyen ve canilerle pazarlık yapan bir Başbakanın hiç değilse şimdi düştüğü gafletten uyanmış olabileceğini düşünenler yine yanılmışlardır.

Geçmişte de Kandil'e gitmekten özellikle uzak duran Başbakan Erdoğan'ın, her büyük terör eyleminin ardından Vaşington'a giderek görüşmesi daha önceki savsaklama stratejisinin taktiği olarak hafızamızdadır.

Hatta yine o dönemde yaptığımız aynı öneri için "Kandil Dağı'nın yerini mi bilmiyordunuz, siz yapsaydınız." gibi basit söylemlerle ucuz polemik peşinde koşan ve ABD'den hiçbir zaman kapsamlı bir askerî harekât için izin ve icazet alamayan Başbakan'ın gerçek yüzü ve hedefi belirginlik kazanmıştır.

Bizim anlayamadığımız husus, Kuzey Irak topraklarına yapılmasını istediğimiz kapsamlı kara harekâtı teklifimizin Başbakan Erdoğan'ı neden bu kadar ürkütüyor olduğudur.

Bu teklifimize her defasında tepki gösteren Başbakanın, acaba Türk Silahlı Kuvvetlerinin Irak'a girmeyeceğine dair birilerine verdiği bir sözü mü vardır?

Kandil Dağı'na operasyon yapılmayacağına yönelik olarak kapalı kapılar arkasında birilerine kesin güvence mi vermiştir?

Böyle bir şey varsa sınır ötesi hareket izni neden ve niçin alınmıştır?

Görünen gerçek şudur: AKP zihniyeti ve hükûmeti PKK terörünü gerçek anlamda tasfiye etmek için Kuzey Irak'a kara

unsuru olan kapsamlı bir askerî harekât yapılmasını şimdilik düşünmemektedir.

Bu kapsamdaki merak ve endişemiz, alınan sınır ötesi hareket yetkisinin hedefinde Suriye'nin olup olmadığı hususunda toplanmaktadır.

İran'ı da kapsamına alan bir savaş senaryosunun fitili acaba AKP tarafından mı ateşlenecektir?

Böyle bir girişim eğer gerçekten planlanıyorsa, bölgesel bir felakete ülkemiz a çıkıkça sürüklenecek ve bunun bedeli milletimiz ve devletimiz açısından katlanılamayacak boyutta olacaktır.

Muhterem Arkadaşlarım,

Bugün Türkiye'nin karşısına çıkartılan güvenlik ve bölücülük sorunu, özü itibarıyla bir demokratik hak talebi, bireysel özgürlük, çoğulcu demokrasi ve siyasal katılım sorunu asla değildir.

Bunu görmek için Başbakan daha kaç şehit verilmesini beklemektedir?

Bu meselenin, etnik bölünmeyi amaçlayan silahlı terör sorunu olduğunun anlaşılması için daha kaç kanlı bombalama gerçekleşmesi gerekmektedir?

Terörün bölücülüğü beslediği, küresel güçlerin desteklediği bir etnik ayrımcılık sorunu olduğunu anlamak için daha kaç vatandaşımız öldürülecek, kaç çocuğumuz ve kadınıımız katledilecektir?

Artık, yıllardır ülkemize musallat olan bu beladan kurtulmanın zamanı gelmiştir.

Tek çözüm, PKK terör örgütünün nerede barınırsa barınsın tam olarak yok edilmesi veya tümüyle ele geçirilmesidir.

Bu açıdan, bir sonraki baharda yeniden ortaya çıkmasını kökünden önlemek, yeni şehitleri ebediyete uğurlamamak ve terör yuvalarını Irak'tan çıkarmak için her yöntem kullanılmalıdır.

Artık başka çıkar yol kalmamıştır.

Başbakan Erdoğan ve hükümeti, şayet Türk milletinin varlığından, birliğinden ve bekasından içten içe rahatsızlık duymuyorsa Irak'ın kuzeyini ekin gibi biçmeli ve Türkiye'ye sahip çıkmalıdır.

Türk tarihinin kutlu sayfalarında adlarının beddualarla hatırlanmasını istemiyorlarsa bunu yapmak boyunlarının borcudur.

Bu haftaki konuşmama son verirken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

"TBMM GRUP TOPLANTISINDA"

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

18 EKİM 2011

Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım

Değerli Misafirler,

Kıymetli Basın Mensupları,

Bu haftaki Meclis Grup konuşmama başlarken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Geçtiğimiz haftaya en çok damgasını vuran hadise hiç kuşku yok ki ekonomideki gelişmeler ve yapılan son zamlar olmuştur.

Gecikmeyle açıklanan Orta Vadeli Program kapsamında, milletimize dayatılan vergi zamları büyük bir haksızlığı ve eziyeti ortaya çıkarmıştır.

Huzurlarınızda açıklanan programla ilgili bazı tespitlerimi ve içerdiği çelişkileri kısaca sizlerle paylaşmak istiyorum.

Bilindiği üzere, Türkiye ekonomisi, 2002 yılından sonra 57. Hükûmet döneminde alınan tedbirlerin, tayin edilen hedeflerin izdüşümünde bir süre olumlu performans sergilemiştir.

Uluslararası ortamın elverişli şartları ve sermayenin akışkanlığı da buna eklenince AKP'nin sahiplendiği ekonomik rahatlık ve gelişmişlik belirginlik kazanmıştır.

Ancak 2008 yılında fitili ateşlenen ekonomik kriz hükûmetin tembelliğini, kifayetsizliğini ve savurganlığını tescil etmiş; milletimizi büyük bir işsizlik ve yoksulluk vurgunuyla muhatap kılmıştır.

Bu zaman zarfında hem küresel planda hem de ülkemiz ölçeğinde ekonomik kriz beklentisi iyice görünür olmuş ve ortaya çıkan veriler de bunu teyit etmiştir.

İçinden geçtiğimiz günlerde yerkürenin dört bir tarafında sokaklar kaynamaktadır.

Ekonomik eşitsizliğe ve gelir dağılımındaki kötülüğe itiraz edenler Atlantik'in her iki yakasında da yönetimleri tehdit etmeye başlamıştır.

Dünya ekonomik atmosferinin şiddetli bir fırtınaya sahne olacağına dair beklentiler bu paralelde gün geçtikçe yoğunluk kazanmaktadır.

Türkiye'nin durumu ise küresel gelişmelerden muaf olmadığı gibi birer bire buna da bağlı değildir.

Bir defa başkalarının ürettiklerini almaya odaklı ve üretimden kopuk bir ekonomik sistemle uzun süreli ve sürdürülebilir bir gelişme yönünde ilerlemek eşyanın tabiatına aykırı bir durumdur.

AKP Hükûmetinin sıklıkla müracaat ettiği; “Bu kriz bizim krizimiz değil.” sözlerinin bir esprisi ve manası da bulunmamaktadır.

Netice itibarıyla güçlü ve dayanıklı bir ekonominin çevresindeki olumsuzluklardan hemen etkilenmesi, kendi bünyesiyle ilgili kronik sorunlara bir vesileyle anında teslim olması çok kolay değildir.

Küresel ekonomik sürecin ümit verici olduğu bir dönemde bundan ziyadesiyle istifade eden AKP zihniyetinin, işler sarp sarınca acilen izaha girişmesi ve suçu başka ülkelere yüklemesi her şeyden önce milletimizin aklıyla ve basiretiyle alay etmektir.

AKP Hükûmeti dokuz yıldır ekonomide taş üstüne taş koymamış ve geçmişin mirasını hoyratça tüketmiştir.

Sıcak para ve ithalata dayalı geçici ekonomik iyileşmeyi, bir mucize gibi sunma kurnazlığına her fırsatta başvurmuş ve böylelikle günü kurtarmanın kolaycılığına teslim olmuştur.

“Madem kriz başkalarında var, o hâlde bir şey yapamayız.” diyerek ekonomik acziyeti ve tükenmişliği dillendirmiş ve bunu da bir maharetmiş gibi takdim etmiştir.

Türkiye ekonomisinin göbeğini küresel ekonomiye bağlayan ve bağımsızlık ve kendine yeterlilik kabiliyetini temelden aşındıran bu siyasi anlayış, krizler karşısında da atalet içinde olmuş ve “Bize bir şey olmaz.” masallarıyla vatandaşlarımızın feryatlarına duyarsız kalmıştır.

Krizin teğet geçeceği iddia edildikçe, vatandaşımız canevinden vurulmuş ve perişanlık diz boyu artmıştır.

Hükümet ekonominin imdat çağrıları verdiği her durumda, gecikmeksizin uluslararası kredi derecelendirme ve sivil toplum kuruluşlarının ipine sarılmış; "Bakınız her şey yolunda." sözleriyle yanan kriz küllenmeye çalışmıştır.

Bölgesel dengesizlikleri idrak edemeyen, gelir dağılımındaki endişe verici bozulmayı göremeyen, iyice yerleşen yoksulluğu kabul etmeyen ve yalnızca rakamlara ve oranlara sığınarak mazeretler üreten hükümet etme anlayışıyla emin olun daha fazla yol almamız söz konusu değildir.

Başbakan Erdoğan; kişi başına gelirimizin arttığından bahsetmesine karşılık, OECD'nin "Daha İyi Yaşam Endeksi"ne göre ülkeler klasmanında son sırada yer aldığımızı nedense ağzına hiç almamaktadır.

Bugün Türkiye ekonomisi dinamizmden ve kendi kaynaklarını harekete geçirebilecek görüş ve yeterlilikten son derece uzaktır.

Dışa bağımlılığı gün geçtikçe artmakta, başkalarının tasarruflarını kullanan ve bunu da marifetmiş gibi sunan bir vizyonsuzlukla karşı karşıyadır.

Bakınız, imalat sanayimiz büyük oranda ithalatla ayakta durmakta, ihracatımız da bir o kadar ithalatla nefes almaktadır.

Dolayısıyla dışarıya sattıklarımızı, yine dışarıdan aldıklarımızla karşılamaktayız ve bundan kaynaklanan dönemsel başarılarla da aşırı şekilde sevinmekteyiz.

Bu itibarla kazandığımızdan, bir başka deyimle gelirimizden daha çok sarf ettiğimizden dolayı sürekli açık veren, iki yakası bir araya gelmeyen bir ülke görünümünden de kurtulamamaktayız.

Cari açık demek olan bu manzaranın Türkiye ekonomisini çıkmaza sürüklediği, yabancı paraya mecbur ettiği ve diken üstünde tuttuğu aşikardır.

İşte AKP Hükûmetinin iftihar ettiği ekonomik büyümenin gerisindeki asıl gerçek budur.

İşin aslına bakılırsa AKP'nin sevindiği ekonomik büyüme, birçok badireyi ve bedeli maalesef milletimizin sırtına yüklemiştir.

Koşarken bile tökezleyen büyüme; AKP'nin kör, paslanmış ve bir işe yaramayan politikalarından ziyade, yabancı sermayenin doymak bilmeyen iştahından yararlanmıştı.

Elbette kısa süreli bahar havası, orta ve uzun vadede çok acı sonuçlara neden olmuş ve milletimizi kara kışa mahkûm etmiştir.

Tehlike sinyallerini uzunca bir süredir kuvvetli bir şekilde veren cari açığa ilgisiz kalan AKP zihniyeti; şımarıklığının, ihti-

yatsızlığının, tedbirsizliğinin ve aşırı öz güveninin vebalini aziz milletimize vergi zamlarıyla fatura etmiştir.

Bu şartlar altında Orta Vadeli Ekonomik Program ilan edilmiş ve önümüzdeki dönemlerle ilgili tahmin ve beklentiler kamuoyuyla paylaşılmıştır.

Malumlarınız olacağı üzere, ekonomik aktivelerin iyi ve dengeli olduğu dönemlerde en başta vergi gelirlerinde gözle görülür bir istikrar ve artış yaşanmaktadır.

Her şeyden önce bizim anlayamadığımız husus; gelecek yıl büyüme yavaşlayarak % 4'lük bir seviyeye gerileyecekken, merkezi bütçe gelirlerinin büyümesi nasıl ve hangi yolla %13,4'lük bir artış gösterecektir?

Bu çelişki ve garabet ne yazık ki programı baştan tartışmalı yapmıştır.

Ekonomideki büyüme trendi zaafa uğrarken, gelirlerin artacağını düşünmek ya bir cehalet ya da milletimizin tıpkı bugün olduğu gibi yeni zamlarla perişan olacağı anlamı taşımaktadır.

Bununla birlikte millet varlıklarının haraç mezat satılacağı'nın ve elde avuçta ne varsa peşkeş çekileceğinin habercisidir.

Meselenin bir başka manidar tarafı ise, işsizlik oranları etrafında belirmiştir.

Programa göre işsizlik oranınının 2011 yılı sonunda % 10,5; 2012 yılı sonunda da % 10,4 olacağı ifade edilmiştir.

Peki, büyüme oranı gerilerken, işsizlik oranı nasıl ve bizim bilmediğimiz hangi değerli politika uygulamalarıyla düşecektir?

Benzer bir mantıksızlık ve anlam karmaşası enflasyon oranı için de geçerlidir.

Madem enflasyon hedefi 2011 yılında % 7,8; 2012 yılında % 5,2 olarak öngörülmüştür; bu durumda % 4'lük büyüme eşliğinde gevşek bir para politikasına neden ve niçin tevessül edilmektedir?

Kaldı ki tırmanma eğilimde olan enflasyonun hangi enstrümanlar yardımıyla düşürüleceği hususu da net ve belirgin değildir.

Orta Vadeli Program, üç yıl içinde dolar bazında ihracatın % 35, ithalatın ise % 25 artmasından bahsetmektedir.

Türkiye kısa dönemler haricinde bu hedefini kesinlikle tutturamamış ve bu amacına da ulaşamamıştır.

Bugünkü tabloda, sanayi üretiminin gerilemesi, döviz fiyatlarının yaklaşık % 30 artarak fiilî bir devalüasyona neden olması ve yatırımların durması en başta milletimiz açısından büyük bir kayıp ve açmazdır.

AKP'nin eseri ve çapsizliğinin sonucu olan cari açık ise vahim gelişmelerin habercisi niteliğindedir.

70 milyar doları aşması beklenen zaman ayarlı bu ekonomi bombasının, az önce de dile getirdiğim gibi başkaları-

nın tasarruflarını kullanan ve üretimden uzak bir zihniyetiyle tetiklendiği açıktır.

Cari açık pandoranın kutusunu açmış ve ekonomik felaketin sesini ve çılgınlığını duyurmuştur.

Döviz gelirlerinin azaldığı ve finansman problemlerinin zirve yaptığı bir ortamda cari açık ekonominin tüm bariyerlerini yıkacak, milletimizi açlıkla, işsizlikle ve çaresizlikle baş başa bırakabilecektir.

Bu çerçevede cari açık AKP'yi içten içe korkutmuş ve vergi zamlarıyla kendince ön almaya sevk etmiştir.

Bu zulüm vergilerinin "güncelleme" olarak tevil edilmesi ise bir saygısızlık ve küstahlık olarak AKP'nin yakasına ilişmiştir.

- Güncellenen hayat pahalılığıdır, eziyettir.
- Güncellenen zamdan mahrum bırakılan memurumuzun iç çekişidir.
- Güncellenen teri tezgâha düşen işçimizin çilesidir.
- Güncellenen ekonomik yıkımdır, afettir.
- Güncellenen vatandaşlarımızın soluğunu kesmektir, aşını ve işini gasp etmektir.

Anlaşıldığı kadarıyla güncelleme rezaletlerine devam edilecek, her şey ateş pahası olacaktır.

Önümüzdeki süreçte bunun acı ve endişe verici örneklerine bir kez daha şahit olunacaktır.

Doğalgaz ve elektrik fiyatlarını da güncelleyen hükümet, milletimizin iyi niyetini ve kendine verdiği krediyi heba etmekte ve kara yüzünü bir kez daha göstermektedir.

Telefondan sigaraya, alkol ürünlerinden otomobil vergilerine kadar zamlar milletimize yağmur gibi yağmıştır.

Başbakan haklıdır ve zam derslerine iyi çalışmışlardır.

Ev sahibini bastıran yavuz misali, zamlara yönelik tepkilere hiddetlenen bu zihniyetin; "Sigara içmezsin olur biter.", türünden açıklamalara sığınması tam anlamıyla çirkeftir.

O halde milletimiz doğal gazı da elektriği de kullanmasın.

Otomobile de binmesin ve ekmek yerine pasta yesin.

Başbakan ve yandaşları gezsin, yesin, içsin, eğlensin ve fellik fellik dünyayı arşınlayarak israfın dibine kadar batsın; fakat sıra milletimize geldiğinde kimse yerinden kalkmasın, az harcasın ve sesini çıkarmasın.

Mantık budur, anlayış bu şekildedir.

Otoriter ve tahammülsüz bir eğilimin tüm misallerini sergileyen bu kafa yapısının, ekonomik darboğazı işaret eden herkese hakaretler yağdırması aslında kendi fitratı ve tabiatıyla son derece uyumludur.

Şu çelişkiye bakınız ki, AKP'nin "lale sülale devri" yaşaması sorun değildir de; milletimizin temel ihtiyaçlarını karşılama arayış ve beklentisi meseledir ve temelinden yanlıştır.

Dokuz yıldır dört ayaküstüne düşen Başbakan Erdoğan, sonunda sendelemiş ve büyük bir gedik vermiştir.

Türkiye'nin alan değil veren el olduğunu söylerken, sanki bankadaki milyonlarından bahşeder gibi konuşan bu şahsiyetin, başkalarına cömert, milletimize insafsızca elinin sıkı olması kabul edilemez bir durumu resmetmektedir.

Açıkça söylemek isterim ki, Libya muhaliflerine elden para verirken hiç utanmayan ve çekinmeyen AKP Hükûmetinin; zora düşünce vergi zamlarıyla vatandaşımızı sıkboğaz etmesi kendi karanlık mizacının ve art niyetinin doğal bir sonucudur.

Değerli Arkadaşlarım,

Başbakan Erdoğan'ın ekonomi merkezli gelişme ve ilerleme hezeyanları durdurak bilmeksizin sürmektedir.

Gerçekleri bastırarak, aydınlığı kapatarak yol alacağını düşünen bir siyaset fukarası ve vakasıyla milletimiz ne yazık ki yüz yüzedir.

Artık AKP'ye oy veren aziz vatandaşlarım bu izahı olmayan simayı ve niyetlerini anlamalı ve gereğini yapmalıdır.

Türkiye'nin ekonomik zayıflığını başarı diye yutturmaya çalışan Başbakan;

- Kötüyü iyi olarak sunma konusunda eşsizdir.
- Çirkini güzel olarak gösterme konusunda tektir.
- Krizi fırsat olarak nitelendirme konusunda emsalsizdir.
- Çöküşü imar ve inşa olarak kabul ettirme konusunda abide bir kişidir.

Gerilemeyi ilerleme, teslimiyeti zafer, tavizi başarı, zaafı itibar olarak nitelendirme konusunda hiç kimse Başbakanın eline su dökemeyecektir.

Özellikle partisinin Kızılıçhamam'daki istişare ve değerlendirme toplantısındaki sözleri bu düşüncelerimize berrak bir kanıttır.

Türkiye'nin borç stokunu başka ülkelerle karşılaştırarak bundan olumlu bir sonuç çıkaran bu zihniyetin, aldatma ve gerçekleri eğip bükme konusunda sınır tanımadığı bir kez daha ortaya çıkmıştır.

Kamunun sahip olduğu brüt borç stokuyla övünen Başbakan'ın, milletimizin ve özel sektörün borç seviyesindeki dramatik durumunu es geçmesi istediğini görmeyi ve duymayı arzulayan müflis siyasetçiye bariz bir örnektir.

Oysaki kredi kartlarından dolayı mağdur olmuş, bireysel kredilerden dolayı belı bükülmüş insanlarımızın sayısındaki büyük artış hepimizin gözü önündedir.

Bununla birlikte özel sektör borç miktarı 195 milyar dolar sınırına dayanmış, üstelik kamunun borçluluk oranı da yukarı doğru tırmanmaya başlamıştır.

Kaldı ki alınan dış borcun yaklaşık % 65'ini özel sektör firmaları kullanmışlardır.

Merkezi yönetim toplam borç stoku ise 310 milyar dolar seviyesine çıkmıştır.

Başbakan Erdoğan bu tablodan bir başarı hikâyesi çıkar-maya pervasızca cesaret etmektedir.

Milletimizin kemer sıkması, kendi yandaşlarının kemer aç-ması ne hazindir ki Başbakan'ın umurunda değildir.

İşi sıkı tutmazlarsa, Yunanistan'ın durumuna düşebileceklerini ifade eden Başbakan, milletimize haraç gibi vergi zam-larını uygun görürken, ihmal ve hamasetle geçirdiği günleri nedense hatırına bile getirmemiştir.

Dikkat ediniz değerli arkadaşlarım, Başbakan ekonominin topyekun imha sınırında olduğunu ima etmektedir.

Şayet Türkiye'nin Yunanistan'a benzer bir ekonomik iflase düşmesi gündemde ise, sorarım sizlere AKP Hükûmeti bu za-mana kadar ne yapmıştır ve ne ile uğraşmıştır?

Bağrı yanık ve şimdi bile bacası zor tüten asil milletimiz, AKP'nin neden olduğu hesapsızlığın, ufuksuzluğun ve öngörü-süzlüğün bedeline nasıl ve ne hakla maruz bırakılır?

Hani her şey yolundaydı?

Hani kriz teğet bile geçmeyecekti?

Başbakanın gelişmeden muradı ve çıkardığı sonucu bu mudur?

Kendisinin deyimiyle; eşeği sağlam kazığa bağlayım derken, milletimizin elindeki avucundakine göz koymak hangi siyasi başarı ve atılan hangi sağlam adımlarla açıklanabilir?

Başbakanın bu kontrolsüzlüğünün, feraset noksanlığının ve yenilmişliğinin gerisinde 12 Eylül'de verilen her "evet" oyu vardır.

Saygı duysak da 12 Haziran'da AKP'yle devam edilme tercihi yer almaktadır.

Milletimiz artık AKP'yi masaya yatırmalı ve birliğini bozmaya çalışan, cebindeki paraya el koyan bu şaibeli siyasi şebekeye hak ettiği dersi mutlaka vermelidir.

AKP öylesine rahat ve kendinden emindir ki, yapılan zamları bile gülerek geçiştiren ve bir şey olmamış gibi takdim eden bir acımasızlığı göstermiştir.

Hükûmet üyesi bir başbakan yardımcısı; milletimizle dalga geçer gibi, yapılan zamlarda bir hikmet aranmalı diyebilmektedir.

Ya da insanlarımızın birbiriyle konuşmasını kıskanırçasına ülkemizde haddinden fazla cep telefonu olduğunu dilene dolayabilmektedir.

Bir kez daha sorarım sizlere, böylesi bir densizliğe sessiz kalanı bırakın kulu, Cenab-ı Allah affeder mi?

Herkes unutsa da, Milliyetçi Hareket unutmur mu?

Bu kaygı verici tabloya rağmen, Başbakanın büyüme dinamizminden ve istikrarından bahsetmesi abesle iştigaldir.

Üstelik Türkiye'nin örnek ülke hâline gelmesinden dem vurması hayret verici bir zihin bulanıklığı ve şaşkı bakışıdır.

Başbakan Erdoğan'ın; Türkiye'nin en olumsuz şartlarda bile büyümeye, gelişmeye ve ilerlemeye devam ettiğini iddia edebilmesi içine düştüğü hayal âleminin kendisine bir oyunu olsa gerektir.

Eğer gerçekten Türkiye ekonomisi bu âciz hâliyle gıpta edilecek bir durumdaysa, o zaman dünya tamamen çökmüş ve herkes aynen Başbakanda görüldüğü gibi krizden dolayı şuurunu kaybetmiştir.

Şayet ülkemizde ekonomi alanında değerli çalışmalar yapan fakülteler ve buralardaki bilim insanları, Başbakan Erdoğan'ın bu düşüncelerini doğrularsa bizim diyebileceğimiz bir şey yoktur.

Ekonomiyle ilgili sivil toplum kuruluşları ve uzmanları Başbakan'a dürüstçe ve hiçbir baskıya aldırılmadan hak veriyorlarsa biz de yanıldığımızı ve yanlış teşhiste bulunduğumuzu samimiyetle söyleyeceğiz ve itiraf edeceğiz.

Ancak Başbakan Erdoğan'ı boşa çıkaracak ve geçmişte olduğu gibi yalanlarını deşifre edecek somut bir gelişme, beyan ya da tespit ortaya çıkarsa kendisinin yüzsüzlüğünü ve içten pazarlıkçı duruşunu da alnına vurmaktan asla tereddüt etmeyeceğiz.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye'nin, tıkanmış vaziyette bulunan AB üyeliğine hazırlık sürecinde kaydettiği ilerleme hakkındaki Ekim 2010'dan Eylül 2011'e kadarki dönemi kapsayan Rapor geçtiğimiz hafta yayımlanmıştır.

Hatırlanacağı üzere, 1999 yılı Aralık ayında Helsinki Zirvesiyle ülkemiz aday statüsü elde etmiş ve katılım müzakereleri de 3 Ekim 2005 tarihinde başlamıştır.

Bugüne kadar otuz üç başlıktan onüçü müzakereye açılmış ve bunlardan yalnızca biri geçici olarak kapatılmıştır.

En son yayımlanan İlerleme Raporu esasen bildik tarz ve tahrik edici üslubunu muhafaza etmiş ve AKP'nin yapması gereken ev ödevlerini bir kez daha ortaya koymuştur.

AB'nin baskıcı ve işi yokuşa süren tavrı bu rapordan da net olarak anlaşılmıştır.

AB'nin, kapılarını Türkiye'ye açmaya istekli görünmeyen bir bakış ve değerlendirme açısı Rapor'da fazlasıyla yer bulmuştur.

AKP'nin 2002'den beridir kendini adadığı AB yolculuğu olmadık ve milletimizi inciten bahanelerle kesilmekte ve engellenmektedir.

2011 İlerleme Raporun'da dikkatimizi çeken bazı önemli tespit ve eleştiriler olmuştur.

Şüphesiz Türk milleti bunları hiç hak etmemiş, geçmişî sömürgecilik ve kanla belirlenmiş bu birliğin tutarsızlıkları; kasıtlı, taraflı bir biçimde kendisini göstermiştir.

En başta; ülkemizin gümrük birliğini tam olarak uygulayamadığı ve gümrük birliği kapsamındaki taahhütlerini sözde ihlal eden mevzuatını hala muhafaza ettiği ifade edilmiştir.

Ne var ki, üye olmadan gümrük kapılarının ardına kadar açılmasının ne türlü sonuçlara kapı aralayacağı nedense hiç gündeme getirilmemiştir.

Ayrıca basın ve ifade özgürlüğü alanlarında endişeler olduğu dile getirilmiş,

Gözaltı kararlarına ilişkin gerekçelerin gösterilmemesiyle birlikte, yayımlanmamış kitapların toplatılması eleştirilmiş,

Sözde darbe planları kapsamında; tutuklamalar ve iddianamelerin sunulması, geçen sürenin uzunluğu, iddia makamı tarafından sunulan delillere savunma makamının kısıtlı erişimi ve soruşturma emirlerinin gizliliği, etkili yargı güvencesinin tüm şüpheliler bakımından sağlanmasına ilişkin endişeler ifade edilmiş,

Yargılama öncesi tutukluluk sürelerinin uzunluğu kaydedilmiş,

Bölücü terör yapılanması KCK bağlamında; Türk ceza sisteminin uluslararası standartlarla uyumlaştırılması ve terörle mücadele mevzuatında değişiklik yapılması ihtiyacı vurgulanmış,

Yeni bir anayasayla; demokrasi, hukukun üstünlüğü, insan hakları, azınlıklara saygı ve korunmasına saygıyı pekiştirecek ve sözde Kürt sorunu dâhil, uzun süreden beridir var olan meselelerin çözüleceği iddia edilmiş,

Seçim barajının düşürülmesi, Meclis İç Tüzüğü'nün iyileştirilmesi gündeme getirilmiş,

Siyasi partiler ve dokunulmazlıklarla ilgili eleştiriler sıralanmış,

Yerel yönetimlerdeki yetki devrinin yapılmaması tenkit edilmiş,

Deniz Feneri Davasına bakan savcılarının görevden alınması eleştirilmiş,

Yolsuzlukla mücadelede mesafe alınamadığı belirtilmiş,

Güney Kıbrıslı Rumların sözde mülkiyet haklarıyla ilgili kısıtlamaların hâlâ çözülemediği iddia edilmiş,

İnsan hakları konusundaki bazı beklentilerle birlikte, sözde Kürt meselesi, azınlık hakları, Ermeni meselesi ve ordunun rolü konularında görüşler yer almış,

Rum Ortodoks Patriğinin sözde ekümenik sıfatını kullanamaması, Heybeliada Ruhban Okulunun açılmaması ve misyonerliğe karşı tutumlar eleştirilmiştir.

AB İlerleme Raporu bunlarla da sınırlı kalmamış, freni patlamış kamyon gibi her alana girmiş ve milletimizin hassasiyet duyduğu ne varsa cepheden çarpmıştır.

Ne var ki bunu yaparken, ikiye bölünmüş bir duruma düşmekten de kurtulamamıştır.

Bir tarafta ülkemizdeki zorunlu din dersi uygulamasının kaldırılmamasından dolayı rahatsızlığını duyurarak, kimlik kartlarındaki din hanesinin Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'ni ihlal ettiğine değinmiştir.

Diğer tarafta ise gayrimüslim cemaatlerin ibadethane açmaları ve kullanmalarında sıkıntılar olduğu ifade edilmiştir.

Protestan kilisesinin ve Yehova Şahitleri ibadethanesinin inşaatı ve bu yerler için arsa tahsisindeki zorluklar konu yapılmıştır.

Müslüman Türk milletine gelince çok görülen hususlar, ne dense kendi vatanımızda başkalarına hak kabul edilmektedir.

Elbette bizim herkesin dinine, aidiyetine, inancına ve mezhebine hürmetimiz vardır.

Bizim üzerinde durduğumuz konu AB'nin miyop bakışı ve yerli yersiz her şeyi tenkit etmesidir.

Bütün bu gelişmelerden çıkarılması gereken sonuç; AB, Türkiye Cumhuriyeti'nin iç işlerine müdahale edebilmek için İlerleme Raporlarını bir vasıta olarak kullanmaktadır.

Türkiye'nin millî ve manevi hasletlerini hırpalayan ve rencide eden İlerleme Raporu'nun muhteviyatı, gerçekte AKP'nin sağladığı müsait ortamı sonuna kadar değerlendirmiştir.

Bölücü terörü kınamayan, PKK açılımına destek veren ve vicdani retçilik isimli rezaletin tanınmasını isteyen bir açmazın milletimiz nezdinde makes bulması söz konusu değildir.

Başbakan Erdoğan'ın, Avrupa Birliği standartlarına bugün en yakın ülkenin Türkiye olduğuna dönük ifadeleri de son İlerleme Raporu'yla hükümsüz kalmıştır.

Hükümetin AB konusunda kafası karışık, fikriyatı belirsiz, istikameti sislidir.

Sahte yeryüzü cennetine ulaşma vaadiyle milletimizi oyalamasının da sonuna yaklaşmaktadır.

Zira hükümetten gelen açıklama ve görüşler bu yönde somutlaşmaktadır.

Özellikle Başbakan Erdoğan'ın hem nalına hem de mihına vuran sözleri bunu göstermektedir.

AB, Türkiye'ye her türlü zorluğu çıkarmakta, hiçbir gelişme ve kolaylık göstermemektedir.

Hatta vize konusunda dahi AKP'nin ağızına çalınan bir parmak bal ile yeni bir oyalama taktiğinin içine girilmiştir.

Buna rağmen Başbakan, reform sürecinde ısrarlı ve hâlihazırda AB standartlarına sahip olduklarını iddia etmektedir.

Şüphesiz bunları söylerken yüzü dahi kızarmamıştır.

Üstelik AB'nin haksız, mesnetsiz ve ikircikli politikalarına sutre gerisinde teslim olmayı sürdürmektedir.

Türkiye'nin itibarını, Türk milletinin kudretini ve egemenlik haklarını Brüksel'deki mahfillere haykırmanın zamanı gelmiş, hatta geçmektedir.

Ülkemizi renksiz, biçimsiz, ruhsuz, millî değerlerden uzaklaşmış, üniter yapısı bozulmuş bir şekilde görmeyi ümit edenleri şaşkına çevirmek hepimizin boynunun borcudur.

Nitekim ülke olarak biz bunu yapmazsak, Brüksel lobileri inisiyatif alacak ve hayata geçirebilecektir.

Bu kapsamda kâğıt üstünde kalan, hiçbir ilerleme kaydetmeyen ve sürekli gerileyen AB ile müzakere sürecine yeni kırlıflar bulma arayışı hızlanmıştır.

İmtiyazlı ortaklıktan, stratejik diyaloga kadar yeni ilişki ağları kurulmaya uğraşılmakta, âdeta AB sürecinin başka bir hüviyete sokulması için muazzam bir çaba gösterilmektedir.

Anlaşılmaktadır ki, AKP ne yapsa, hangi manevralara girse AB bir mazeret bulacak; Bulgaristan'a, Güney Kıbrıs'a, Romanya'ya ve hatta yakında üye olacak Hırvatistan'a tanıdığı imkânları ülkemize göstermeyecektir.

Çünkü aramızdaki derin kültür ve medeniyet uçurumu kapanmamış, gizli kızgınlıklar, tarihsel husumetler hiç kaybolmamıştır.

Bu kadar açık bir çifte standardın başkaca bir tanımı ve izahı bize göre yoktur.

Sevindirici olan durum şudur ki, Medeniyetler İttifakı Eş Başkanı sıfatıyla Başbakan Erdoğan, Türk milletini küresel aktörlerin hedeflediği bataklığa henüz çekememiştir.

Kıbrıs ipoteğine bağlanan Türkiye AB ilişkilerinin, önümüzdeki yıl Güney Kıbrıs'ın dönem başkanlığını almasıyla dondurulacağı anlaşılmıştır.

Başbakan Erdoğan madem AB'nin her üyesinin döküldüğüne inanmaktadır, madem paralarının ne hâle geldiğini görmektedir ve her şeyden önce de akıl tutulması içinde olduklarını düşünmektedir.

O hâlde sık sık dile getirdiği, tek taraflı ilişki ağını temelden sorgulayarak Ankara kriterlerinin ne olduğunu dosta düşmana ispat etmelidir.

Ve demelidir ki; statükocu bir AB'den Türkiye'nin öğreneceği ve alacağı bir şey yoktur.

AB yanaşmadığı ve Türkiye'nin hakkını teslim etmediği sürece; hükûmet Türkiye'nin gücünü ve imkânlarını müzakere masalarında harcamamalı; dik, vakarlı ve onurlu bir duruşla isteyenlere haddini bildirmelidir.

Hiçbir şart altında; AB'den gelecek vesayet çağrılarına kulak asmamalı, başkent Ankara'nın kutlu hatıralarını peşkeş çekecek, yüzyıllara meydan okuyan Türk milletinin azizliğini hüsrana uğratacak bir düşüncesizliğin ve vicdansızlığın içinde olmamalıdır.

AKP Türk milletinin hak ve hukukunu savunduğu sürece, özellikle dış politikada Milliyetçi Hareket her zaman yanında olacak ve asla yalnız bırakmayacaktır.

Muhterem Arkadaşlarım,

AKP Hükûmetlerinin görev yaptığı dokuz yıldan beridir, milletimiz faciaları, skandalları ve tahribatları arkası arkasına yaşamıştır.

Hiçbir şey unutulmuş değildir ve hiçbir şey kenara itilmemiştir.

Yapılanlar elbette milletimizin muhterem belleğinde durmaktadır ve inanıyorum ki yeri ve zamanı geldiğinde gereğini yapmak üzere ortaya çıkacaktır.

Başbakan Erdoğan ne derse desin, hangi istismara yeltense yeltensin, adaletsizlik, asayişsizlik ve anaforculuk AKP döneminde âdeta kurumsallaşmıştır.

Bu bakımdan kendisinin; "Milletin malına göz dikenlerin, ülkenin kaynaklarını talan etmeye yeltenenlerin, adalet vicdanını hiçe sayanların bizim aramızda yeri yoktur." sızlanmalarının bir karşılığı da bulunmamaktadır.

Çünkü çevresi bu bahsettiği simalarla doludur.

Türkiye'nin yıkımında koordinatör sıfatıyla görev alan bir önceki İçişleri Bakanı, bu defa da Deniz Feneri soruşturması çerçevesinde köstebeklikle anılır olmuştur.

Başbakan Erdoğan, yıkımdan dolayı azletmediği bu şahsiyeti, şimdi görevden almalı veya bu kişi siyasi ahlak gereğince görevinden çekilmelidir.

Aksi takdirde, Kızılcihamam'da sarfettiği sözlerinin bir kıymeti harbiyesi kalmayacaktır.

Ümit ederiz ki, Başbakan Erdoğan, dile getirdiği kararlılıktan geri adım atmaz ve sözlerini çiğneyecek karakter bozukluğunu yeniden göstermez.

Kendisi dokuz yıllık iktidarları döneminde geriye doğru tek bir adım atmadık dese de bu vesileyle hatırlatmak isterim ki;

- PKK terörü ile siyasal bölücülük arasındaki ilişkiyi tersten yorumlayıp, bölücü taleplere hak vermenin, sessiz kalmanın ve anayasal zemin hazırlamanın terörü ortadan kaldıracığını zannetmek geri adım atmak değil midir?

- Eline silah almış teröristleri, sözde kimlik ve dil baskısı altında bunaldıklarından dağa çıkmaktan başka çareleri kalmamış masumlar olarak görüp siyasete davet için Habur'da karşılamak geri adım atmak değil midir?

• Her şehadetin üzerine “Kimse bizden sabır beklemesin.” deyip ardından koro hâlinde “Tuzağa çekiliyoruz.” açıklamaları ile korkaklığa ve ürkekliğe bahane aramak geri adım atmak değil midir?

• Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanının vatanın bir bölgesine gizli bir şekilde gitme zorunluluğu duyması, ülke genelinde yaşanan ve bölücü terörün cesaretlendirilmesinden kaynaklanan güvenlik zafiyetinin yaşanması geri adım atmak değil midir?

• PKK çizgisindeki ihanet tezlerine kapı aralamak, Türk Devleti ve milletine yönelik “soykırım”, “işkence”, “katliam”, “sürgün”, “tehcir” gibi suçlama ve iftiraların alenileşmesine zemin hazırlamak geri adım atmak değil midir?

• “Gerçeklerin konuşulması, sorunlarla yüzleşme, ezberlerin bozulması, statükodan kurtulma, barışla buluşma, değişimin gücü, engellerin aşılması, hataların sorgulanması” gibi sayısız kafa karıştırıcı kavramın iklimini yaratmak geri adım atmak değil midir?

• Terörün demokrasi eksikliğinden ve sözde kimlik baskısından olduğunu düşünerek bu tehlikeli konuyu kaşıyıp, kapanmaya yüz tutmuş yaraları yeniden kanatmak geri adım atmak değil midir?

• Karadan kapsamlı askeri harekâttan ısrarla kaçınarak, terörle sözde silahsız bir mücadele yolu denemek geri adım atmak değil midir?

- Şehitlerle canileri, Mehmetçikle katilleri, güvenlik güçleri ile teröristleri, terör elebaşlarıyla devlet adamlarını aynı çerçeveye sokmak geri adım atmak değil midir?
- Peygamber'imize hakaret eden şahsın NATO Genel Sekreteri olmasına önce karşı çıkmak, sonra da onay vermek geri adım atmak değil midir?
- Libya'ya yönelik NATO operasyonlarını önce eleştirmek, sonra da destek olmak geri adım atmak değil midir?
- Güroyamağa Norşin demek geri adım atmak değil midir?
- Polise tokat atan elleri sıkmak, askerın tokatlanma sahnelerinin alkışlandığı ve eşkıyayı cesaretlendiren filmlerin Antalya'da gösterilmesine rıza göstermek geri adım atmak değil midir?
- Ve 30 bin insanın katili olarak hakkında idam cezası verilmiş, AKP tarafından cezası ömür boyu hapse çevrilmiş eli ve vicdanı kanlı bebek katili ile memurlar vasıtasıyla görüşmek geri adım atmak değil midir?

Bizim açımızdan Başbakanın mazisi geriye çarklarla doludur.

Bu itibarla kendisinden bu defa kararlı ve geriye adım atmayacak bir irade beklediğimizi ifade etmek istiyorum.

Aksi takdirde geriye adımlar bir gün mutlaka dengesini bozacak ve kendisi için mukadder olan sondan kurtulamayacaktır.

Bu duygu ve düşüncelerle bu haftaki konuşmama son verirken, hepimizi bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

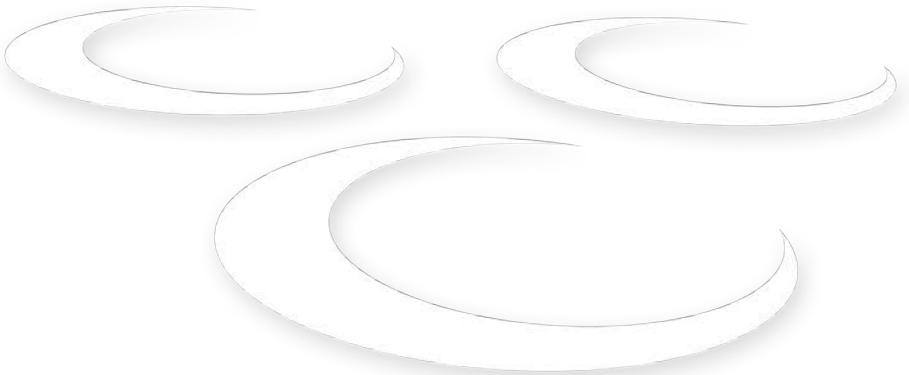
"TBMM GRUP TOPLANTISINDA"

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

25 EKİM 2011

Muhterem Milletvekilleri,

Değerli Misafirler,

Kıymetli Basın Mensupları,

Hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Sözlerime, hepimizi kederlere sevk eden Van ilimizdeki deprem felaketiyle başlamak istiyorum.

Henüz daha, şehitlerimizin yasını tuttuğumuz bir dönemde, geçtiğimiz pazar günü maruz kaldığımız Van depremi bir kez daha acılarımızı katlamış ve dayanılamayacak bir noktaya taşımıştır.

Merkez üssü Van'ın Tabanlı köyü olan bu doğal afet, en başta Van il merkeziyle birlikte Erciş ilçemizde büyük can ve mal kayıplarına yol açmıştır.

Çevre il ve ilçelerden de hissedilen ve büyüklüğü 7,2 olan depremin ortaya çıkardığı hasar çok ağır olmuştur.

Şu ana kadar 279 vatandaşımız maalesef hayatını yitirmiş, sayıları 1300 civarında olan vatandaşımız ise yaralanmıştır.

Parti olarak afet haberi duyulur duyulmaz Genel Başkan Yardımcımız Yozgat Milletvekili Sayın Sadir Durmaz, Grup Başkanvekilimiz İzmir Milletvekili Sayın Oktay Vural ve MYK üyemiz Sağlık Eski Bakanı Sayın Osman Durmuş'tan oluşan bir komisyonu bölgeye göndererek gerekli incelemeleri ve durum tespitini yaptırmış bulunmaktayız.

Hakk'a yürüyen aziz vatandaşlarımıza bu vesileyle Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyor, yaralı kardeşlerimize ise acil şifalar temenni ediyorum.

Aramızdan ayrılan kardeşlerimizin ailelerine ve milletimize buradan başsağlığı dileklerimi bildirmek istiyorum.

Böylesi bir günde ayrımcılığı körükleyerek ağlama sırası onlarda gibi lanetlenmesi gereken yaklaşımları da büyük bir denizlik ve soysuzluk olarak gördüğümüzü söylemeliyim.

Binalar umutların, sevinçlerin üzerine devrilmiştir. Deprem özlemleri, kavuşmaları silindir gibi ezip geçmiştir.

Van'da çöken yalnızca evler, işyerleri, yurtlar, yollar değildir.

Vanlı kardeşlerimin hayalleri, beklentileri, sevdaları, arzuları da sarsıntılarla birlikte tahrip olmuştur.

Millet vicdanı bu manzarayla birlikte bir kez daha kanamıştır.

Yıkıntıların altında kalan vatandaşlarımızın dramları, onları bekleyenlerin çığlıkları, akan gözyaşları ve dizlere vurulan eller hepimizi hüznlere boğmuştur.

Şüphesiz yaşadığımız elem tarifsiz ve çok derindir.

Ardı ardına muhatap kaldığımız üzüntü verici hadiseler hepimizi sarsmış ve doğal olarak kaygılı bir bekleyişin içine sokmuştur.

Elbette acımız ve kayıplarımız büyük olsa da milletçe bunların üstesinden gelebilecek güce, yeterliliğe ve azme ziyadesiyle sahip olduğumuz bir gerçektir.

Bu itibarla yaralarımız inşallah kısa süre içinde sarılacaktır.

Van'ın elinden tutmak hepimizin en temel görevi ve millî vecibesidir. Panik ve endişeye kapılmaya gerek yoktur.

Bu zorlukları aşacak, maviliklerimizi kapatan kara bulutları dağıtacak inanca, irfana ve ihlusa sahip olduğumuz tartışmasızdır.

Acılarımızı paylaşarak azaltacağız ve el ele, omuz omuza Allah'ın izniyle Van'ı tekrar ayağa kaldıracacağız.

Allah'a şükür, vefalı ve alicenap milletimiz, Van'daki vahim manzara ortaya çıkar çıkmaz elini bölgeye uzatmış, yardımseverliğini, dayanışmaya verdiği önemi bir kez daha kanıtlamıştır.

Değerli Arkadaşlarım,

Bildiğiniz üzere, ülkemiz deprem kuşağının üzerinde yer almaktadır.

Ne kadar görmezden gelsek de bu doğal afete belirli aralıklarla ve maliyeti çok ağır olacak şekilde maruz kalmaktayız.

Tıpkı 17 Ağustos 1999 Gölcük ya da 12 Kasım 1999 Düzce depremlerinde olduğu gibi, böylesi doğal musibetlerle karşılaşmaktayız.

Hatırlanacağı üzere, bu iki deprem bizleri canevinden vurmuş ve kâbus gibi milletimizin üzerine çökmüştü.

On binlerce vatandaşımız bu iki yıkımda hayatını kaybetmiş ve yüzbinlerce kişide yaralanmış, yardıma muhtaç bir duruma düşmüştü.

Üstelik o dönem itibarıyla deprem bölgesinin millî gelir içindeki payı % 34,7; sanayi katma değeri içerisindeki payı ise % 46,7 düzeyindeydi.

İfadeye çalıştığım bu durum, Türkiye'nin sosyal ve ekonomik olarak da büyük bir tahribatı ve açmazı yaşadığının bir göstergesidir.

Şüphesiz bu kara tablonun sızısını, o dönem itibarıyla üstlendiğimiz hükümet etme sorumluluğu çerçevesinde fazlasıyla yüreğimizde hissetmiştik.

Ama ne olursa olsun, depreme teslim olmadık ve anında milletimize koştuk.

Kayıpları telafi ettik, vatandaşlarımızın yeniden hayata tutunabilmeleri, sevdiklerine tekrar sarılabilmeleri için her çabayı gösterdik.

Devletin tüm imkânlarını harekete geçirip normalleşmeyi sağladık.

Depremi yaşayan illerimizde önce çadır ve prefabrik konutları daha sonra da söz verdiğimiz tarihte kalıcı konutları hak sahiplerine teslim ettik.

Diyeceğim şudur ki, Partimiz doğal felaketlerle nasıl mücadele edileceğini bilen geniş ve engin bir fikir zenginliğini içinde barındırmaktadır.

Çünkü biz yıkımın karanlık yüzünün en korkutucusuyla karşılaştık.

Buna rağmen her meseleyi aştık, yaraları tedavi ettik, insanımızın yanında yer aldık.

Yetimlerin, garibanların, yalnız ve bir başına kalanların elini hiç bırakmadık.

Bugüne geldiğimizde, Van'daki sorunların da bir an önce çözüleceğini ve hayatın bir düzene gireceğini umuyorum.

Moral ve motivasyona yöre insanımızın çok ihtiyacı olduğu açıktır.

Şefkate, ilgiye ve desteğe muhtaç oldukları malumlarınızdır.

Depremzede vatandaşlarımızın, geçici iskân problemlerinin giderilmesi için prefabrik konut, çadır ve kira yardımı gibi tedbirlerin bir an önce uygulamaya sokulması gerekmektedir.

Hasar tespiti başta olmak üzere, krizin sevk ve idaresi hızlı, sağlıklı, etkin olmalı, yardımların yerine ulaşabilmesi için organizasyon aksaklıklarına fırsat verilmemelidir.

Depremden zarar görmüş kardeşlerimizin maişet temini sağlanmalı, aç ve açıkta kalmamaları temin edilmelidir.

Arama ve kurtarma çalışmalarının profesyonelce yapılması, bu konuda hızlı ve atak olunması gerekmektedir.

Elbette depremde çıkaracağımız çok önemli dersler de vardır.

Öncelikle üzerinde yaşadığımız coğrafyada depremle yaşamını öğrenmek ve de kabullenmek zorundayız.

Önemli olan bir başka husus ise, riskleri azaltacak tedbirleri hayata geçirecek girişimleri başlatmak ve ihmallerle yıllarımızı heba etmemektedir.

Ne var ki, hâlâ tesiri devam eden 17 Ağustos ve 12 Kasım depremlerinin üstünden geçen 12 yıllık bir süreye rağmen bu alanda kalıcı, iyimserlikle ve geleceğe güvenle bakabileceğimiz bir gelişmeye tesadüf edebilmiş değiliz.

Yanlış şehirleşmenin, sağlıksız konut yapımının birçok soruna davetiye çıkardığı meydandadır.

Unutmamamız lazımdır ki, ÷lkemizin her y÷resi Şu ya da bu Şekilde deprem tehlikesiyle karşı karşıyadır.

Özellikle İstanbul merkezli bir depremin vahim sorunlara ve zararlara neden olabileceği hepimizce bilinmektedir.

Vurdumduymazlıkla ge÷irilen her anın bedeli ve sonuçları tabiidir ki ağır olacaktır.

Bu kapsamda imar ve inşaat mevzuatı ağın Őartlarına göre yeniden yorumlanmalı, depreme dayanıklı konutların inŐası gecikmeksizin yapılmalıdır.

Depremle bilinçli m¼cadele etmeyi öğretecek tatbikatlar, eğitim çalışmaları ve seminerler yurdumuzun her köşesinde verilmelidir.

Vatandaşlarımız ise ucuz ve kaçak malzemeyle yapılan konutlardan mutlaka uzak tutulmalı, kendileri ve nesilleri için emniyetli meskenleri hem tercih etmeli hem de ölüm tacirlerine prim vermemelidirler.

Bu vesileyle gündemde tutulması gereken bir diğer hadise ise, Van'daki kamu binalarının daha çok hasar gördüğü gerçeğidir.

Ahlaksızların arsızca malzemededen, iŐçilikten gasb ederek yaptıkları binalar maalesef hemen tahrip olmaktadır.

Artık buna bir çözüm bulmak ve sahtekârların yakasından yapışmak gerekmektedir.

Devletin malını deniz gibi görerek üzerine çullanan haysiyet fukarası sefil simalar, ne yazık ki yıkımın, çöküşün altyapısını da hazırlamışlardır.

Dileğim vatandaşlarımızın ya da devletimizin sahip olduğu binaları hakkıyla yapmayarak kayıplara neden olanların, eksik malzeme kullananların, çalanların çırpanların iki cihanda da yakaları bir araya gelmesin ve inşallah rüsvallıktan da kurtulmasınlar.

Buradan Van'da ki müessif deprem vakasında kaybettiğimiz vatandaşlarımıza bir kez daha Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyorum.

Felaketzedelerin, tüm Vanlı kardeşlerimin yanında yer aldığımızı, sahip olduğumuz imkânlar çerçevesinde parti olarak üzerimize düşen ne varsa yapacağımızı ifade etmek istiyorum.

Bu kapsamda MHP'li belediyeler yiyecek ve giyecek yardımı başta olmak üzere hemen ihtiyaç sahiplerine elini uzatmış, Ülkü Ocakları Eğitim ve Kültür Vakfı da gerekli girişimlerini başlatmıştır.

Diğer taraftan afetin yaşandığı yerler gereksiz karşılama törenleriyle meşgul edilmemeli, dikkatler halkın sorunlarına çevrilmeli, devlet ya da hükümet temsilcileri, kamu kurum ve kuruluş yöneticileri, sivil toplum temsilcileri ve siyasilere yalnızca bir vali yardımcısı ilgilenmeli ve lazım gelen bilgileri vermelidir.

Diğer bürokratlar ise yöre insanımızın sıkıntılarına odaklanmalı bu konuda gerekli çalışmalarını yapmalıdırlar.

AKP Hükûmeti kış aylarının ayak seslerinin duyulduğu şu günlerde, depreme yönelik kriz yönetimini ve kurumlar arası iş birliği ve koordinasyonu en üst düzeyde sağlayarak devletin tüm gücünü bölgeye yönlendirmelidir.

İnşallah bu sıkıntıyı da hep birlikte aşacağız ve dayanışmanın, yardımlaşmanın kuvvetiyle deprem enkazını kaldıracacağız.

Cenab-ı Allah milletimizi, devletimizi görünür, görünmez belalardan, kazalardan, krizlerden muhafaza etsin, korusun, kollasın.

Zor günlerimizde yardımını, rahmetini ve bereketini bizlerden ayrı koymasın.

Muhterem Milletvekilleri,

Geçtiğimiz hafta yaşadığımız acılar ve felaketler peş peşe milletimizin ufkunu karartmıştır.

Van'daki deprem meydana gelmeden önce, millî yürekleri dağılayan şehit haberleri vatanımızı boydan boya kaplamıştır.

Son bir hafta içinde bölücü terörün kanlı yüzü önce Bitlis'in Güroymak, sonrada Hakkâri'nin Çukurca ilçelerinde kendisini göstermiştir.

Pusularla yüreklerimiz yanmış, hain saldırılarla canımız acımıştır.

Göroymak'ta kaybettiğimiz beş polisimizle birlikte, Çukurca'da toprağa düşen 24 yiğit Mehmetçiğimizin ve arkasından yine aynı bölgede Hakk'a uğurladığımız dört evladımızın feryadı milletimizi yasa boğmuştur.

Hepsine Allah'tan rahmet diliyorum.

Ailelerine, sevdiklerine, silah arkadaşlarına ve milletimize bir kez daha taziyelerimi sunuyorum ve sabır temenni ediyorum.

Şehitlerimizin bayrağa sarılmış kefensiz bedenleri vatan topraklarıyla buluşmuştur.

Cesaret timsali kardeşlerimizin şehitlik gibi ulvi bir makama ulaşmaları, Cenab-ı Mevla'nın rahmetine nail olmaları bizi teselli eden başlıca manevi dayanağımızdır.

Türk milleti ayağa kalkarak dualarla şehidine sahip çıkmış ve bayraklarla güzel yurdumuzu baştan ayağa donatmıştır.

Herkes Türk milletinin kudretini haykırmış, matemini dahi taşkınlığa pirim ve hainleri sevindirecek ortamlara meydan vermeden yaşamıştır.

Milletimizin haklı öfkesi ve tepkisi, demokratik sınır ve ölçülerde kalmış; kardeş kavgası tasarlayan, çatışma hevesinde olan ve kavga umudu taşıyan kim varsa bir kez daha hayal kırıklığına uğramıştır.

Türkiye'nin her köşesi şehitler ölmez vatan bölünmez haykırılarıyla çalkalanmıştır.

Gerçekten de acımız çok büyük, nefretimiz çok fazladır.

Vatanımızın birliği, dirliği ve güvenliği için fani bedenlerinden olan kahramanlarımızın aziz hatıraları dünya durdukça milletimizle birlikte yaşayacaktır.

Onların emanetlerine sahip çıkacağız, anneleri annemiz, babaları babamız olacaktır.

Merak etmesinler, onlar Hakk'a ulaştılar, ama inşallah bu vatan sahipsiz kalmayacaktır.

Şehitlerimiz ve gazilerimiz emin olsunlar ki, ne verecek bir toprak parçamız ne de ayıracak bir insanımız yoktur ve asla da olmayacaktır.

Aksini düşünler için yollarının üzerinde büyük bir mağlubiyet enselerinden tutup tarihin karanlığına mahkûm etmek için onları beklemektedir.

Türkiye Cumhuriyeti pazarlıklarla, müzakerelerle, lütuflarla kurulmamıştır ve bilinsin ki bu yöntemlerle de dağıtılamayacaktır.

Bu coğrafyadaki mevcudiyetimizin bedelini ödedik, gerekirse daha ağırina katlanmaktan kesinlikle korkmayacağız.

Türk milleti tarihin herhangi bir döneminde rastlantıların bileşkesinde bir araya gelmiş derme çatma kalabalıklardan ibaret değildir ki, bugün bir dokunuşla ya da tuzaklarla hemen ayrılınsın veya parçalansın.

Milletimiz hıyanet ateşini soluğuyla, barutu inancıyla, mer-miyi imanıyla, melaneti varlığıyla karşılamış ve bu zamana ka-dar da hamdolsun etkisizleştirerek sahiplerine iade etmiştir.

Bin yıllık kardeşliğimizi bozmaya, etnik kimlikleri teşvik ederek asırların göz nuru ve şehit kanıyla yoğrulmuş kutsal çatıyı uçurmaya kimsenin nefesi ve emeli kâfi gelemeyecektir.

Sonsuz bir azim ve imanla dolu yüreğimizle düşmanlıkta ittifak edenlere dün boyun eğmedik, bugün eğmiyoruz ve ge-lecekte de inşallah eğmeyeceğiz.

Gafiller, hainler, fırsatçılar, bölünmemizin yolunu gözleyen kanlı eller, kavgamızın başlamasını isteyen kirli suratlar, mü-tarekeler, teslimiyetçiler boşuna heveslenmesin; Türk mille-ti yenilmeyecek, kardeşliğini bozmayacak ve vatanına sonuna kadar sahip çıkacaktır.

Mithat Cemal Kuntay'ın mısralarıyla seslenmek isterim ki; "Ölmüş gibi düşünsek bile bu vatan ölmez, zira dünyanın sırtı bu tabutun büyüklüğünü çekemez."

Muhterem Arkadaşlarım,

Bugünkü süreçte terörle mücadelenin neticeye ulaşma-sı ve bir sonuç alması mecburiyet ve millî bir görev haline gelmiştir.

AKP Hükûmetinin süreci oyalama ve savsaklama şansı ar-tık kalmamıştır.

Bölücü canilerin hakkından gelmek ve terörün kökünü kazımak için milletimiz sabırsızdır.

Bu konuda hükümetin elini tutan bizim bildiğimiz ve kamuoyuna yansıyan herhangi bir engel de görülmemektedir.

İçte ve sınır ötesinde başlatılan operasyonların belirlenen hedeflere ulaşması ve terörün belinin kırılması millet ve devlet bekası için vazgeçilmez bir gereklilik hâlini almıştır.

Bizim bu konudaki duruşumuz ise net ve bellidir.

Hükümetin terörle mücadelesinin başarıya ulaşması ve son ferdine kadar terörist unsurları teslim alması ya da etkisiz hâle getirmesi için desteğimiz tamdır.

Ama bu kararımız sonsuz ve sınırsız da değildir.

AKP Hükümetinin Türkiye Cumhuriyeti'nin egemenlik haklarına sahip çıkması yolunu aydınlatacak ve Türk milletinin duası ve desteği elini güçlendirecektir.

Irak'ın kuzeyinde mukim peşmerge, terörün hamisi ve koruyucusu olarak yıllardan beridir varlığını sürdürmektedir.

Merkezî Irak Hükümetinin ise dengesiz ve ikircikli tavrı, sonuca etki etmeyen sarsak beyanları, emperyalizmin dişlilerinde öğütülmüş karar organları PKK'ya karşı şimdiye kadar çaresiz kalmıştır.

Daha geçtiğimiz günlerde Irak Dışişleri Bakanının ülkemizi ziyareti ve bu vesileyle kamuoyuna yansıyan bazı gerçek-

ler bizim bu düşüncelerimizde ne kadar haklı olduğumuzu bir kere daha gözler önüne sermiştir.

Başbakan Erdoğan'ın, Irak Dışişleri Bakanına yönelik olarak; "PKK'yı temizleyin, yoksa biz temizleriz." sözlerinin üzerinden çok geçmeden terör felaketini üste üste yaşadık.

Bu aşamada Irak merkezî yönetiminin mazereti ve sığınacağı bahanesi artık kalmamıştır.

PKK'yı himaye eden, teşvik edip yönlendiren peşmerge yönetiminin ise haddi mutlaka bildirilmelidir.

İnkâr edilemez bir şekilde Irak topraklarından Türkiye'ye dönük açık bir terör tehdidi vardır.

Bugüne kadar kurulan üçlü mekanizmalar, yapılan ikili görüşmeler, karşılıklı istihbarat paylaşımı ve teröre karşı birliklik mesajları herhangi bir somut neticeye hizmet etmemiştir.

Yine eylemler artarak devam etmiş, yine mayınlar patlamış, baskınlar düzenlenmiş ve vatan evlatlarımız şehit düşmüştür.

O hâlde bugüne kadarki kara bilançonun, ağıtların hesabını kim ya da kimler verecektir?

ABD Başkanı, Çukurca'dan sonra hemen terörü kınamış; ama bunlar sadece kamuoyuna yönelik taktik hamle olmaktan öte bir anlam taşımamıştır.

Zira PKK yine Irak'ın kuzeyindedir ve yine gece dağda, gündüz kamplarda yaşamayı sürdürmektedir.

Milletimizin PKK terörü vasıtasıyla, cehennem azabı gibi bir zulümle imtihan edilmesi herkesin gözü önünde cereyan etmektedir.

Bu konuda sözde özgürlük ve demokrasi misyonerleri se-yircidir ve ülkemizin kan gölüne dönmesinden dolayı rahatsız değillerdir.

Üstelik en başta Çukurca saldırısından sonra bazı mahfiller tarafından Türkiye yönlendirilmeye çalışılmış; belirgin ola-rak İran ve Suriye saldırıların gerisindeki failer olarak takdim edilmiştir.

Elbette bu mümkün ve güçlü bir ihtimaldir.

Buna rağmen, yakın bir tarihe kadar bazı Avrupa Birliği ül-keleri, Yunanistan, Güney Kıbrıs Rum Kesimi, Rusya Federas-yonu ve hatta ABD PKK'yı açık ya da gizli bir şekilde destekle-mişler, büyütüp palazlandırmaktan hiç imtina etmemişlerdir.

Taşeron nitelikli kanlı örgüt kimin işine yarıyorsa onun hiz-metine girmiş, kimin çıkarına geliyorsa onun emriyle hareket etmiştir.

Dönemsel olarak Türk milletiyle ihtilafı olanlar PKK'yı maşa olarak kullanmış ve taşları bağlayarak katilleri üzerimize salmışlardır.

Terör saldırılarına dedektiflik yaparak müsebbip arayışında olanlar önce kendi kanlı ellerini yıkamalı, sömürgeci niyetle-rini aklamalı ve bunlardan sonra şayet bir parça ahlakları ve

bakılacak yüzleri kalırsa o zamanda yaptıklarından dolayı pişmanlık duymalıdır.

Malum çevreler koro hâlinde özelde AKP'ye, genelde Türkiye'ye istikamet tayin etmeye çalışmaktadır.

Türk milleti kimin dost, kimin düşman olduğunu esasen iyi bilmektedir.

Tehditlerin nereden ve nasıl geldiğini iyi görmektedir.

Peki, milletimize akıl vermeye ve kendi hasımlarını sorumlu olarak göstermeye odaklanmış zavallılar acaba; PKK terör örgütünün içinde Avrupa vatandaşlarının yer almasını nasıl yorumlayacaklar ve bunu nasıl izah edeceklerdir?

Almanya hâlâ PKK'ya adi bir suç örgütü muamelesi yapmakta ve terör örgütü sınıfına dahi sokmamaktadır.

PKK, Avrupa ülkelerinde pervasızca ve rahatlıkla hareket etmekte; vatandaşlarımızı baskı, haraç, eziyet ve tehditle sindirmeye alenen devam etmektedir.

Hatta ve hatta birçok Avrupa ülkesinde PKK'nın resmî büroları dahi bulunmaktadır.

Bu itibarla herkes önce kendi günahına bakmalı, kendi edepsizliğinin ve lekeli sicilinin derdine düşmelidir.

Bizi düşündüren ve ilgilendiren bir diğer husus ise, AKP zihniyetinin yıllardan beridir bu ülkelerle sıcak teması, tavizkarlığı ve alttan alan çürümüşlüğüdür.

Görölmektedir ki, küresel merkezlerden gelen tariz, taciz ve tahrikler alenileşmiş ve yayılmıştır.

Nitekim gelişmeler, izlenimler, ortaya çıkan bazı gerçekler bunu ispatlamaktadır.

Artık, yıllardır ölkemize musallat olan bu beladan kurtulmanın zamanı gelmiştir.

Tek çözüm, PKK terör örgütünün tam olarak yok edilmesi veya ele geçirilmesidir.

Türkiye geçmişte, bölücölük ve bölücü terörle mücadelede cılız girişimler, basit ve etkisiz tedbirlerle yetinerek bu güne kadar gelmiştir.

Ve Irak'tan kaynaklı terör saldırıları karşısında tamamen haklı olduğu mücadele konusunda yapılan yanlışların bedelini artan şehadetlerle ödemiş, ödemeye de devam etmektedir.

Bir taraftan Irak'ın kuzeyinde yuvalanan ve bu bölgeyi yerel destek ve yardımdan yararlanarak Türkiye'ye karşı üs bölgesi olarak kullanan terör örgütünün cinayetleri vardır.

Diğer yanda ise yurt içinde siyasal imtiyazlar elde etmiş bölücü odakların artık dile getirmekten kaçınmadıkları bölünme ve parçalanma senaryoları ve tehditleri bulunmaktadır.

Bakınız geçtiğimiz hafta Ankara'nın göbeğinde, seçimlere "Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloku" adıyla katılan PKK uzantılarının sözde yeni bir oluşum amacıyla kongreleri toplanmıştır.

Farklı sol eğilimlerin ve marjinal örgüt ya da partilerin bir araya gelmesiyle ihanetin önüne yeni yollar açılmış ve yeni bir organizasyon için düğmeye basılmıştır.

Buldukları salona 13 ayrı dilde birleşiyoruz ifadeleri asan bu hıyanet taraftarlarının, Türk milletine husumet ve tahammülsüzlükte yeni bir evreye geldikleri anlaşılmaktadır.

Dağdaki silahlı çete ve şehirlerdeki siyasi uzantıları, arka-larında AKP'nin sağladığı uygun ortam eşliğinde gözlerini kan bürümüşçesine ilerlemektedirler.

“Yere batsın sizin devletiniz.” diyen alçak simalar, bu devletin parasını maaş olarak almaya, ekmeğini yemeye, suyunu içmeye küstahça devam etmektedir.

Ne üzücü bir gerçektir ki, Türk milletinin içinde barındırdığı hain kontenjani hiç bu kadar fazla olmamış ve hiç bu kadar da cesaret kazanmamıştır.

Tercihlerini milletin içini boşaltmaktan ve etnik bir yığın olarak görmekten yana kullanan bu densizler ve şuursuzlar koalisyonu, kaçınılmaz olarak beraberinde devletin de değişmesini istemektedir.

Üstelik Anayasa'daki Türklük ifadesi ve vatandaşlık tanımı bu yüzden eleştirilmekte ve tahrip edilmek istenmektedir.

Maalesef Türklük ve Türk kimliği, Başbakanın harcını karıp bizatihi yaptırdığı bölünme parkurunda bir alt kimlik olarak sunulmakta, büyük ve asli unsur Türkler kendi devletlerinde

göçmen, sığıntı, marjinal etnik kalıntı muamelesine maruz kalmaktadır.

Anayasa konusundaki açık artırımın bu çerçevede başlaması ise bizim açımızdan tesadüfi değildir.

Şimdilik diyebilirim ki, Türk milletini klanlaştırmaya, aşiret, cemaat ve kavim seviyesine indirmeye sonuna kadar direneceğimizi ve izin vermeyeceğimizi bu vesileyle muhataplarımıza bir kez daha bildirmek isterim.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye'nin, Anayasa tartışmalarına kilitlendiği bir dönemde bölücü terörün yoğun saldırı ve tacizlerine muhatap kalması son derece manidardır.

Bilindiği üzere Mecliste grubu bulunan siyasi partilerin üçer temsilci vermeleriyle vücut bulan Anayasa Hazırlık ve Uzlaşma Komisyonu çalışmalarına 19 Ekim'de başlamıştır.

Temennimiz milletimizin hak ettiği ölçü, kalite ve nitelikte bir anayasa yapılması ve kazandırılmasıdır.

Tabii olarak anayasalar zamanın ruhuna, insan ihtiyaç ve beklentilerine, devlet-birey ilişkilerinin değişen çapına, toplumsal arayış ve yönelişlere cevap vermeli ve toplumsal dinamiklerin arkasına düşmemelidir.

Şunu da not etmeden geçmek zannederim doğru olmayacaktır.

Birlikte yaşamak, bir arada bulunmak, gelecekte birlikte var olma iradesi göstermek yalnızca yazılı metinlerle ve kanunlarla sağlanabilecek bir şey değildir.

Çağdaş toplumlarda demokrasinin, demokratik hakların ve kişisel özgürlük alanlarının genişletilmesi iç dinamiklerden ve sosyolojik kanallardan beslenerek oluşmakta ve olgunlaşmaktadır.

Günümüzde küreselleşmenin baskısıyla üst kimliklere yönelik müteceviz girişimler çoğaldıkça; aşağı doğru, dağa doğru bir deyimle dar kalıplara ve alt kimliklere yöneliş ne yazık ki hızlanmaktadır.

Ancak milletleşmenin emniyetli sahillerinde bulunanlar için ise şimdilik endişe edilecek bir durum yoktur.

Bu itibarla, millet olarak her şeyden önce, birlikte yaşamayı ve toplumsal sözleşmeyi ruhumuzla mühürleyip, çağın ayırıcı ve atomize edici eğilimlerinden muhafaza etmemiz gerekmektedir.

Değişimin ve çağın beklentilerinin insanlarda cevap bulması, doğal ve doğru olarak hukuk mantığını da etkileyecek ve kapsamına alacaktır.

Ancak sosyal ve ekonomik ilişkilerin gelişmesinden daha önce, hukuki konulara odaklanırsak, emin olun eninde sonunda sarp yollara girmekten uzak duramayız.

Bu aşamada siyaset kurumunun ve anayasa değişikliğini gündemine alan çevrelerin üzerinde durması gereken başlıca husus bize göre şudur:

Acaba sosyal, siyasal ve ekonomik gelişmeler mi hukuku takip edecek; yoksa hukuk mu bunların peşinden gidecektir?

Bu tasnifi ve muhakemeyi yapmadan atacağımız adımların bizi sağlıklı ve istikrarlı bir hedefe götürmesi çok zordur.

Bizim anayasaya bakışımızın temelinde kendi toplumsal gerçeklerimiz yatmakta; etnik kimliklere davetiye çıkaracak bir bakış ve yaklaşımın olmaması hayati bir rol oynamaktadır.

Özellikle millî değerlerimiz üzerinden yapılacak her tartışmanın, arayışın ve gizli gündemin çok büyük sakıncalar doğuracağını ifade etmek isterim.

Birçok badireden geçerek elde ettiğimiz Türk milletinin vazgeçilmez değerlerinin uzlaşma masalarında asıl gündem maddeleri olması ve anayasa değişikliklerinin odağına yerleşmesi hiçbir şart altında kabullenemeyeceğimiz kurnazlıklar olacaktır.

Gerçekle bağı koparmış istekler, bölücülüğe zemin ve meşruiyet sağlayacak çabalar, millî bünyeye yabancı doku nakilleri, demokrasi ve özgürlükle yalnızca sözde bağı ve bağlantısı olan teklifler anayasa hazırlığı sürecindeki itirazlarımızdan bazılarıdır.

Elbette anayasayı kaldıraç olarak kullanarak milletimizi iskelet hâline getirme niyetleri ve 88 yıllık kazanımları bir çırpıda feda edebilecek fütursuzluk gösterileri bizim açımızdan karanlık bir yola sapmadır ve bu yolun adı da ihanettir.

Bizler bugün atacağımız her adımın, alacağımız her kararın yarınlara da sirayet edeceğini unutmamalıyız.

Dünden aldığımız ve çıkardığımız sonuçlar eşliğinde milletten ve Türk kimliğinden ödün vermeden çalışmalarımızı amacına ulaştırmalıyız.

Unutmayalım ki, geride kalan yüzyılda stratejik yanlışların, hataların ve hatta gafletin diyetini bir imparatorluk kaybederek ve bugünkü sınırlarımıza çekilerek ödedik.

Bunun gerisinde çağdaşlaşma, hak ve özgürlüklerde gelişme olarak sunulan; ama başka problemlere kapı aralayan anayasal gelişme süreci çok etkili olmuştur.

Bu kapsamda, bugün büyük bir sorumluluğumuz ve gelecek kuşaklara karşı da yapacaklarımız bulunmaktadır.

Hâlihazırda masum talepler olarak gündeme taşınan önerilerin, yarınlarda etnik kimlikleri dirilterek mahallî kültürleri üst kimliğe rakip hâline getirmesi kaçınılmaz olacak ve bir önceki yüzyılda dağılma yaşayan milletimiz yeni bir örneğiyle karşılaşabilecektir.

Kuşkum yok ki bunu hiçbir milli vicdan istemeyecektir de, beklemeyecektir de.

Milletimiz zaferler kadar; kayıplar, felaketler konusunda da engin bir deneyim ve birikime sahiptir.

Bugün yapacağımızı her yanlış yarın karşımıza kan, gözyaşı, çekilme, küçülme, dağılma ve bölünme olarak çıkabilecektir.

Anayasa hazırlık süreci bu hâliyle önemli ve millet bütünlüğünün korunması için paha biçilmezdir.

Ayrıca başkalarının geçirdiği aşamalara bakarak genel geçer sonuçlara ve demokratik, özgürlükçü bir anayasaya ulaşılacağını düşünmek kötü niyetli değilse bile saflıkla aynı anlama gelecektir.

Nitekim kopya ve taklit ederek geçirdiğimiz yılların milletimize bir şey kazandırmadığını tarih bütün netliğiyle göstermektedir.

Bizim dışımızdaki milletlere hak, özgürlük, adalet ve eşitlik sağlayan girişimlerin, aynıysa kendi ülkemizde de uygulanmasının sosyal bünyeyi hasta edebileceği ve parçalanmaya neden olabileceği unutulmamalıdır.

Bu hâliyle anayasa hazırlık çalışmalarında ve süresince;

- Anayasa'nın ilk üç ve emniyet supabı niteliğindeki dördüncü maddelerinden taviz vermemiz,
- Başlangıç kısmındaki ruhtan geri adım atmamız,
- Türk kimliğinin sulandırılmasına rıza göstermemiz söz konusu değildir.

• Türk milletini tahrip edecek ve etnik kimliklere çağrı olacak her değerlendirmeyi, siyasi ve hukuki meşruiyet sağlama çabalarını geri çevireceğimizden herkes emin olmalıdır.

Üniter yapımızı hırpalayacak, Cumhuriyetin temel niteliklerini aşındıracak, ana dilde eğitim ve anayasal statü taleplerine sonu ne olursa olsun karşı duracağız, karşı çıkacağız.

Biz Anayasa'da Cumhuriyete, Türk vatandaşlığının tanımına, Türk milletine ve Türk kimliğine sahip çıkacağız.

Her şart altında ilkelerimizden ve kırmızı çizgilerimizden ayrılmayacağız. Bu vesileyle kamuoyunun ve muhataplarımızın bu yaklaşımlarımızı bilmesinde sonsuz yararlar olacağı kanaatindeyiz.

Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,

Konuşmamın bu son kısmında Arap Baharı isimli BOP plan ve projesinin geldiği ve ulaştığı son merhaleyi değerlendirmek istiyorum.

Özgürlük ve demokrasi vaatleriyle çıkırından çıkan Orta Doğu ve Kuzey Afrika'daki halk hareketlerinin açtığı sosyal ve siyasal yara genişlemiş ve nerede duracağı tam belli olmayan bir şiddet sarmalına dönüşmüştür.

Komşu coğrafyaların içine düştükleri istikrarsızlık döngüsü, küresel güç merkezlerinin belirleyiciliği ve tazyiki altında vahşet ve dehşet kılığına bürünerek devam etmektedir.

Tunus'ta Bin Ali devrinin kapanmasından sonra Mısır'da Hüsnü Mübarek balonu sönmüş ve kaos dalgasının boyu yükselerek Libya ve Suriye'ye dayanmıştır.

Büyük Orta Doğu Projesi'nin kapsam ve hedefindeki ülkeler birer kâğıttan kaleler gibi devrilmekte, yönetimler el değiştirmekte, bir zamanlar övülen diktatörler teker teker tasfiye edilmektedir.

Özellikle Libya'nın eski lideri Kaddafi'nin başına gelenler herkes açısından ibretlik ve ders niteliğindedir.

Bizim açımızdan Kaddafi'nin iktidarda kaldığı 42 yıllık zaman zarfındaki eylemleri ve yönetim anlayışı hiçbir şekilde kabul edilemeyecektir.

Ancak, maruz kaldığı ve insanlığın iflas ettiği akıbetini onaylamamız ve muhalif diyerek kendilerine isim koyan cavarların davranışlarına tepkisiz kalmamız da düşünülemezdir.

Kaddafi'yi ne kadar tasvip etmesek de muhatap olduğu vahamet derecesi yüksek saldırıyı ve kanlı girişimi hoş görmemiz hiçbir şart altında söz konusu olmayacaktır.

Ekranlardan ve sanal medya üzerinden yansıyan ilkel ve vahşi manzaraların insanım diyen, Allah'tan korkan hiç kimse tarafından meşru görülmeceği ortadadır.

Bu son hadise Batı anlayışının insan ve yaşama hakkı konusunda ne kadar ikiyüzlü olduğunu açıkça göstermiştir.

Başbakan Erdoğan işte böylesi bir vicdansızlığın ve acımasızlığın sözcülüğünü yapmış ve üstelik NATO operasyonlarına destek vererek akan kandan sorumlu olmuştur.

10 Aralık 1948 tarihli İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi; insan haklarını göz ardı etmenin ve hor görmenin insanlığın vicdanında infial uyandırdığına, barbarca eylemlere yol açtığına ve insanların korku ve yoksunluklardan kurtulması gerektiğine atıf yapmaktadır.

Ve devamla herkesin yaşama hakkı ile kişi özgürlüğü ve güvenliğine sahip olması gerektiğini vurgulamaktadır.

İnsan haklarının özünde ve esasında; hiç kimsenin işkence, zalimce, insanlık dışı ya da aşağılayıcı muamele veya cezaya uğramayacağı hususu vardır.

Kendisine cezai bir suç yüklenen herhangi bir kişiye, savunması için gerekli olan tüm güvencelerin tanınması, kamuya açık bir yargılama sonucunda suçluluğu yasalara göre kanıtlanıncaya kadar suçsuz sayılması evrensel bir kuraldır.

Buna göre Kaddafi'nin yaşadıkları insanlık suçudur ve savunması alınmadan, mahkemeye çıkartılmadan katledilmesi ise bir cinayettir.

İnsanlık Orta Doğu ve Kuzey Afrika'da kanlı yüzler ve tetik çeken eller vasıtasıyla ve arkalarında duran küresel hesaplar çerçevesinde yerin dibine batmıştır.

AKP Hükûmetinin bu gelişmelere seyirci kalması ve sesini dahi çıkarmaması büyük bir hayâsızlık ve işğûzarlık olarak yakkasına yapışacaktır.

Kaddafi'nin öldürölmesinden sonra soyguncuların işbaşında olması, feryat eden bir insana kıymaları ve bunu da yüce dinimizi alet ederek yapmaları insanlığın lekeli bir anı olarak tarihe geçecektir.

Kutlu dinimiz İslamiyeti şiddetle özdeşleştirme çabaları büyük bir günah olarak hatırlanacak ve Yüce Allah gazabını bu bedbahtlara inşallah gösterecektir.

AKP'nin para verip desteklediği, ülkemizde ağırdayıp teşrifatçılık yaptığı kanlı elleri Türk milleti asla affetmeyecek ve hoş görmeyecektir.

Bu vahşetin ilgililerine ders olmasını diliyor, bu gidişle şiddet sahnelerinin sıradanlaşacağını ve bir gün herkesin kapısını çalabileceğini belirtmek istiyorum.

Bu duygu ve düşüncelerle bu haftaki konuşmama son verirken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

"TBMM GRUP TOPLANTISINDA"

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

Değerli Milletvekilleri,

Sayın Basın Mensupları,

Bu haftaki konuşmama başlarken hepinizi en iyi dileklerle selamlıyorum.

Bildiğiniz üzere önümüzdeki pazar günü mübarek Kurban Bayramına kavuşmuş olacağız.

Yaşadığımız kötü ve talihsiz günlerden sonra bayrama ulaşmak, özlemleri dindirmek milletimiz adına sevineceğimiz bir gelişme olacaktır.

Paylaşmanın, ikramın, hatırlamanın eşsiz tadıyla birlikte; birbirimize daha çok sarılarak acılarımızı azaltacağız ve mutluluklarımızı çoğaltacağız.

Yüce dinimizin buyruklarından olan kurban ibadetini, Cenab-ı Allah'ın ihsanını ve lütfunu kazanmak için inşallah yerine getireceğiz.

Bugünden siz değerli arkadaşlarımın ve aziz milletimin mübarek Kurban Bayramını içtenlikle kutluyorum.

Türk-İslam coğrafyasının her köşesindeki kardeşlerimin huzur, sükûnet ve barış içinde bir bayram geçirmelerini dileyerek onların da bayramını tebrik ediyorum.

Muhterem Arkadaşlarım,

23 Ekim tarihinde Van'da meydana gelen deprem felaketi büyük bir yıkıma ve tahribata yol açmıştır.

Üzülerek ifade etmeliyim ki kaybımız ve bundan kaynaklı acılarımız çok fazladır.

Göçük altında kalan kardeşlerimiz bizim açımızdan derin bir teessür kaynağı haline gelmiştir.

Hüzün ve gözyaşı Van'ın üzerine çökmüş, enkaz yığınları maalesef hayalleri gasp etmiştir.

Bu vesileyle depremde hayatlarını kaybeden vatandaşlarımıza bir kez daha Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyor, yaralı kardeşlerimize acil şifalar temenni ediyorum.

Elbette adı üstünde, doğal bir felaket olan depremin, ortaya çıkmasını hiç kimse istemeyecektir ve dilemeyecektir.

Ancak fay hatlarının ülkemizden geçtiği ve deprem kuşağında olduğumuz düşünüldüğünde, doğal sarsıntıların

olumsuz sonuçlarına mutlaka hazırlıklı ve tedbirli olunması gerekecektir.

Bu nedenle ne kadar içimiz yansa da maruz kaldığımız zararlar ne denli fazla olsa da deprem gerçeğini kabul etmek ve onunla yaşamasını bilmek durumundayız.

Ciddiye ve dikkate alınmayan tehlikelerin, krizlerin ya da musibetlerin millet hayatımızda çok büyük yaralar açtığı hepimizce malumdur.

Önemli olan muhtemel felaketlerin risklerini azaltan, kalıcı ve kuşatıcı önlemlerle gücünü zayıflatan bir bakış ve müdahale kabiliyetine sahip olmaktır.

Ülkemiz madem deprem bölgesindedir, o hâlde bununla başa çıkabilmek için her yol ve görüşe itibar ve müracaat edilmelidir.

Bunu yapabildiğimiz ölçüde feryatlarımız hafifleyecek, kayıplarımız azalacaktır.

İhmalle geçecek günlerin ise bedeli şüphesiz fazla ve hatta katlanılamaz olacaktır.

Bu çerçevede, Van'daki doğal afetin üzerinden geçen yaklaşık bir haftalık süre bizlere birçok eksikğin ve deprem konusuna fazla eğilmeyen bir yönetim anlayışının varlığını da göstermiştir.

Çürük binalar, deprem yönetmeliğine aykırı evler, müteahhit kusurları, denetim eksiklikleri, yanlış şehirleşme,

belediyelerin aymazlığı, hükûmetin feraset noksanlıkları üst üste yığılınca depremin etkisi tahmin edilenden ve benzerlerinden yoğun olmuştur.

Anlaşıldığı kadarıyla, bugüne kadar yaşadığımız felaketler hiç emsal teşkil etmemiş, bunlardan gerekli dersler çıkarılmamıştır.

Vahim deneyimlerimiz ne yazık ki kimsede uyarıcı etkisi yapmamış ve bir arayışa sevk etmemiştir.

Hep aynı bildik beyanlar, malum tespitler ve ezbere dayalı kuru gürültüler bu deprem sonrasında da özellikle hükûmet cenahından işitilmiştir.

Doğal ve doğru olanı AKP zihniyetinin 9 yıldır hükûmet olduğunu hatırlayarak, eksik gördüklerini düzeltmesi, hata olarak tespit ettiklerini tamir etmesidir.

Başbakanın beyhude sızlanmaları ve günü kurtarmaya ayarlı suya sabuna değmeyen özeleştirileri bu minvalde gördüğümüz bazı hususlardır.

Elbette ülkemiz bilim adamlarının haklı ikazlarında yer verdiği üzere, coğrafyamız şartları gereğince deprem tehlikesinin tam ortasındadır.

Alacağımız kararların veya atacağımız adımların sürekli olarak buna göre şekil alması mecburiyettir.

Bu itibarla Başbakan Erdoğan'ın şikâyet etmeye hakkı olmayıp, sorumlulukların idrakiyle hareket etmesi gerekmektedir.

Kendi ifadesiyle; yapılan onca uyarıya, yaşanan onca acıya ve ödenen onca bedele rağmen, hâlâ tedbirler alınmamışsa, beton binalar yerine kumdan kaleler inşa edilmişse, bunların hesabını kimden ya da kimlerden soracağız?

Ayan beyan her şey ortada iken, mahallî idarelerdeki süresi de dâhil olmak üzere, on yedi yıldır Türkiye'nin yönetiminde bir yönüyle söz sahibi olan bu zatın, hâlâ suçluyu başka yerlerde araması hakikaten de abesle iştirğaldir.

Başbakan Erdoğan, muhtemel İstanbul depremine yönelik kafa yorması gerekirken, hayalî projelerle, mesela Kanal Projesi'yle, vakit ve emek kaybetmiş, tehlikeleri soğukkanlılıkla ele alıp gereğini yapacak basireti bir türlü gösterememiştir.

Yanlış kentleşmenin, savruk ve kontrolsüz betonlaşmanın, düzensiz ve estetikten uzak yapılaşmanın bedelini kötü şekilde ödediğimiz bir gerçektir.

Ayrıca imar ve inşaat mevzuatının çağımızın ruhuna göre yeniden ele alınamaması, büyük sorunlara da davetiye çıkarmaktadır.

Gerçekten de bugün içinde bulunduğumuz açmaz siyasi kaygıları bir kenara bırakacak kadar vahim bir noktaya gelmiştir.

• Ya problemlere neşter vuracağız ya da yine ağlamaya, dövünmeye ve müsebbip aramaya devam edeceğiz.

• Ya depreme karşı emniyet ve güvenlik duvarlarımızın sağlayacağız ya da muhtemel felaketlerin altında kaybolup gideceğiz.

• Ya günü kurtaran, durumu idare eden basitliğe tevessül edeceğiz ya da yarınları ve canları güvenceye alacak iradeyi şimdiden göstereceğiz.

İşte Başbakan Erdoğan ve hükûmeti böylesi bir kararın ve tercihin arifesindedir.

Yaparsa, samimi olursa alkışlırsınız ve hakkını teslim etmekten kaçınmayız.

Yoksa sorumluluğunu göstererek neden olduğu tahribatların, yol açtığı aşınmaların ve savsaklama ile geçirdiği yılların hesabını kendisinden Allah'ın izniyle sorarız.

Değerli Milletvekilleri,

Van depremi birçok açıdan düşündürücü gelişmelere, tartışmalara neden olmuştur.

En başta kriz yönetimiyle ilgili koordinasyon bozuklukları, irtibat noksanlıkları, sevk ve idaredeki kusurlar fazlasıyla göze batmıştır.

Böylesi zamanlarda olabilecek panik ve kargaşa atmosferini elbette ihmal etmiyorum.

Ancak hükûmetin bunu önceden tahmin edip gereken girişimleri yapmış olmasını beklemek de en tabîi hakkımız olsa gerektir.

Yardım dağıtımındaki ilkelikler, yağma ve talan vakalarına sık rastlanması, kayırma yapıldığına dair yaygın söylentiler deprem sonrasındaki önemli soru işaretlerinden bazıları olmuştur.

Özellikle çadır konusunda yaşanan aksaklıklar, barınma konusundaki yetersizlikler, ihtiyaç duyulan malzemelerin tam anlamıyla bölgeye intikal ettirilememesi şu an için ortaya çıkan en belirgin sorun alanları olarak karşımızdadır.

Van'ın hâli ve deprem sonrasında muhatap olduğu gelişmelerin hülasası bu şekildedir.

Bütün bu olumsuzluğa karşın Van ilimiz, kardeşlik bağlarının açığa çıkan enerjisiyle soluk almış ve belini doğrultmaya başlamıştır.

Allah'a şükür, yurdumuzun dört bir tarafından şefkat, merhamet ve sevgiyle süslenmiş yardım konvoyları Vanlı kardeşlerimizle buluşmak üzere yollara koyulmuştur.

Bu kapsamda Ülkü Ocakları Eğitim ve Kültür Vakfının başta İstanbul, Ankara, Erzurum olmak üzere bölge illerinden çok sayıda yardım tırlarıyla ve MHP'li belediyeler her türlü katkıyı veren destekle imdat çağrılarında duyarsız kalmamışlardır.

Türkiye Edirne'den Hakkâri'ye kadar tek yürek, tek bilek olmuş; depremin yaralarını sabırla tedavi etmeye başlamıştır.

Milletimizin takdire şayan dayanışma duygusuyla, tasayayı paylaşması ortaya muazzam bir birlikteliğin fotoğrafını çıkarmıştır.

Bölücü zihniyetlerin, bizi birbirimizden koparmak için ellerini ovuşturuların, depremi fırsat bilen çıkarıcıların, kardeşliğimizden ve millet olmamızdan geri adım atmamızı bekleyenlerin hevesleri Van Gölü'nün enginliğinde boğulmaya terk edilmiştir.

Milletimizin arasına örülmek istenen ayrılık duvarları, çekilmek istenen kutuplaştırıcı hatlar birbirimize duyduğumuz derin ve tarihî bağlılıkla yerle bir edilmiştir.

Bunlar bizim sevindiğimiz gelişmelerdir ve zaten başka tür-lüsünü de aklımıza getirmemiz söz konusu değildir.

Azra bebek hepimizin göz nuru ve müşterek sevgimizin merkezi olmuştur.

Küçük bedenyle enkazın tonlarca ağırlığına direnen Yunus'un son bakışları bizim için ortak hüznün kaynağı hâline gelmiştir.

Van'da 64 öğretmenimizin Hakk'a intikali hepimizin ciğerini dağlamıştır.

Ağıt yakan her anne, gözlerinden yaş süzülen her baba, yetim kalan her çocuk bizim de yüreğimizi yakmıştır.

Hayatlarının baharında, henüz yolun başında veya daha yapacakları varken ansızın gelen doğal afetle ebediyete göçen kardeşlerimiz bizi de mateme sevk etmiştir.

Vanlı kardeşlerimin canı ne kadar acıdıysa, bizim da o kadar yanmıştır.

Çünkü biz bu ülkenin her insanına her evladına ve her ferdine Cenab-ı Allah'ın aziz bir emaneti olarak baktık ve hepsini bağrımıza bastık.

Hiçbir ayırım gözetmedik, farklılıklar üzerinden siyaset yaparak ortak değerlerimizi dinamitleyen gafillere aldanmadık, demokrasi maskesinin arkasına sığınan kifayetsizlere prim vermedik.

Ve duruşumuzu, ilkelerimizi, milliyetçiliğimizin kapsayıcı mesajlarını hamdolsun hiç bozmadık.

Vatanın her köşesini her karışını kutsal bildik.

Şehit kanlarıyla sınırları çizilmiş olan son yurdumuzu parçalamamak için tarihî bir yeminin tarafı olduk.

Bin yıllık kardeşlik hukukuna sözde ya da siyaseten değil; inanarak, şuurla benimseyerek destek verdik, sahiplendik ve yaşaması için her türlü fedakârlıkta bulunacağımızı samimiyetle duyurduk.

'Herkes eşittir Türkiye' derken kastettiğimiz buydu.

“Bin yılda karıldı bu ülkenin harcı ayrıştırmak kimin harcı!” derken aklımızda bunlar vardı ve amacımız netti.

Bin yıllık kardeşliği yaşamak ve yaşatmak için her çabayı gösterdik ve göstermeye de devam ediyoruz.

Hiçbir tereddüde mahal bırakmadan söyleyebilirim ki, milletimizin kutlu varlığı paylaşılan müşterek değerler üzerine bina edilmiştir.

Türk milleti tarihinin hiçbir döneminde; ne etnik köken ve mezhep farklılığına ne de inanç temelli bir ayrışmaya tenezzül etmemiş ve bunu gündemine dahi almamıştır.

Kökene, aidiyeti, yöresi ne olursa olsun bu toprakları vatanı, üzerinde yaşayan insanları kardeşi gören herkes gönüllük esasıyla Türk milleti ailesinin seçkin bir mensubu olarak bir araya gelmişler ve aynı hedefe kilitlenmişlerdir.

Milletimizi oluşturan tüm fertler dün birlikte olmuşlar zaferi, yenilgiyi ve acıları bölüşmüşlerdir.

Bugün bir arada bulunmuşlar zorluklara göğüs germişlerdir.

Ve gelecekte de inşallah birlikte olacaklar ve Türk vatanını sahipsiz, milleti anlamsız bırakmayacaklardır.

Cumhuriyet, son vatanımızda yaşama konusunda tavizsiz olan kutlu ecdadımız tarafından bu yüksek bilinç ve eşsiz ruhla kurulmuştur.

Millî Mücadelenin aziz anıları, muhteşem galibiyetleri ve yedi düvele kafa tutan kudreti bundan feyzalmıştır.

Az önce de kısmen dile getirdiğim gibi, bu coğrafyanın her karışı kökeni ve inancı ne olursa olsun muhterem şehitlerimizin kanlarıyla vatanlaşmıştır.

Bilinsin ki, bu cennet vatanın bereketli bahçesinde fitnenin başak vermesini, kök salmasını kim istiyorsa yenilmeye ve hayalleriyle tarihin karanlığına gömülmeye mahkûm olmaktan kurtulamayacaktır.

Büyük bir aile olan Türk milleti, asırlarca gözü gibi bakıp olgunlaştırdığı birlikte yaşama ülküsüne hanel getirtmeyecek ve gerekirse tıpkı dün olduğu gibi şehit kanıyla vatanını tekrar sulayacaktır.

Millî birliğimizin, beraberliğimizin ve bağlılığımızın hamuru kardeşlikle mayalanmış ve sevgiyle yoğrulmuştur.

Türk milletini oluşturan tüm fertler, eşit ve onurlu bir şekilde bir araya gelerek büyük bir sosyolojik varlığa birlikte güç ve canlılık vermişlerdir.

Bunu yaparken millî kimliğimiz etrafında toplanmışlar, Türkçenin seslenişinde buluşmuşlar ve Türk bayrağının altında sonsuza kadar var olma iradesi göstermişlerdir.

Kuşkusuz bin yıllık kaynaşmanın, bütünleşmenin, iç içe geçmenin adresi olan Türk milleti, millî bağlarının zedelenmesine ve koparılmasına asla fırsat ve izin vermeyecektir.

Her zaman söylediğimiz gibi acımız bir oldu, sevincimiz bir.

Ağıdımız bir oldu, yakarışımız bir.

Ahımız bir oldu, dileklerimiz bir.

Biz hep birlikte büyük Türk milleti olduk, Türk milletini oluşturduk.

Büyük bir heyecanla duyurmak isterim ki, Türkiye Cumhuriyeti, ebedî vatanında millî birliğini ve varlığını koruyarak, milletin asil ismine, şehit kanından ilhamını almış bayrağına ve millî kimliğine sonsuza kadar sahip çıkacak ve ne pahasına olursa olsun yaşatacaktır.

Milletimizin ortak namus ve ortak geleceğinin güvencesi olan bu değerleri yıkmaya çalışan hain emeller de mutlaka akamete uğrayacak ve çaresizlik içinde harap olacaklardır.

Türkiye, Türk milletinin ebedî vatanı olarak hep var olacaktır.

Türk bayrağı bu vatan üzerinde kirlî ellerin uzanamayacağı yükseklerde ilelebet dalgalanacaktır.

Türkiye'yi bölmek, Türk milletinin başını öne eğmek ve şerefli bayrağını yere düşürmek isteyenler unutmazınlar ki, Türk milletinin başını öne eğdirmeyeceğiz, bayrağı yere düşürmeyeceğiz.

Milliyetçi Hareket, Türkiye'nin millî değerlerine, millî birliğine, millî onuruna ve haysiyetine sahip çıkmanın çok ağır bir bedeli olduğunun bilinci içindedir.

Ve bu bedeli gerekirse, gönül huzuruyla seve seve ödemeye de her zaman hazır olacaktır.

Muhterem Milletvekilleri,

Bizim kardeşlik konusundaki ısrar ve düşüncelerimiz milliyetçiliğimizin temel kabulünden ve yorumundan ileri gelmektedir.

Milleti laboratuvarlarda imal edecek ya da ayırıştırarak kadar kendisinden geçmiş olanlara karşı uzaklığımızın da sebebi budur.

Van'daki deprem sonrasında ortalığa yayılan ve sanal ortamda ayrımcılığı körükleyen hastalıklı bakışa tepkimizin temelinde bu yaklaşımımız yer almıştır.

Ne var ki, bu düşüncelerimizi birilerini memnun etmek ya da değerli bulmalarını sağlamak için de ileri sürmediğimizi herkes iyi bilmelidir.

Biz ayrımcılığın her türüsüne karşı olduk, karşı çıktık ve reddettik.

İrkçiliğin her tonuyla aramızdaki mesafe bundadır.

Bir tarafta barış ve özgürlük diyen, diğer tarafta katillerle aynı kulvarda buluşarak milleti budamaya çalışan dağılmanın, etnik fesadın ve düşmanlığın zirve isimlerine tahammülümüz bunun için asla bulunmamaktadır.

Yüzüne bölücülüğün izi, eline şehitlerimizin kanı bulaşanlar masum hak taleplerinin tarafı olarak kendilerini takdim etmeye yeltenseler de buna inanacak ve aldanacak kimse yoktur.

Bizim kardeşlik prensiplerimizi yanlış yorumlayanlar, biz birliktelik dedikçe bunu taviz gibi algılayanlar, biz yaklaştıkça bunu sırnaşma gibi değerlendirenler elbette kahrımızdan ve öfkemizden kaçamayacaklardır.

Hakikaten huzur ülkemize gelecekte bunun tek taraflı olmayacağı, böylesi bir zilleti Türk milletinin katiyen kabul etmeyeceği iyi fark edilmelidir.

İşte bu gündem ve gelişmeler altında Cumhuriyetimizin yeni bir yıldönümü kutladık.

Bundan 88 yıl önce, Gazi Mustafa Kemal Atatürk ve ülkü arkadaşlarının iftihar edilecek fikri ve uygulamasıyla kurulan Cumhuriyetimiz, zorluklarla, çetin uğraşlarla bu zamana kadar gelmiştir.

Özellikle Cumhuriyetimizin bu yıldönümünü gerek deprem felaketi gerekse de artan şehadetlerden dolayı buruk karşıladığımız inkâr edemeyeceğimiz bir gerçektir.

Unutmayalım ki Cumhuriyet bir ruhtur, fazilettir, erdemdir ve üzerinde ittifak sağladığımız son sözümüz ve beyanımızdır.

Geri dönüşü olmayan bir yol, çiğnenmesi mümkün olmayan bir yemindir.

Eğer bahanelere sığınarak Cumhuriyetin coşkusu azaltılmak, önemi ve anlamı çarpıtılmak isteniyorsa, hatırlatırım ki milletimiz buna müsaade etmeyecektir.

Gizli gündemlerde saklı duran çekememezlik ve tarihî kinler, fırsattan istifade ederek açığa çıkarılıyorsa bunun bumerang gibi sahiplerini vuracağı aşikârdır.

Açıktır ki, Cumhuriyetin kuruluş yıllarındaki zihniyetin, sistemin ve takip edilen ilkelerin bugün de sorunlarımızdan arınmak için rehber olacağını düşünüyorum.

Türk milleti, kendi egemenliğini resmî olarak ilan etmek için kimseden icazet almamış, hiç kimsenin müsamahasına gerek duymamıştır.

Bunun için Cumhuriyet bizzat millet eseridir; şahidi ve kefilisi ise şehitler, gaziler, çekilen çileler, geride kalan yetimler, savaşlardaki fedakârlıklar ve çeliğe karşı imanın üstünlüğüdür.

Milletimiz kendisine dikilen sömürge elbisesini yırtmış, bağımlılığı elinin tersiyle itmiş, yazılan haysiyetsiz rolü muhaptalarının yüzlerine çarpmıştır.

Ve kendi geleceği, yapacağı her şey hakkında tek söz ve yetkiye sahip olduğunu zoru yenerek, kuşatmayı yarararak göstermiştir.

Türkiye Cumhuriyeti; milletimizin, asırlarca boy veren asaletinin mümtaz ve muazzez bir neticesidir.

Muhteşem bir mücadelenin zafer tacı, haklı bir kavganın ödülüdür.

İçinden geçtiğimiz süreçte, Cumhuriyetimizin muhatap kaldığı tehditlerin seviyesi hakkında daha net bir görüş mer-tebesine ulaşmak istiyorsak, önce Millî Mücadele yıllarındaki gelişmeleri dikkatlice analize tabi tutmak ve bugünle kıyasla-mak durumundayız.

- Dün teslimiyetçiler vardı, maalesef bugün de vardır.
- Dün yabancı muhipliğinde karar kılmış çürümüş şahsi-yetler ve yönetici erkânı vardı; bugün de vardır.
- Dün yabancılarla ittifak hâlinde olan, onların çıkarlarının sözcülüğünü yapanlar vardı, bugün de bunlardan ziyadesiyle vardır.
- Dün küresel çevrelerin insafına ve merhametine kendile-rini emanet edenler vardı; bugün de böylesi küçülmeyi aklı-n-dan geçirenler vardır.
- Dün emperyalist hayranlığıyla millî ve manevi iklimi boz-maya çalışan kalem sahipleri ve köşe yazarları vardı, bugün de aynısından daha fazlaları vardır.
- Dün milliyetçiler iftira, itham, tuzak, komplolarla kara-lanmaya çalışılıyordu; bugün de benzer bir durum söz konu-sudur.

Ve dün Mustafa Kemal ve arkadaşları vardı; şimdi de on-ların emanetini yükseltme iddiasında olan Milliyetçi Hareket vardır.

Değerli Arkadaşlarım,

Cumhuriyet umutsuzluğu bitirmiş, yoksulluk ve bezginlik furyasına can simidi olmuştur.

Milletimizin ne yapacağı, neleri başarabileceği ve nasıl sonuca ulaşabileceği bu şekilde ortaya çıkmıştır.

Cumhuriyetin ilanı bir yönetim değişikliğinden daha çok bir zihniyet dönüşümü; sosyal, kültürel ve ekonomik dinamizmin vasat bulmasıdır.

Ve her şeyden önemlisi de reayadan ahaliye doğru yavaş ilerleyen gelişim ve değişim yönü, eşitliğin izdüşümünde vatandaşlık anlayışıyla buluşmuş ve kuldan bireye geçişi sağlayan sosyolojik köprü bu kapsamda inşa edilmiştir.

Cumhuriyet bir tarafta milletimizin kendi kendini yöneteceğini teminat altına alırken, diğer tarafta demokratik kültürü geliştirecek temelleri de atmıştır.

Demokrasinin engin idraki Cumhuriyetin derin felsefesiyle milletimizin ruhunda birleşmiş ve harmanlanmış; millî devlet işte bu ortamda hayat ve zemin bulmuştur.

Bizim siyasetimize istikamet tayin eden milliyetçiliğin, demokrasiyle kesişen yolu ise millî devlette gerçekleşmiştir.

Demokrasinin en iyi uygulama alanı tartışmasız Cumhuriyet olmuştur.

Kişi hak ve özgürlüklerinin korunması ve geliştirilmesi bu çerçevede bir anlam ve zenginlik kazanmaktadır.

Bugünkü zaman sürecinde; Cumhuriyetin ve taşıdığı mesajların çözülmeye karşı sur, bölünmeye karşı manevi halat, farklılıklara karşı da sigorta olduğu kanaatindeyim.

Sırf bu özelliklerinden dolayı yeni mandacılık, numaralı cumhuriyetçilerle sarmaş dolaş olan bölücü çevreler, bunlara ümit veren AKP zihniyeti Cumhuriyet anlayışına içten içe tahammülsüzdür ve şaşkı bakmaktadır.

Bu münasebetsizliğin Cumhuriyeti tasfiye etmek için mazet arayışında olduğu çoktan bellidir.

Bunun karşısında uyanık ve her zamankinden daha fazla itinalı olmamız gerekmektedir.

Bu defa Cumhuriyet hasımları daha sistemli ve daha etkili bir şekilde hücumlarını tertip etmektedir.

Hizmetlerinden dolayı ihanet skalasının üst sıralarında yer almayı hak edenler, büyük bir hevesle ve endişe verici saldırganlık içinde Cumhuriyetin başına numara kondurmaya çabalamaktadır.

İşte bugün nedeni ne olursa olsun, Cumhuriyete karşı ilgisizlik, önemsiz gösterme emelleri âdeta olacakların habercisi niteliğindedir.

Geçmiş dönemler içinde, bugünküyle bire bir örtüşmese de yapılan kutlamalar muhatap olduğumuz doğal felaketler

nedeniyle ertelenmiş, geçit törenleri, resepsiyonlar iptal edilmiştir.

Buna rağmen bugünkü manzara farklı ve yoğunlaşan tartışmaların mecrası, ağırlık merkezi ise bambaşkadır.

Millî ve manevi değerlerin istismar edilmesi, çatışma ve ayrıştırma eğilimleriyle toplumun kutuplara sevk edilmesi yetmiyormuş gibi, bu defa da Cumhuriyet Bayramıyla ilgili kutlama ve merasim konuları yeni bir gerginlik alanı oluşturmuştur.

Parti olarak Cumhuriyeti tartışmaların odağına yerleştirerek, yeni bir gerilim hattı kurgulanmasını tasvip etmiyor, makul ve insafli bulmuyoruz.

Bu kapsamda Türkiye'yi kurtaran, Cumhuriyeti kuran, Gazi Mustafa Kemal Atatürk ve arkadaşlarının Anıtkabir'deki manevi huzurlarına çıkarak kendilerine ve eserlerine duyduğum minnet ve şükran duygularımı gösterdim.

Ne var ki, Cumhuriyet üzerinden yürütülen manidar tartışmaları ve Türkiye'nin sokulmaya çalışıldığı sonu olmayan çekişmeleri kabul etmeyerek, düzenlenen tebrikata Milliyetçi Hareketin Genel Başkanı olarak katılmayı uygun ve doğru bulmadım.

Diğer yandan ise alternatif Cumhuriyet kutlamalarıyla millî bayramımızı yeni bir ayrılığın, ikiliğin içine hapsedenleri ve cepheleşmeyi teşvik edenleri de masum ve haklı bulmadığımızı söylemeliyim.

Bizim için Cumhuriyet kutlamaları seyirlik bir eğlence, ötekileştirici bir süreç, dışlamayı davet eden bir ortam değildir ve olmamalıdır.

Bilakis 88 yıl önceki feryatların, çığlıkların, haykırışların, Sakarya'nın, Dumlupınar'ın, Kocatepe'nin, ıstırapın, sevinç naralarının ve millet iradesine sevdanın tekrar hatırlanması ve nesillere Cumhuriyet şuurunun aşılmasıdır.

Biz Cumhuriyetin kuruluş felsefesine bağlı ve sadık anlayışımızı mutlaka sürdüreceğiz.

Türk milleti 29 Ekim 1923 yılında mukadderatına sahip çıkacak güç ve niyeti imkânsızlıklar karşısında bile olsa gösterebilmişse, bugün de aynısını yapabilecek kudreti içinden çıkaracaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi böylesi bir göreve taliptir; başarmak ve milletimizin yüzünü güldürmek için ise ne gerekiyorsa yapmaya karardır.

Değerli Arkadaşlarım,

Vatanımızın selameti ve bağımsızlığı, milletimizin birliği ve esenliği uğruna gösterilen kahramanca mücadelelerdeki can kayıplarımız yine devam etmektedir.

Osmaniye'de şehit olan iki polisimizin ardından Bingöl'de canlı bomba vahşeti hepimizin ürpermesine neden olmuştur.

Vücuduna sardığı bombayla sivillerin üzerine giden gözü dönmüş caniliğin, inanın bana insanlığın bilinen lügatinde bir tarifi ve tanımını yoktur.

Burada canlı bombanın üstüne atlayarak evlatlarını korumak maksadıyla kendini feda eden ana yüreğiyle ve analık ruhuyla gurur duyduğumu ifade etmek istiyorum.

Analar ağlamasın diyerek bölücülüğe kılıf arayanlar, anaların bile göz göre göre bombalandığını daha ne zaman ve hangi şartlar altında idrak edeceklerdir?

AKP ile BDP'nin el ele vererek, etnik kimlikleri tahrik etmelerinin ülkemizi ne hâle getirdiğini daha hangi vahşi cinayetlere bakarak görmek mümkün olacaktır?

Acımasızlığın, vicdansızlığın PKK açılımıyla zirve yaptığını Başbakan Erdoğan ve yıkım koordinatörü Başbakan Yardımcısı daha hangi bombaların patlamasıyla anlayacaktır?

Katırın bile hakkını aramaktan ve savunmaktan bahsedener, asıl şehidimizin hakkını ne zaman sahipleneceklerdir?

Meydana gelen menfur saldırılarda hayatını kaybeden şehitlerimize Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyor, yaralılara acil şifa dileklerimi iletiyorum.

Bugün ülkemizin her tarafında bölücü terörün telin edildiği millî bir heyecan ve öfke hali vardır.

Türk milletinin her ferdi, sanki kendi hanesinden çıkmışçasına şehitlerini sahiplenmiş ve evlerinde yas ilan etmişlerdir.

Ateş düştüğü yeri değil, milletimizi topyekûn yakmıştır.

Hepimiz “Mehmey’iz” seslenişini, hepimiz şuyuz, buyuz diyenlere inat; iftihar edilecek bir millî duyarlılık ve uyanış olarak görmek lazımdır.

Artık bölücü terörün kökü kazınmadan ve imhası sağlanmadan milletimiz huzura eremeyecektir.

Gecikilen her an, başka başkentlerden izin almayı alışkanlık hâline getiren çapsızlık ve korkaklıkla birleşirse işin içinden çıkılması çok zor olacaktır.

Türkiye sınır ötesinden ve içimizden cinayet planlarıyla sarsılmaktadır.

Bununla birlikte bizim hükûmete verdiğimiz desteğin ise tamamen sonuç almaya odaklı bir karar olduğu açıktır.

Tıpkı bütün millî meselelerde olduğu gibi, bu sorunun da milletimizin yüksek katılımı ve siyasetin desteğiyle bitirilmesi bir zorunluluktur.

Buna diyeceğimiz yoktur. Nitekim tavrımız da bu yöndedir.

Partimizle birlikte, toplumun her kesimi hükûmetin ihtiyaç duyduğu kararlılık ve cesareti ortaya koyması gerektiğini son haftalardaki tutumuyla göstermiştir.

Ancak buna rağmen şehitler verilmeye, kanlı eylemler artmaya devam etmiştir.

Üstelik Başbakan, bizim iyi niyetli destekleyici duruşumuzu sulandırmaya, yine malum tarzleriyle tenkit oklarını üzerine yöneltmeye başlamıştır.

Terör örgütünü oksijensiz bırakmaktan bahseden Başbakan Erdoğan'ın, PKK açılımıyla bölücülere suni teneffüs yaptığını görmemesi ve hâlâ meseleyi çıkmaz sokaklara sürüklemesi anlaşılır gibi değildir.

PKK'nın hamisi ve himaye eden peşmerge, ABD'nin bölgeden tamamen çekileceği tarih yaklaştıkça ön almaya ve mazeretler üreterek hedef saptırmaya çalışmaktadır.

Buradan AKP zihniyetine sormak isterim ki; peşmerge reisinden iki gün sonra, Türkiye Cumhuriyeti'nin duyacağı ve öğreneceği ne vardır?

Hangi sözde siyasi çözüm ya da diyalog kanallarının açılması için ortam hazırlanmakta ve neyin müzakereleri planlanmaktadır?

PKK'nın silah bırakma şartının topluma yedirilmesi için sinsi bir arayış ve niyet mi bulunmaktadır?

Görüşerek, konuşarak ne çözülecektir, hangi tavizlere kapı aralanacaktır?

Barzani'nin Irak'ın kuzeyinde yuvalanmış terörist unsurlara verdiği destek, kampların muhafazası için gösterdiği alaka ortada dururken ve her fırsatta hezimetimize hizmet eden alçaklıkları biliniyorken, bu şahısla ne görüşülecek ve neler ele alınacaktır?

Senaristi ve patronu küresel çevreler, kılavuzu İmralı, tetikçi Kandil, takdimcisi peşmerge reisi, figüranları AKP ve BDP olan bölücülük oyununda gösterilmeyen ve seslendirilmeyen daha ne kalmıştır?

Anlaşıldığı kadarıyla ABD bölgeden çekilirken yeni bir kaos ihalesi açmış ve bunun için yoğun pazarlıklar başlamıştır.

Bir taraftan da Suriye'den tehdit dolu mesajlar yayılmakta, bu ülkenin bölünmesi hâlinde tüm bölgenin aynı akıbete uğrayacağı dillendirilmektedir.

Değerli arkadaşlarım, Türkiye bölücülükle girdiği mücadeleyi mutlaka kazanmalı ve AKP tarihî görevinin bilincinde olmalıdır.

Kaybedecek vaktimiz, heba edeceğimiz değerimiz bulunmamaktadır.

Türkiye, bölgesinde küresel planlara kurban verilmeden Başbakan Erdoğan kendisine gelmelidir.

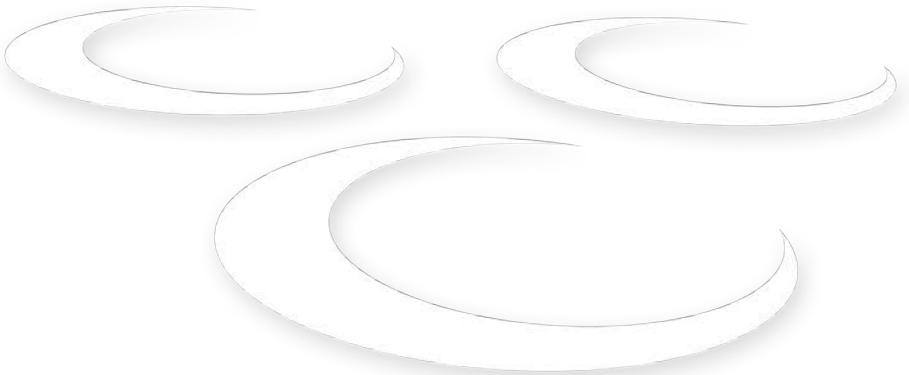
Ve şayet en son "Ulusa Sesleniş" konuşmasında dile getirdiği sözlerinin arkasında durursa milletimizin ve bizim de yanında olacağımızı hiç unutmamalıdır.

Parti olarak her gelişmeyi yakından takip ettiğimizi, notlarımızı aldığımızı, yeri ve zamanı gelince yanlıştan inat eden muhataplarımızın burunlarından fitil fitil getirmekten asla kaçınmayacağımızı belirtmek istiyorum.

Bu sözlerle konuşmama son verirken, muhterem heyetinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

"TBMM GRUP TOPLANTISINDA"

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,

Değerli Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Hepinizi en iyi dileklerle selamlıyorum.

Geride kalan hafta içinde, ülke ve dünya gündeminde önemli olaylar vuku bulmuş ve hassasiyetle ele alınması gereken gelişmeler yaşanmıştır.

Gerek yakın coğrafyaların gereksede komşu ülkelerin içine düştükleri travmalar, alabolarlar her açıdan mühim hadiselere kapı aralamıştır.

Akdeniz kıyı şeridi boyunca ekonomik ve toplumsal gelişmeler siyasal yönetimleri sarsmış ve iktidarların dayandığı temelleri peşi sıra aşındırarak istifa rüzgârlarına ivme vermiştir.

Hem ülkemizdeki hem de içinde bulunduğumuz geniş coğrafyadaki gerilimler ve kaygı verici süreç birçok şeyin habercisi olması bakımından son derece kayda değerdir.

Elbette deprem felaketi, etnik bölücülüğün şirret eylemleri ve ekonomideki belirsizlikler kendi içimizde üzerinde kafayormamız gereken bazı sorun alanları olarak dikkat çekicidir.

Bu biriken ve değerlendirme yapmamızı gerektiren konu başlıklarından önce geçtiğimiz hafta sonu gerçekleştirdiğimiz bazı siyasi çalışmalar ve ziyaretler hakkındaki görüşlerimi sizlerle paylaşmak istiyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

29 Mart Mahallî İdareler Seçimleriyle birlikte, Partimizin sorumluluğu altına giren belediyelerimizin çalışmalarını yerinde görmek ve hayata geçirdikleri icraatlarını yöre insanımızla buluşturmak için sürekli bir faaliyet içindeyiz.

En son olarak Manisa ve Demirci Belediyelerimizin büyük bir özveri ve çabayla yaptıkları hizmetlerin kurdelesini kestik, açılışlarını yaptık.

MHP'li belediyelerin başarılı çalışmalarına mahallinde şahit olduk ve Manisalı kardeşlerime kazandırılan eserlerle iftihar ettik.

Vatandaşlarımızla kucaklaştık, özlem giderdik ve dertlerini dinledik.

Mesajlarımızı ve düşüncelerimizi ilettik.

Bununla birlikte yaklaşık 1,5 aylık zaman diliminde; Osmaniye, Nispetiye, Isparta, Erdemli ve Balıkesir Belediyelerimizin açılış ve temel atma törenlerine iştirak ederek Partimizi temsil eden belediye başkanlarımızın gurur duyulacak faaliyetlerine ve gayretlerine vakıf olduk.

Gördüğüm kadarıyla ve aldığım bilgiler çerçevesinde diyebilirim ki; MHP'li belediyeler yerel yönetimlerde bir marka olmuş ve Partimize gönül veren insanımızı hiç yüzüstü bırakmamıştır.

Dürüstlüğün ve çalışkanlığın nasıl olacağını iş ve işlemleriyle ortaya koymuşlardır.

Vatandaşlarımızla bütünleşen, kapılarını herkese açan, partizanlığın kör kuyularına düşmeyen ve adımlarını devamlı olarak yüksek bir sorumluluk duygusuyla atan MHP'li belediyeler bizlerin haklı övünç kaynakları olmuşlardır.

Birkaç gün önce de Manisa ve Demirci Belediyelerimizde bunları bir kez daha gördük ve yaşadık.

Bu kapsamda Manisalı kardeşlerimin istifadesine sunulan belediye eserlerinin açılışını yapmaktan büyük bir bahtiyarlık duydum.

Özellikle Manisa Belediye Başkanımızın, bu güzel ilimizi mamur bir hâle getirmek, geliştirmek ve güzelleştirmek için nasıl canla başla ve iyi niyetle çalıştığını memnuniyetle müşahade ettim.

Açılışını yaptığımız hizmetlerdeki alın teri, göz nuru ve emek her yönüyle ortadadır.

Hükûmetin çok konuşan ve gözünden yaşları hiç eksik olmayan bir bakanının; belediyemizin üç yılda yaptığı hizmetleri küçümseyen, önemsizleştiren tavırları şüphesiz Manisalı kardeşlerim nezdinde itibar görmeyecektir.

Bizim ziyaretimizden hemen sonra apar topar Manisa'ya gelerek gıybet ve bühtanda ne kadar maharet sahibi bir şahsiyet olduğunu ispat eden bu siyaset meddahı, Manisa Belediyemizle değil; Deniz Feneri'nin sebep olduğu yolsuzluk batağıyla uğraşması kendisi açısından gayet yerinde olacaktır.

Kim ne derse desin, nasıl bir tezvira tevessül ederse etsin; çok şükür Manisa engellerinden kurtulmakta, üzerindeki tortular sökülmemekte, kilitleri teker teker açılmaktadır.

Belediyemizin girişimleriyle, Manisa'nın havası ve görünüşü değişmektedir.

Yolları, caddeleri, sokak araları değerli dava arkadaşlarımızın müdahalesiyle hak ettiği seviyeye ve gıptayla bakılacak bir duruma gelmektedir.

Şüphesiz Demirci için de aynı şeyleri söylememiz mümkündür.

Pırıl pırıl sokaklarıyla, düzenli alt yapısıyla ve helal hizmetlerle, huzurlu ve güzide bir ilçemiz hâline gelen Demirci'nin bu hâli bizi fazlasıyla sevindirmiştir.

Vatandaşımızı merkezine alan, mesai mefhumuna takılmayan ve belediyecilik vizyonumuzu layıkıyla sahiplenmiş değerli belediye başkanlarımızla iftihar ediyorum.

Kendilerini bir kez daha kutluyor, görevlerinde üstün başarılar diliyorum.

Başbakanın; on birinci ayın on birinde ülkemizin dört bir tarafında gerçekleştirdiği sanal yüz on bir tesisin açılış sayısına ulaşılmadıysa da belediyelerimizin gerçekçi, ayakları yere basan ve umut tacirliğine prim vermeyen çalışmaları bizim için onur vesilesi olmuştur.

Hızını alamayan bazı AKP'li bakanların, tıpkı Başbakanları gibi, oturdukları yerden açılışlara devam edecekleri ve sırada da 98 tesisin bulunduğu anlaşılmaktadır.

Başbakan Erdoğan ve arkadaşları;

- Bırakın hayal pazarlamacılığına, ipe sapa gelmez vaatlere devam etsinler.
- Bırakın sözde açılış ve temel atma merasimlerinde telaşla boy göstetersinler, birbirlerini ağırlasınlar.
- Bırakın telekonferansla buldukları yerden dev diye yutturulan, ama gerçekte ne olduğu belli olmayan yapay icraatlarla oyalansınlar.
- Bırakın yalan, riya ve aldatma tufanında yollarını kaybet-sinler, idraklerini yitirsinler.

Geçmişte banker Kastelli'nin nasıl foyası döküldüyse, gelecekte de AKP'nin maskesi öyle düşecek ve fiyaskolar haysiyet kırıcı biçimde AKP'nin alnına yapışacaktır.

Bunlar olurken, biz yolumuza inanç ve ısrarla devam edeceğiz, milletimize hizmet götürme sevdamızdan ve kararlılığımızdan asla ödün vermeyeceğiz.

İnanıyorum ki, aziz milletimiz samimi, dürüst, türlü zorlukları aşarak gerçekleştirdiğimiz çalışmalarımıza duyarsız kalmayacak; üstelik ne AKP'nin yalanlarına kanacak ne de bunu sineye çekecektir.

Muhterem Arkadaşlarım,

Üzülerek söylemeliyim ki, belediyelerimiz bu kadar olumlu manzaraya rağmen imkânsızlıklarla ve iktidar baskıyla cebelleşerek ayakta durmaktadır.

Milletimizin himaye ve desteğiyle belediye yönetimlerine gelen arkadaşlarımız güçlüklerle sindirilmeye, caydırılmaya ve vazgeçirilmeye çalışılmaktadır.

Harama fırsat vermeyen, kötü niyetlilere göz açtırmayan, millete hizmetkâr olmak için çırpınan MHP'li belediyeler maalesef AKP'nin hücumuna uğramaktadır.

Takdir edersiniz ki bu tablo Türk milletinin tercihinine, kararına açıkça saygısızlık ve hakarettir.

Zannedersiniz ki, Türkiye AKP tarafından işgal edilmiş ve bundan dolayı AKP dışındaki her kesim düşman muamelesine tabi tutulmuştur.

Nitekim;

- MHP'li belediyeler çalıştıkça AKP rahatsız olmaktadır.
- MHP'li belediyeler hizmet yarışında arayış açtıkça AKP iktidar silahını ahlaksızca üzerimize çevirmektedir.
- Ve MHP'li belediyeler yörelerini eserlerle buluşturdukça AKP kıvranmaktadır.

Bundan dolayı partili belediyelerimiz zulüm ve iftira oklarının hedefindedir.

İsmarlama şikâyetlerin, mesnetsiz ihbarların, hayalî suç isnatlarının ve uydurma iddiaların odağındadır.

Belediyelerimiz ilerledikçe; düzmece raporlar tanzim eden iş birlikçi, tetikçi ve köhnemiş AKP müfettişleri iftiralarla karşılıklarına çıkmaktadır.

Organize suç teşekkülü varmış gibi belediyelerimize bas-kınlar düzenlenmekte, gözaltılar ve tutuklamalar hayâsızca yapılmaktadır.

Çelişkiye bakınız ki; AKP, kendi yönetimi altında bulunan ve yolsuzluk çukuruna düşmüş belediyeleri görmezden gelirken hiç vicdanı dahi sızlamamaktadır.

AKP Hükûmeti her şeyden;

- İmar vurguncularıyla yaptığı eylem birliğine,
- Rüşvetçilerle ve komisyoncularla yaptığı derin ittifaka,
- İhale simsarlarıyla ve hazine hortumcularıyla hissedarlığa,
- Arazi mafyalarıyla, orman yağmacılarıyla ve arsa talancılarıyla içine girdiği emel birliğine bakmalı ve biraz ahlakı varsa bunlar üzerine düşünmelidir.

Hükûmet çirkeflikle bezenmiş, ahlaksızlıklarla süslenmiş haramzade niteliğine aldırış etmeden sıra Partimizi töhmet altında bırakmaya geldiğinde inanılmaz bir heves ve iştahla pervasızlaşmakta ve gözü kararmaktadır.

Başbakan Erdoğan'ın yanaşmalarını, yakınlarını ve yandaşlarını koruyan yönetimi, MHP'nin duruşuna, varlığına ve elde ettiği başarılarına küstahça tahammülsüzdür.

Gözler kör, kulaklar sağır ve sezgiler kurumuştur.

Başbakan bu yolla sonuç alacaklarını hesap etmekte ve demokratik kültürü baltalamaktan da geri durmamaktadır.

Belediyelerimizin, mali hakları gasb edilmekte, en tabii ve zorunlu ihtiyaçları karşılanmamaktadır.

İş makineleri, itfaiye araçları gibi temini gerekli ve acil olan talepler hiç ciddiye alınmamakta ve bir sonuca ulaşmamaktadır.

AKP Hükûmeti, MHP'li belediyelere ayrımcılığın, tarafgirliğin en acımasız salvolarıyla saldırmaktadır.

Partimizi mahallî idarelerde küçük düşürmek, başarısız göstermek ve yetersiz bırakmak için AKP olmadık komplolara, tuzaklara ve eziyetlere başvurmaktadır.

Şayet bu yollarla, Partimizin ve belediyelerimizin milletimizin gözünden düşeceği ve gönlünden ineceği düşünülmüyorsa; AKP, gün gelecek yanıldığını bedel ödeyerek ve pişmanlıklar içinde inşallah görecektir.

Çamur atarak yakalarındaki usulsüzlük ve hırsızlık kirinden arınacaklarını hesap eden hükûmet etme zihniyetinin, kendi dışındaki herkese yönelik bu sistematik mezalimi elbet cevapsız kalmayacak ve bırakılmayacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisinin mahallî idarelerden merkezi iktidara adım adım giden yolculuğuna mâni olmayan çalışan AKP; korsanlığının ve kural tanımaz kurnazlığının ağır sonuçlarına mutlaka katlanmak zorunda kalacaktır.

İnancımız, dileğimiz ve beklentimiz bu yöndedir.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye üç haftadır Van'daki felaket zincirini ve acı verici doğal afetleri konuşmaktadır.

İlk önce 23 Ekim'de meydana gelen 7,2 şiddetindeki birinci Van depremi 604 vatandaşımızı maalesef aramızdan almıştır.

İlave olarak ise 9 Kasım tarihinde 5,6'lık bir büyüklükte oluşan ikinci Van depremi de şimdiye kadar açıklanan rakam doğrultusunda söyleyecek olursak, 40 vatandaşımızın hayatına mal olmuştur.

Buna göre Van afeti 644 vatandaşımızın vefatına neden olmuştur.

Kamuoyuna yansıyan bilgilerden; sayıları üç bine ulaşan ev yıkılmış, otuz bine yaklaşan ev ise oturulamaz hâle gelmiştir.

Deprem ne hazindir ki, Van'ı silindir gibi ezip geçmiş, beton bloklar umutları toprak altında bırakmıştır.

Van hakikaten ağlamakta, feryatlar şu kış günlerinde daha da dayanılmaz hâle gelmektedir.

Bir gerçeğin altını kalın olarak çizmek lazımdır:

Van'da meydana gelen deprem afeti AKP'nin başarısızlığını ve yetersizliğini bir kez daha tescil etmiştir.

Özellikle ikinci Van depremi affedilemez ihmal ve aymazlıklar neticesinde canımızı yakmış ve 40 kardeşimizi bizden koparmıştır.

Felaketin başından beri yanlış teşhisler, isabetsiz yorumlar, enkaz üzerinde yapılan siyasi gösteriler, kafa karışıklıkları, siyasal propaganda arayışları depremin faturasını ağırlaştırmıştır.

AKP Van ile Erciş arasında erimiş ve makyajı akmıştır.

Dünyanın yardımına koşma iddiasında bulunarak milletimizin aklıyla ve zekasıyla alay eden AKP; bırakın bunu Erciş'in, Van'ın elinden dahi tutmakta zorluk çekmiştir.

Başbakan Erdoğan; sırf güçlü görünmek ve daha önceden sarf ettiği boyundan büyük lafların altında kalmamak için uluslararası yardımları başta reddetmiş ve ama sonra hepsine rıza göstermek zorunda kalmıştır.

Mantık ve hareket noktası; AKP'nin alan değil, veren el olduğu safkasasıdır.

Bu itibarla, deprem altında kalan kardeşlerimize ilk önce kendi imkânlarıyla ulaşmak esas olacaktır.

Çocuklar, analar, babalar acılar içinde kıvrılırken, AKP ne yapabileceğini test etmeye ve gücünü sinamaya kalkışmıştır.

188 evladımız yetim kalırken, Başbakan Erdoğan estirdiği yalan rüzgârlarıyla afetin ucundan tutmak isteyenleri geciktirmiştir.

Öyle ki, yıkım koordinatörü Başbakan Yardımcısı Van'daki göçükleri kaldırmak, yıkıntı altında kalanları kurtarmak, enkazda çırpınanlara el uzatmak için gelen arama kurtarma

ekiplerinin; kendi potansiyelimizi görmek amacıyla bekletildiğini yüzü kızarmadan itiraf etmiştir.

Şimdi bu bakan ömrü boyunca bu utancı nasıl taşıyacaktır?

Millî birliğimizin yıkılması ve dağılması yönündeki koordinasyon görevini etkili bir şekilde üstlenen bu şahıs, deprem yıkımından sonraki günahlarını nasıl affettirecektir?

Bu sözlerin kendisinin ve genel başkanının peşini bırakmayacağını hiç aklına getirmiş midir?

Vatandaşlarımız can derdindeyken, AKP kendini deneme derdine düşmüş; büyük bir acımasızlığın ve zalimliğin pençe darbeleriyle yürekleri dağlamıştır.

23 Ekim'deki birinci Van depreminden sonra AKP'nin dağınık, dengesiz, düzensiz ve dejenere olmuş siyasi tutumu Van'ı daha zora sokmuştur.

Van'da bulunmak ve enkaz üzerinde gezmekle meselelerin çözüleceğini sanan AKP garabeti, her gelişmeyi her olayı ve her konuyu siyasi malzeme hâline getirmekten çekinmemiştir.

Birbiri ardına yapılan çelişkili açıklamalar ve ekranların karşısında sırayla çıkarak depremi siyasal çıkara dönüştürme arayışında olan AKP temsilcileri depremin yarasını daha da kanatmıştır.

AKP'li bakanlar, Van'dan naklen yayınlarla bakanlıklarının ve Başbakanlarının takdimini yaparken, ikinci Van depremi-

nin tüm şartları oluşmuş ve 5,6'lık bir sarsıntıyla bir kez daha Van'da gönüller zindana dönüşmüştür.

AKP'nin kendini anlatma ve öne çıkma hezeyanları, birinci Van depreminden sonra hasarlı ve yorulmuş binaların tespiti- ni geciktirmiş, âdeta katliam gibi bir felaket vasat bulmuştur.

Üstelik Çevre ve Şehircilik Bakanının; "Büyük depremin ol- duğu yerde bir daha deprem olmaz. Van ve Erciş en güvenilir bölgedir. Az hasarlı binalara girilebilir." tavsiyesi öngörüsüzlü- ğün, riskleri fark edemeyen bir şuursuzluğun bastırılmayan misalidir.

Van Valisinin "Evlere girin." çağrısı da aynı minvalde değer- lendirilmelidir.

Buradan sormak lazımdır ki;

Yöre insanımızı evlerine girmeye davet eden AKP zihniyeti, 9 Kasım'da meydana gelen yıkımın ve toprak altında kalarak can veren kardeşlerimizin hesabını nasıl ve hangi gerekçelere sığınarak vermeyi düşünmektedir?

Hâlâ depremi siyasi menfaate çevirme uğraşında olan Baş- bakan Erdoğan; hasarlı binalara girerek hayatlarını toprak ve beton yığınlarının altında bırakan vatandaşlarımızın vicdani sorumluluğunu nasıl taşıyacaktır?

Bayram Oteli'nin çatlayan, yarılan ve yıpranan duvarları, kolonları ve yapısı biliniyorken, hangi akla hizmetle buradaki konaklamalara müsaade edilmiş ve sessiz kalınmıştır?

Görev yeri olan Hakkâri'ye helikopterle nakledilmek üzere gittiği Van'da, ikamet ettiği Bayram Oteli'nde enkaz altında kalarak erkenden hayata veda eden TSK mensubu Afşin Kürşat Güler'in vebali kimin üzerine olacaktır?

Yalnızca görevlerini yapmak amacıyla bölgeye gelen, ama deprem çöküntüsünün altında kalan Doğan Haber Ajansının değerli temsilcileri Sebahattin Yılmaz ile Cem Emir'in ve Japonya'dan gelen yardım gönüllülerinin hesabını kimler verecektir?

Açıktır ki, özellikle ikinci Van depremi bir cinayettir ve bunun faili de hiç şüpheniz olmasın ki Adalet ve Kalkınma Partisi'dir.

Önlem almayan, hasarlı binaları görmezden gelen, yardımları ve çalışmaları bir sisteme sokamadığından kaosa ortam hazırlayan tartışmasız AKP Hükûmetidir.

Buradan depremde vefat eden tüm kardeşlerimize Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyor, yakınlarına ve ailelerine başsağlığı dileklerimi iletiyorum.

Değerli arkadaşlarım, deprem felaketine aldırmadan, hükûmet üyesi bakanlar ekranların karşısında dizilerek sözde faaliyetlerini anlatmışlar ve Van'ı sanki açık hava tiyatrosuna çevirmişlerdir.

Ne var ki AKP kendini pazarlarken vatandaşlarımız can derdine düşmüştür.

Başbakan Erdoğan'ın ikinci depremde yıkılan binaların sorumlularını affetmeyeceklerini dile getirmesi ve yasal sürecin başlayacağını duyurması hâlâ yanlışın başka yerlerde arandığını işaret etmektedir.

Özellikle yıkılan otellerle ilgili oturabilir raporu verenleri kafaya takan Başbakan; eğer asıl sorumluyu görmek isterse, en yakınında bulunan boy aynasına bakması yeterli olacaktır.

Madem Başbakan Erdoğan müsebbiplerin yakasından tutmaya bu kadar meraklı ve görünürde isteklidir; o zaman hemen harekete geçip kendi bakanlarından ve Van Valisinden işe koyulmasına herhangi bir mâni olmayacaktır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

İkinci Van felaketine AKP'nin sorumsuzluğu, ihmali ve gafleti eşliğinde gelinmiştir.

Esasında bunun farkında olan hükûmet polemiklerle, klişe sözlerle, temelsiz vaatlerle görüntüyü kurtarmaya çalışmaktadır.

Çadır eksiklikleri hâlâ devam etmekte, kışın tüm baskısı ve dayanılmazlığı insanımızı çepeçevre kuşatmaktadır.

Kaldı ki depremle sarsılan diğer vatan köşelerinin bile sorunları hâlâ çözülememiştir.

Bu yılın Mayıs ayında Simav'da baş gösteren doğal afetlerle ilgili henüz kalıcı tedbirler alınamamış ve endişeler ortadan kaldırılamamıştır.

Başbakan Erdoğan ise uçuk ve çapsız beyanlarla vakit öldürmekte, Van'ı kaderiyle baş başa bırakmakta bir beis görmemektedir.

Deprem üzerinden rant sağlanmaması gerektiğini söyleyerek muhalefet partilerini zan altında bırakan Başbakan, anlaşıldığı kadarıyla doğruların konuşulmasını, eksikliklerin görülmesini istememektedir.

Sıkıştığı ve bunaldığı her konunun siyasete konu edilmemesini dile getiren bu şahsiyetin; aslında istediği tek şey kimsenin sorunlar üzerinden yorum yapmaması ve AKP'yi eleştirmemesidir.

İstiyor ki hükûmet, tüm hatalarına rağmen alkışlansın, takdir görsün, desteklensin ve gerçekler işitilmesin.

Başbakanın hezeyanları Erciş'teki konuşmasında bir kez daha görülmüş ve açığa çıkmıştır.

Gelecek yılın Ağustos ayına kadar kalıcı konutların yapılamayacağını itiraf eden Başbakan deyim yerindeyse, bu aya kadar ellerinden bir şey gelmeyeceğini ilan etmiştir.

Oysaki depremden sağ kurtulanlar, enkazdan çıkanlar soğukla girdikleri mücadeleyi kaybetmeye başlamışlardır.

Bebekler, çocuklar ve güçsüzler hayata tutunmakta gün geçtikçe zorlanmakta, perişanlık diz boyu çoğalmaktadır.

AKP'li yöneticiler için ise bir sorun ve mesele yoktur.

Başbakan Erdoğan; Van'ın yarasını sarmakta geciktikçe ve atalet gösterdikçe bahaneler üretmekte ve saldırganlığını artırmaktadır.

Ve elbette kendisinin ve AKP'li yöneticilerin sıcak ve emniyetli konutlarda ahkâm kesmesinde de bir sakınca görmemektedir.

Hâlihazırda bölgede bulunan hükûmet üyelerinin, sivil toplum kuruluşu temsilcilerinin, Ankara'dan giden bürokratların nerelerde kaldığı ve ikametgâh olarak neleri kullandığı hususu bizim aklımıza en çok takılan bir muammadır.

Çadırda kalmaya meraklı ve "Sarayda oturuyorsunuz." diyerek felaketzede kardeşlerimize istihzayla yaklaşan AKP'nin bir bakanı gerçekten de bu niyetinde samimiyse, vatandaşlarımızla aynı kaderi paylaşacak iradeyi ahlaken göstermekten kaçınmamalıdır.

Vanlı kardeşlerimizin dermanı ve takati tükenmişken, fütursuzca gelecek yılın Ağustos ayına kadar dayanmalarının tavsiye edilmesi kabulü mümkün olmayan bir vicdansızlık örneğidir.

Van'a müjde olarak sunulan vaatlerin de kısa vadede hiçbir yaraya merhem olması söz konusu değildir.

Vatandaşlarımız kara kışa karşı çadır kentlerde hayat mücadelesi verirken sorarım sizlere;

- Esnafa faizsiz kredi vermenin,
- Van'ın büyükşehir olmasının,
- Borçları ertelemenin,
- Meblağı küçük paranın maaş olarak hak sahiplerine ödenmesinin ne gibi yararları olacaktır?

Vanlı kardeşlerim çileye ram olmuşken, Başbakanın kendisini ve yaptıklarını miting havası içinde sıralaması bir siyasetçinin içine düşebileceği en büyük şoursuzluk ve densizlik girdabıdır.

One minute'ten sonra, gösterime "one man şovu" sokulmuş; AKP'li bakanlar, kamu görevlileri vatandaşımıza el uzatılması gerekirken, AKP'nin yıkıntılarının altında kalan inandırıcılığını kurtarmaya soyunmuşlardır.

Bu manzara siyasi ilkeğilğin ve izansızlığın zirve noktasıdır.

Utanmasızlığın eseri, çatırdayan AKP kalıntısının yerlere serilen saygınlığıdır.

Başbakan Erdoğan'ın çalımı, süslü sözleri ve kibri gerçek niyet ve duruşunu gizlemeyecek kadar zedelenmiş ve çürümüştür

Çocuklara harçlık vererek kendisini rahatlatmaya, "Palavracı değilim." diyerek depremden yara alan itibarını kurtarmaya çabalaması da nafiendir ve asla bir sonuç doğurmayacaktır.

Bu itibarla Van depremi Başbakan ve hükûmetinin aczini ve yetersizliğini tüm çıplaklığıyla ortaya çıkarmıştır.

Diğer taraftan; Erciş'in il olmasına anlamsız ve boş sözlerle karşı çıkan Başbakan bilmelidir ki, palavracılık ve kandırma kendi kartvizitindeki sıfatlardan yalnızca bazılarıdır.

Partimiz bu güzide ilçemizin il olmasını istediğinden dolayı bu konuyla ilgili gerekli girişimleri de Meclis zemininde gönül huzuruyla başlatmıştır.

Başbakan kaçmamalı, meseleyi yokuşa sürmemeli ve kayıtsızlık göstermemelidir.

Hükûmet, Van'a siyasi kaygılardan uzak, çıkar hesaplarından arınmış bir şekilde yaklaşmalı ve Türk milletinin sıcaklığı ve şefkatiyle Van'ı çevrelemeli ve burayı kış aylarının insafına terk etmemelidir.

Vatandaşımızın hakkını karşılıksız vermeli, Vanlı kardeşlerimizi toplu konut yapacağız diyerek yeni yüklerin ve borçların altına sokmamalıdır.

AKP'li bakanlar medya ikonu gibi davranmaktan, ekranlarda sırayla görünerek uydurma sözlerle vakit geçirmekten ve işleri savsaklamaktan artık bir an önce vazgeçmelidirler.

Geçici barınağı, meskeni olmayan hiçbir Vanlı kardeşim bırakılmamalı ve çaresizlik içinde uzanan her el kesinlikle tutulmalı ve Van'a sahip çıkılmalıdır.

Başbakan Erdoğan, şimdiden Cumhurbaşkanlığı hesaplarıyla kafasını meşgul etmemeli ve millet iradesini layıkıyla temsil etmediği takdirde millî vicdanlarda eninde sonunda mahkûm olacağını unutmamalıdır.

Değerli Arkadaşlarım,

Ülkemiz siyasal, sosyal ve ekonomik türbülansın ve karışıklığın üst düzeyde yaşandığı geniş bir coğrafyanın her yönüyle içindedir ve bir parçasıdır.

Komşu ülkelerdeki ve yakın coğrafyalarımızdaki gelişmeler bu tespitimizi doğrulayan örneklerle doludur.

Bir önceki yılın Aralık ayında Tunus'ta başlayan istikrarsızlık dalgası büyüyerek serpilmiş ve birçok önemli sonuca sebebiyet vermiştir.

Orta Doğu ve Kuzey Afrika'da yönetimler devrilmiş, Batı imali diktatörler yine Batı'nın yeni konsepti çerçevesinde yerlerinden olmuşlardır.

Tunus'ta Bin Ali kaçarak hayatını kurtarmış, Mısır'da Hüsnü Mübarek tasfiye ve hapsedilerek teslim olmuş ve Libya'da Kaddafi vahşice katledilmiştir.

Büyük Orta Doğu Projesi bugüne kadar kusursuz bir şekilde işlemiş ve mesafe almıştır.

Şimdi ise sıraya Suriye geçmiş ve hedef olarak Esad yönetimi belirlenmiştir.

Başbakan Erdoğan'ın kardeşi, dostu olarak, çok değil daha bir yıl önce el üstünde tutulan Esad, bugünlerde AKP'nin hasmı olmuş ve düşmanlıkla tanımlanır hâle gelmiştir.

BOP Eş Başkanı Erdoğan, küresel güç merkezlerinin kendisine verdiği görevleri harfiyen yerine getirirken ahde vefa, hatır ve gönül gibi manevi ve insani değerleri ihlal etmiştir.

Başbakan önce Hüsnü Mübarek'i hedefine almış, arakasından elinden insan hakları ödülü aldığı Kaddafi'ye hücum etmiş ve sonra da Esad'ı tenkit etmeye başlamıştır.

Kimi dost ya da kardeş olarak ilan ettiyse sırtından hançerlemiş ve Batılı çevrelerin taşeronu ve yüklenicisi gibi davranmaktan uzak durmamıştır.

Çadırlarında diz dize oturduğu Kaddafi'yi en ağır eleştiren, ziyaretlerle göklere çıkardığı Mübarek'e ayrılması için mesaj veren, ortak bakanlar kurulu toplantılarıyla vizeleri kaldırdığı kardeşi Esad'ı "Bıçak kemiğe dayandı." sözleriyle kurşun gibi vuran tabiidir ki BOP Eş Başkanı Erdoğan olmuştur.

Anlaşıldığı kadarıyla Başbakan Erdoğan küresel bir senaryonun figüranı, kanlı bir oyunun ve planın ileri karakolu olmayı benimsemiş ve içselleştirmiştir.

Başbakana yaklaşan, dokunan ve dostu olan kim varsa bir zaman sonra sonu gelmiş ve koltuğundan düşmüştür.

Bu gelişmeler çevresinde Suriye ile gerilen ilişkiler vahim bir sürece doğru hızla ilerlemektedir.

22 üyeli Arap Birliğinin 18 üyesinin oyuyla aldığı Suriye'ye yönelik ikaz ve yaptırım kararlarından sonra; şerefli bayrağımızın bu ülkede yakılması, dış misyonlarımızın saldırıya uğraması ve Atatürk posterlerinin yırtılması nasıl bir aşamaya geldiğimiz konusunda hepimize bir fikir verebilecektir.

Ne acı ve talihsiz bir vakiadır ki; milletimizin şeref, namus ve bağımsızlık sembolü olan Türk bayrağı, AKP'yle birlikte içte de dışta da yakılmakta, dalgalandığı yerden kirlenmiş ve alçak ellerce indirilmektedir.

Önüne gelen bayrağımıza el uzatmakta, yerlere çalmaktadır.

Öncelikle diyebilirim ki, Suriye'deki taşkınlıklar ve olaylar neticesinde bayrağımıza el uzatan şerefsizlerin bu cüretleri yanlarına bırakılmamalıdır.

Suriye yönetimi Türk milletinin haysiyetiyle ve onuruyla oynamanın ne demek olacağını geçmişe bakarak anlamalı ve kendisine gelmelidir.

Ancak bunun sorumluluğu sadece bu ülkede de değildir.

AKP Hükûmeti tıpkı Libya muhaliflerini ağırladığı gibi, Suriyeli muhalifleri de yönlendirmekte, bu ülkenin iç işlerine karışmakta ve yanan ateşi körüklemektedir.

Başbakan Erdoğan; BOP'un Suriye'nin surlarını yıkması ve ABD'nin telkinlerini bu ülkeye iletme konusunda son derece azimli ve inatçıdır.

Doğal olarak Suriye AKP'nin husumet ve düşmanlık gösterilerini karşılıksız bırakmamakta, kinini ve öfkesini fırsat buldukça kusmaktadır.

Dostluk çemberi, kardeşlik köprüleri, iyi niyet temennileri, günü birlik ziyaretler nihayetinde yerini, restleşmeye ve hatta savaş senaryolarının dillendirilmesine bırakmıştır.

Başbakan Erdoğan ve Dışişleri Bakanının Batı sözcülüğüne soyunması Türk bayrağına göz dikilmesine ve el uzatılmasına yol açmıştır.

Bayrağımızın yakılması, gururumuzun çiğnenmesi, milletimizin hakir görülmesi AKP'nin meselesi değilse bile, bizim en asli ve öncelikli konumuzdur ve bunun vebali de Başbakanın omuzlarında olacaktır.

Başbakan Erdoğan'ın sıfır sorun iddiasından, milletimize hakaretler yağdırılan bir dış politika açamazına ve çıkmazına sürüklenmesi düşündürücü ve ibretlik bir sapmadır.

Batı'nın uydusu ve piyonu olarak siyasetteki sürekliliğini sağlamaya çalışan bu ısmarlama siyaset mizacının, bölgemizde BOP'un pimini çeken el olarak varlığını korumaya çalışması büyük maliyetlere ve sorunlara yol açacaktır.

İsrail'in İran'a, Türkiye'nin de Suriye'ye yönlendirilerek bölgesel bir mahvoluşun tüm bileşenleri tamamlanmaktadır.

Endişemiz, Türkiye'nin komşu ülkelerin iç işlerine müdahil olmasının acı sonuçları, her zaman söylediğimiz gibi, bize de

yansıyabilecek ve BOP'un doğrudan ve yan etkileri ülkemizi alev topuna çevirebilecektir.

Etnik bölücülüğün zemin ve fırsat bulması hâlinde, yeni bir Tahrir vakasını yaşatmaktan geri durmayacağı aşikardır.

Ve bölücü çevrelerin açıklamaları, niyetleri gerçekte buna yöneliktir.

Açıkça uyararak isteriz ki, Başbakan Erdoğan, girdiği yolun karanlık ve felaketlerle döşenmiş olduğunu anlamalıdır.

Kuşkusuz küresel güçlerin yazdığı oyundan rol kapmak, kendisini ve partisini kısa süreli olarak rahatlatacak ve özellikle yabancı sermayenin girmesini teşvik ederek ekonomideki açıkları kapatmaya yarayacaktır.

Ancak uzun dönemde neden olacağı yıkım ve hezimet hem kendisi hem de milletimiz açısından telafi edilemeyecek bir düzeye çıkabilecektir.

Ayrıca BOP'un hedefine ulaşması konusunda can havliyle çalışan Başbakan Erdoğan'ın düğünlerde ağırladığı, nikâh şahitliğine layık gördüğü kadim dostları da ekonomik darboğazı geçememiş ve mevkilerinden olmuşlardır.

Kardeşleri Silviyo ve Yorgo geçtiğimiz hafta içinde görevlerini bırakmışlardır.

İtalya ve Yunanistan ekonomilerinin içine girdiği sıkıntılar aşılılamayınca Başbakan Erdoğan'ın kader arkadaşları yerlerini başkalarına devretmek zorunda kalmışlardır.

Şu tesadüfe bakın ki, Başbakanın dokunduğu, temas kurduğu, elini sıktığı ve kardeşim diyerek kucakladığı kim varsa bir süre sonra siyasi pozisyonlarını kaybetmektedir.

Sonuç olarak, BOP Eş Başkanı sıfatıyla bölgesel dizayn çalışmalarına aktif bir şekilde katılan Başbakan Erdoğan, ülkemizi sonu meçhul bir sürece doğru götürmektedir.

Milletimize yönelik husumet cephesinin güçlenmesi riskleri katlayacak, bölgesel tansiyonu artıracak ve şiddetin boyutunu yükselterek yaygınlaştıracaktır.

Başbakan Erdoğan yakın ve komşu ülkelere Vashington'daki tezgâhı imalat projelerinin gözlüğüyle bakmamalı, başkent Ankara jeopolitiğinin vizyonundan şartlar ne olursa olsun taviz vermemelidir.

Unutmayalım ki, yıllarca Hüsnü Mübarek'i kullanıp sonra bir kenara bırakan, Kaddafi'yi teşvik edip arkasından yok eden sinsi ve sistemli Haçlı zihniyeti, gün gelir bu kadar boyun eğmeden cesaret bularak Başbakan Erdoğan'ı da aynı akıbetle tanıştırebilir.

Emin olun o zaman dahi böylesi bir muameleye karşı çıkan, itiraz eden yalnızca Türkiye sevdalısı Türk milliyetçileri olacaktır.

Konuşmama son vermeden önce kısaca, iki konuyla ilgili düşüncelerimi belirtmek istiyorum.

Bildiğiniz üzere bedelli askerlik konusu gündemi en st düzeyde işgal etmektedir.

Daha nceki görüşlerimize sadık kalarak bu konuda yapıcı ve iyi niyetli bir yol izleyeceğimizi, pozitif bir tutum takınacağımızı muhataplarımızın ve ilgilerin bilmesinde fayda vardır.

Türk milletinin vicdanını sızlatmayan, şehit ailelerimizi incitmeyen, gazilerimizi zmeyen, TSK'yle diyalog içinde askerlik hizmetlerinin ihtiyaçlarını gözeten ama artan bedelli beklentilerini de ihmal etmeyen bir yaklaşımla bedelli konusu zlmeli ve ülke gündeminden çıkarılmalıdır.

Bunun yanı sıra, TSK'nin personel rejimi yeniden düzenlenmeli ve bu konudaki tartişmalar süratle neticeye ulaştırılmalıdır.

Konuşmama son verirken muhterem heyetinizi saygılarımla selamlıyor, Meclis çalışmalarında başarılı bir hafta geçirmenizi diliyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

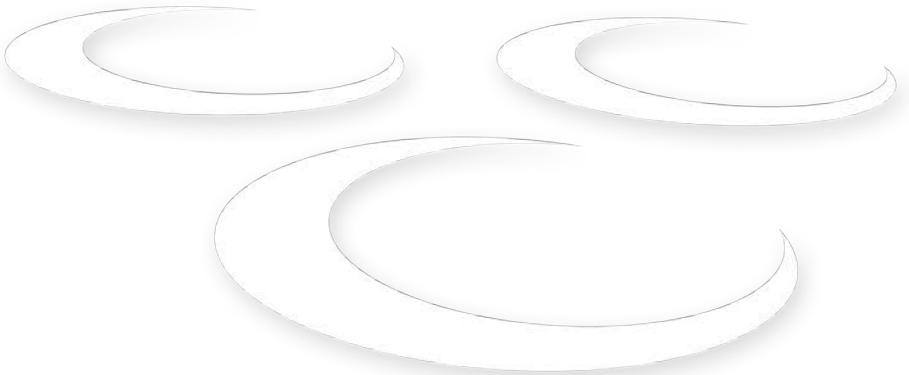
DEVLET BAHÇELİ'NİN

"TBMM GRUP TOPLANTISINDA"

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

Sayın Milletvekilleri,

Değerli Misafirler,

Kıymetli Basın Mensupları,

Sözlerime başlarken hepinizi saygı ve sevgilerimle selamlıyorum.

Geçtiğimiz hafta sonu, âlemlere rahmet olarak gönderilen Yüce Peygamber'imizin, Mekke'den Medine'ye hicretinin gerçekleştiği Muharrem ayına girmiş bulunuyoruz.

Bu ay aynı zamanda, Müslümanların kalbinde ve zihninde hüznün, şiddetin ve acımasızlığın misalleriyle doludur.

Nitekim Peygamber Efendi'mizin torunu Hz. Hüseyin ve yanında yer alanlar, Kerbela'da vahşice ve vicdansızca şehit edilmişlerdir.

Hicri 1372 yıl önce meydana gelen bu tarifi olmayan katliamın acı izleri, inananların gönlünde hâlâ bir kor olarak durmaktadır.

Müminlerin, münafıklarla ve yüce dinimizi siyasete alet eden bedbahtlarla ebediyete kadar kapanmayacak mesafesi bu hüznü vakada bir kez daha kendisini göstermiştir.

Bu elim ve insanlıkla bağdaşmayan felaketin asırlarca Müslümanların yüreklerini kanattığı ve en derinden hissedildiği bir gerçektir.

Mezhebi, kökeni ne olursa olsun, tüm Müslümanlar bu müşterek acıyı, sızıyı ve kederi sahiplenmişler, yüzyıllardır da haklı yasını tutmuşlardır.

Peygamber'imizin sevgili torunu Hz. Hüseyin; cesaretiyle, asaletiyle, haksızlıklara kafa tutan şanlı mücadelesiyle inananların ufkunda hiç sönmeyecek manevi bir parıltı olmuştur.

Ve inşallah sonsuza kadar da böyle kalacaktır.

Şüphe etmeyiniz ki, Peygamber'imizin aziz torununu iktidar amacı uğruna şehit eden kanlı eller, dünya durdukça nefretle ve lanetle hatırlanacak, vicdanlarımızda küfrün ve kötülüğün uzantıları olarak mahkûm olacaklardır.

Bu matem ayında tutulan oruçların, dağıtılan aşurelerin Kербela şehitlerinin anılmasında ve idrak edilmesinde çok anlamlı bir yer tuttuğu malumlarınızdır.

Üzüntüyle yâd ettiğimiz bu tarihî dramın, yüzyıllarca sıcağını koruyan hunhar olayın herkese ders ve ibretlik bir vesika olmasını temenni ediyorum.

Siyasi hırsın, doğruya, güzele ve Hakk'a sırt çevirmiş kol-tuk ve yönetim iddiasının; gözleri nasıl kararttığını, vicdanları nasıl körelttiğini, insanı nasıl canavarlaştırdığını bu meyanda görmek ve şahit olmak mümkündür.

Bu vesileyle Cenab-ı Allah'ın, ilahî yolda ilerlerken hayat-larını kaybeden iman ve inanç burçlarının aziz ruhlarını şad etmesini diliyorum.

Kerbela hadisesinde hayatlarını kaybedenler başta olmak üzere, Allah yolunda, vatan uğrunda canlarını yitiren tüm kahraman şehitlerimize rahmet, bu ayda yapılacak ibadetle-rin Yüce Allah tarafından kabul ve karşılık görmesini en içten duygularıyla niyaz ediyorum.

Muhterem Milletvekilleri,

17-21 Kasım tarihleri arasında Almanya'da bulunarak, Al-manya Demokratik Ülkücü Türk Dernekleri Federasyonunun 27.Büyük Kurultayına iştirak ettik.

Göçün 50'nci yıl dönümünde, Avrupa Türklüğüyle bir ara-ya geldik ve bizleri gururlandıran coşkularına tanık olduk.

Türk kimliğini iftiharla taşıyan, Türk milletine mensubi-yeti şuur düzeyinde benimsemiş aziz dava arkadaşlarımla ve gurbetçi kardeşlerimle hasret giderdik, özlemleri muhabbet ateşinde erittik.

Ne mutlu onlara ki, Türkiye sevdasıyla yanıp tutuşuyorlar.

Ne mutlu onlara ki, millet aşkıyla hayatlarını sürdürüyorlar.

Ve ne büyük bir bahtiyarlık ki, "Ne mutlu Türküm diyene!" sözünü seslendirmekten onur duyuyorlar.

Biz elbette bunun aksini hiç düşünmemiştik.

Taşdıkları vatan ve memleket sevgilerinin, binlerce kilometrelik uzaklığı anlamsızlaştırdığını her fırsatta görmüş ve bununla da övünmüştük.

Avrupa Türklüğünün heyecanını, karşılıksız bağlılığını ve derecesi sürekli artan tutkusunu her gidişimizde yükselen bir seviyede görmek bizleri ziyadesiyle mesut etmiştir.

Onların sözleri sözümüz, yeminleri yeminimizdir.

Çünkü Avrupa'nın her köşesindeki aziz dava arkadaşlarım, milletimizin gönüllü elçileri ve kültürümüzün de yılmaz taşıyıcılarıdır.

Türk Federasyonunun yol güzergâhımızdaki teşkilatlarında bulduğumuz aziz vatan evlatlarının; umutları, sevinçleri, derin ilgileri ve tertemiz vicdanları istikamet olarak belirlediğimiz millî yolda bizleri daha da motive etmiştir.

Bilhassa Essen'deki Kurultay salonuna sığmayan ve deyim yerindeyse yaşlı kıtaya âdeta "Biz buradayız ve dimdik ayakta'yız.' mesajını veren asil duruşu hem görmek hem de hissetmek büyük bir kıvanç kaynağımız olmuştur.

Bayrağı kalplerinde dalgalandıran, Türkiye'yi sohbetlerinde yaşatan ve vatani gittikleri her yerde sembolleştirerek yücelten Avrupa Türklüğü Türk milletinin kutlu ve muhterem bir parçası olduğunu hiç unutmamıştır.

Nereden geldiklerini, hangi amaçla yaban ellerde bulduklarını, menkıbelerini, dava bilinçlerini yüksek bir inancılıkla sahiplenmişler; değerlerini çok şükür kararlılıkla muhafaza etmişlerdir.

Pek tabiidir ki, Kurultay konuşmamda vurguladığım gibi, Avrupa Türklüğünün sorunları bir hayli fazladır.

Üstüne üstlük ayrımcılığı teşvik eden, düşmanlığı körükleyen, yabancı karşıtlığıyla beslenen ırkçı saldırılar da muhatap oldukları problemleri katmerleştirmiştir.

Tahammülsüzlüğün kara lekesiyle yüzleri görünmez olan Neo-nazi cinayetlerini bir kez daha kınıyor ve Türklere yönelik suikastların cevapsız bırakılmamasını istiyoruz.

AKP Hükûmetini bu konuda daha aktif, duyarlı ve samimi olmaya davet ediyoruz.

Alman yönetiminin meseleyi saygı duruşlarıyla ya da günü kurtaracak açıklamalarla geçiştirmemesi için AKP iktidarına çok iş düşmektedir.

İktidarın siyasi tazyik ve diplomatik baskılarıyla, Alman yönetimini daha fazla harekete geçirerek bundan sonra

yaşanabilecek cinayetlerin engellenmesi için seferber olması elzemdir.

Mavi Marmara'daki dokuz vatandaşımızın katledilmesine haklı olarak tepki gösteren Başbakan Erdoğan tutarlılık gereğince; Almanya veya herhangi bir Avrupa ülkesindeki kardeşlerimize yönelik menfur saldırılara da aynı oranda karşılık vermelidir.

Bu durum, Başbakanın ne derece insafalı ve vicdanlı olduğunu da ortaya koyacaktır.

Devlet içinde çöreklenmiş kirli çevrelerin, dışarıdaki tetikçileri vasıtasıyla vatandaşlarımızı kurban olarak seçmeleri, şüphesiz Almanya'nın kontrol edilemeyen güçler tarafından yönlendirildiğini de göstermektedir.

Başbakan Erdoğan'ın; Almanya'nın, Türkiye'de derin yarımlarla nasıl mücadele edildiğini görmesini ve örnek almasını belirten ifadesi de maksadı aşan, bu ciddi konuyu bile sulandırmaya neden olan talihsiz bir beyan olmuştur.

Yurt dışındaki Türk vatandaşlarımızın hayat hakkını savunması gereken Başbakanın; fırsattan istifade ederek içi boş ve asılsız sözlerle konuyu değişik bir kulvara çekmeye çalışması masum bir çıkış olarak görülmemelidir.

Bir kez daha buradan da duyurmak isterim ki; dünyanın neresinde olursa olsun, hiçbir kardeşimiz yalnız ve bir başına değildir.

Siyasi sorumluluk sahipleri boş vermişliğin ve ihmalin gayya kuyusuna düşmüşlerse de; yanlarında Milliyetçi Hareket, arkalarında büyük Türk milleti her zaman korkusuzca duracaktır.

Allah'ın izniyle; gurbetçilerimizin, sıla özlemiyle kavrulan soylu bakışların kaderlerine terk edilmediğini, çaresiz olmadıklarını bariz bir şekilde göstermeye, ispat etmeye her şart altında hazırız.

Yabancı ülkelerde benliklerinden kopmadan, millî hasletlerinden savrulmadan, maneviyattan bir an olsun ayrılmadan varlıklarını devam ettiren aziz dava arkadaşlarımın, hilalin Avrupa semalarında parlayan onuru olacaklarına yürekten inanıyorum.

Türk milletinin faziletini, erdemini ve asırları aşan kutlu mesajlarını en iyi şekilde tebliğ edecek olan kuşkusuz Avrupa Türklüğü olacaktır ve bu yönüyle de beklentim çok fazladır.

Ümit ederim ki sağduyunun ve büyük bir medeniyetin rehberliğiyle, Avrupa başta olmak üzere, dünyanın her köşesinde aziz milletimiz bağrından çıkan temsilcileri eliyle daha fazla tanıtılacak ve bu şekilde ön yargıların buzları eritilecektir.

Bu uğurda Avrupa Türk Konfederasyonumuzun ve ona bağlı ülke federasyonlarımızın takdir edilecek çalışmalarında bulunacaklarına canı gönülden itimat ediyorum.

Almanya Demokratik Ülkücü Türk Dernekleri Federasyonunun 27.Büyük Kurultayında seçilerek görev alan başta

Federasyon Genel Başkanımız olmak üzere, tüm değerli dava arkadaşlarıma bir kez daha üstün başarılar diliyor, çabalarıyla Avrupa'da Türk milletinin sesi ve nefesi olacaklarına samimi-
yetle inanıyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Ülkemiz, AKP iktidarının yol açtığı ve neden olduğu yıkım ve tahribatları ileri düzeyde yaşamaktadır.

Onuncu yılına giren bu zihniyet, istismar etmedik değer, aşındırmadık tarihî mesele, bükmedik millî konu, kavga etmedik toplum kesimi bırakmamıştır.

Ecdadımız Ermenilere sorgulatılmış, geçmişimiz Avrupalıların insafına bırakılmış, millî davamız Rumların küstahlıklarına havale edilmiştir.

Vatanımız bölücülere, dağlarımız teröristlere, demokrasimiz mandacılara, özgürlüklerimiz ise haysiyet fukarası Batı yandaşlarına peşkeş çekilmiştir.

Bir zamanlar kırmızı pasaport verdiğimiz peşmerge reisleri, bir yanda terörün mesajlarını iletir olmuşlar, diğer yanda ise tetik çeken elleri himaye etmekten çekinmemişlerdir.

Kanlı örgütün cinayetleri için yardım ve yataklık yapmaktan herhangi bir rahatsızlık duymamışlardır.

Türk milletine düşmanlıkta buluşan namertler bekledikleri tüm imkân ve kolaylıkları AKP'yle bulmuşlardır.

Aradıkları fırsatları AKP'de görmüşlerdir. İstedikleri tavizleri bu iktidardan almışlardır.

Başbakan Erdoğan; "Nice dokunulmaz konu vardı, biz hep sine dokunduk." derken haklıdır.

"Konuşulmayanların konuşulmasını sağladık." sözleriyle doğru tespitte bulunmaktadır.

"Yazılmayanların yazılmasını, sorgulanmayanların sorgulanmasını sağladık." sözleriyle de kendi açısından mantıklı ve yerinde tavır sergilemektedir.

Ancak nedense dokunulmaz, konuşulmaz, yazılmaz, sorgulanmaz diye takdim edilen her meselenin açıldığı kapı Cumhuriyettir, Türk milletinin şerefi ve millî nitelikleridir.

Zira asıl kavga 88 yıllık birikimlidir ve Türk milletinin çağları aşan millî kimliğiyledir.

Gerçek tahammülsüzlük Türkiye'nin üniter yapısına, toprak bütünlüğüne ve bin yıllık kardeşlik hukukuna yöneliktir.

Büyümenin, güçlenmenin önündeki en büyük engellerden birisinin; geçmişle, tarihle, tabularla ve korkularla yüzleşememek olduğunu iddia eden Başbakan, karanlık emellerini birer birer ifşa etmektedir.

Başbakan Erdoğan'a tavsiyemiz yüzleşmeye madem bu denli niyetli ve isteklidir; o hâlde, önce kendi karanlık mazisine, kurduğu çarpık ilişkilere, içine girdiği hıyanet patikasına odaklanması şahsiyetiyle insicamlı olacaktır.

Allah'a çok şükür, Türk milletinin geçmişinde utanacağı, sıkılacağı ve anlatamayacağı herhangi bir taraf yoktur.

İmparatorluk yıllarımız da dâhil, sümen altı yapacağımız, görmezden geleceğimiz, izahta zorlanacağımız bir konu da bulunmamaktadır.

Bu hâlde ikide bir, gerek ana muhalefet partisi CHP'nin, gerekse de AKP'nin çok nazik millî meseleleri kaşımaları ve eski defterleri tekrar açmaları hiç kimseye bir yarar sağlamayacaktır.

Özellikle AKP ile CHP arasında tarihî bir mesele üzerinden yapılan kayıkçı kavgası, iki partinin bu hassas konuda çelik çomak oynar gibi hareket etmeleri sancılı bir evreye dayanmıştır.

Bu konu, Türkiye'yi yüksek gerilim hattına sokmuş, enerjisini ve dermanını zafiyete uğratmıştır.

Kabuk bağlamış yaralarla, kapanmış hadiselerle haddi aşan bir biçimde oynayan hükûmet ve ana muhalefet anlayışının, sınırları ve sabırları zorladığı açık ve nettir.

Takdir edersiniz ki bizim, AKP ile CHP arasındaki çıkar ve günü kurtarmaya dönük atışmalara müdahil olmamız söz konusu değildir.

Aynı kapının iki yüzünü temsil eden AKP ve CHP'nin rol paylaşımıyla, içine girdikleri söz düellosunun bizim açımızdan ehemmiyeti ve manası zaten yoktur.

Birbirlerine ne söylediklerini, siyaseti nasıl kirlettiklerini Türk milleti kesinlikle görmekte ve gerekli notlarını almaktadır.

Aziz milletimiz aynı gövdenin bu iki başını samimi olarak değerlendirecek ve şu içinde bulunduğumuz puslu ortamın faturasını önlerine mutlaka koyacaktır.

Muhterem Milletvekilleri,

Dersim İsyanı hakkında yapılan yorumların, gündeme taşınan belgelerin ve şuursuz suçlamaların Türkiye'de ana gündem maddelerinden birisi hâline geldiği ortadadır.

Başbakan Erdoğan bilmelidir ki; belge diye açıkladığı ve yaşanmış diyerek anlattığı hadiseler kardeşliğimize değil, ayrımcılığa prim verecektir.

Murat suyunun rengine kadar izahlarda bulunan bu şahsiyetin, çok tehlikeli bir oyun oynadığı tartışmasızdır.

AKP ile CHP işte bu konu etrafında bilek güreşi yapmakta, bir dönemin kapaklarını kaldırarak aslı astarı olmayan yaklaşımlarla, tarihimizi utanmadan hedef tahtasına hâline getirmektedirler.

Dersim İsyanının, ayaklanmasının savunulması adına AKP ile CHP tepişircesine birbirine sataşmakta ve sanal bir gündemle ülkemizin gerçek meselelerini kapatmaya uğraşmaktadırlar.

Oysaki gündem ağır ve vatandaşlarımızın sorunları fazladır.

Ekonomi alarm vermekte, toplumun her kesimi çığlıkları-na kulak verilmesini istemektedir.

Nihayetinde bu iki parti de, aynı mantık ve eğilimle benzer görüşler sarf etmekte, yalnızca nüanslarda ayrışmakta ve ters düşmektedir.

Bizim için bu iki siyasi zihniyetin Türkiye'yi harap etmeleri, tarihten husumet çıkarmaları talihsiz olduğu kadar kabul edilemez bir sorumsuzluk ve vicdansızlık örneğidir.

Dersim'de cereyan eden hadiselerin her şeyden evvel tanımını ve ismini koymak lazımdır.

Milletimizin bu konuda daha iyi aydınlatılması için siyasiler değil, tarihçiler, millî vicdanlarını ipotek ettirmemiş aydınlar konuşmalıdır.

Londra'daki, Moskova'daki, Vashington'daki, Paris'teki arşivlere de girilmeli, kimin kiminle sarmaş dolaş olduğu, ne gibi senaryolara destek verildiği netlik kazanmalıdır.

Fakat üzeri örtülemeyecek kadar bariz bir gerçek vardır ki, o da Dersim Olaylarının Başbakanın sunduğu gibi katliam değil; apaçık bir ayaklanma olduğu hususudur.

Düşünebiliyor musunuz; Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı, kendi tarihimizdeki bir isyana katliam diyebilmektedir.

Sayın Başbakan eğer biraz onurun, merhametin ve şerefın varsa bu iftirandan dolayı özür dilersin ve sözünü geri alırsın.

Hele hele huzurlarında bu yalanı ve temelsiz suçlamayı dile getirdiğin kendi partinin il başkanlarından helallik alırsın.

Şundan emin ol ki, şu an hayatta olmayanların haklarını çiğnemen, pervasızca haklarını yemen karşılıksız kalmayacak ve bunun vebali iki cihanda da yakını bırakmayacaktır.

Başbakan ve kol kola girdiği teslimiyet korusu ne söylerse söylesin; Dersim Vakası bir isyan girişimidir ve Türk Devleti'nin egemenlik haklarına küstahça meydan okumadır.

Bugünün PKK'sı, KCK'sı neyse, Dersim kalkışmasına tevesül edenler de aynıdır.

Bu aşamada sormak isterim ki; bu zaman diliminde bölücü teröre karşı alınan tedbirlerin, yapılan operasyonların özrünü gün gelecek birileri de dileyecek midir?

Hükûmetin talimatlarıyla görev yapan kamu görevlilerinden, gün gelecek tıpkı bugünkü gibi hesap sorulacak, isimleri kirlenilerek verildikleri yerlerden sökülüp atılacak mıdır?

Ve özür furyası basiretsiz, kötü niyetli ama siyasi yetki almış ellerce sürdürüldüğü müddetçe bu devlet, bu coğrafyada nasıl yaşatılacak ve nasıl ayakta tutulacaktır?

Biliniz ki Cumhuriyetin ilk yıllarında kurucu kahramanlar demokrasiyi tabana yaymaya çabalarken, aynı zamanda da devlet kurmak için mücadele vermişlerdir.

Başbakan Erdoğan'ın yapısı ve siyasi meşrebi münasebetiyle bu söylediklerimizi içselleştirmesi ne yazık ki söz konusu bile değildir.

Türkiye Cumhuriyeti kendi varlığına, devlet olmaktan kaynaklanan haklarına ve yetkilerine el ve dil uzatan kanlı niyetlere tabiidir ki haddini bildirmiş ve gerekirse yine bildirecektir.

Dünyanın neresinde olursa olsun, halkının güvenini ve desteğini almış meşru bir devlet, kendisine yönelmiş tehlikeleri önlemek ve etkisizleştirmekle yükümlüdür.

Şayet otonom hareketler, kural tanımayan oluşumlar, ayrılıkçı eğilimler, çıkar ve menfaat ağlarıyla örülmüş feodal kalıntılar devletin sürekliliğine ve bizzat hükmü şahsiyetine dış biliyorlarsa, doğaldır ki bu karşılıksız bırakılmayacaktır.

Uzak tarihimizde Baba İlyas, Şeyh Bedrettin, 15 ve 16. yüzyıllarda leventlerin ve suhtelerin tetiklediği isyan dalgalarına karşı böyle davranılmıştır.

Açıktır ki, Tunceli ilimiz ve havalisi gerek Cumhuriyet öncesinde gerekse de sonrasında vahim ve son derece düşündürücü olayların merkezinde yer almıştır.

Bölgedeki aşiret ve köhnemiş ağalık sistemi, milletaltı yapılanmaların fazlasıyla yer ve zemin bulması birçok sorunu beraberinde getirmiştir.

Kendi güç ve geleneksel itibarlarının zayıflayacağından korkan yerel çıkar ve baskı grupları, bölge insanımızı devletten uzaklaştırmak ve milletimizden ayrı tutmak için her türlü tezgâhın içinde olmuşlardır.

Cumhuriyetle birlikte tebaadan vatandaşlığa geçişin yarattığı umut dalgası ve iyimserlik rüzgârı ne yazık ki feodal ilişkilerin duvarlarına çarpmış ve hatta kanlı iç meselelere dayanak teşkil etmiştir.

Devlet gücünün bölgeye ulaşmasını istemeyen, yardımları reddeden, ıslah ve imar faaliyetlerine direnen yerel güç odakları, dar ve son derece güdük hâkimiyet alanlarını kaybetmek için durmadan nifak saçmışlardır.

Kimi zaman mezhep aidiyetini kimi zaman etnik kökeni, kimi zaman da dinî hassasiyetleri istismar ederek isyan ateşini diri tutmaya çalışan gafillere her devirde fazlasıyla tesadüf edilmiştir.

Bunlar çoğunlukla yabancıların güdümüne girmişler, Şark Meselesinin piyonları olmayı gönüllü bir şekilde kabul etmişlerdir.

Bu itibarla, Türk milletine diklenmekten, kardeş ihtilafını körüklemekten ahlaken ve manen hiç rahatsızlık duymamışlardır.

O dönem itibarıyla, otorite ve nüfuzlarının kırılacağı, aşiret yapılanmasının bozulacağı endişesine kapılanların başında,

son günlerin en çok bahsi geçen ve Dersim'in elebaşlarından birisi olan bölücü şahsiyeti gelmektedir.

Şu kadarını söyleyebilirim ki;

Batı'nın kışkırtmalarına kucak açanların, yabancılara aman dileyerek yardım talebinde bulunanların, Tunceli'yi özerk ve dokunulmaz bir yer hâline getirme aymazlığına soyunanların bugünlerde alkışlanması hazin olduğu kadar da utanç vericidir.

Tuncelili vatandaşlarımı ve Alevi kardeşlerimi bütün bu aşağılık sürecin dışında tuttuğumuzu ifade etmeliyim.

Onların pırlanta gibi geçmişlerini, isyanla bağdaştırmaya çalışmanın büyük bir densizlik ve ahlaksızlık olduğunu duyurmak isterim.

Değerli Milletvekilleri,

Türk milleti kurduğu devletlerin hemen hepsinde isyanlarla, iç meselelerle karşılaşmıştır.

Ancak "Devlet ebet müddet" anlayışının yaşaması için de hiçbir fedakârlıktan kaçınmamıştır.

Hatta ecdadımız, devletin esenliğini ve baki kalmasını temin etmek için, bugün onaylamamızın zor olduğu, ama kendi devrindeki şartlar gereğince makul karşılanabilecek bir dizi önlemi acı da olsa almıştır.

Taht kavgalarına mâni olmak ve iç huzursuzlukların önüne geçmek amacıyla bunlar gerekli ve zorunlu görülmüştür.

Başbakan Erdoğan bilmese de ya da bildiği hâlde kabul etmese de Türk devlet geleneğinin temeli düzene, dirliğe ve adalete dayalıdır.

Türk milletinin tercihi ve kararı hep bu yönde tecelli etmiştir.

Birliğin yıkılması, varlığın zedelenmesi, vatan topraklarını parselleme niyetleri bu nedenle Türk milleti tarafından asla hoşgörülle karşılanmamıştır.

Kaldı ki doğal ve doğru olanı da budur.

Dersim İsyanı bu açıdan ele alınmalı ve teşhis karmaşasıyla hakikatler gayrimillî siyasetin kıskacında öğütülmemelidir.

Kurulu düzene ve meşru yönetime karşı silahlı eylem ya da saldırılar dünyanın her tarafında aynı isimle ve yaklaşımla değerlendirilmektedir ve bunun da ismi elbette ayaklanmadır, failleri de haindir.

İtaatsizlerin, devletin ulviyetine göz dikmiş canilerin, milletin bütünlüğünü bozmaya çalışan çürümüşlerin Dersim İsyanında neler yaptığını, kimlerin taşeronluğuna soyunduğunu ve hangi şirret hesaplara alet olduklarını tarih bütün safahatıyla ortaya koyacaktır.

Unutmayalım ki bu isyan Türk milletine gözdağıdır, sindirme ve yabancıların gözetimi ve hedefleri kapsamında zehir kusan bir nifak faaliyetidir.

Nasıl ki Türk milleti kendisine ve devletine yönelik başkaldırıları tarihin hiçbir döneminde cevapsız bırakmadıysa, bunu da karşılıksız koymamıştır.

AKP, CHP ve yanlarında saf tutmuş Cumhuriyet karşıtları; isyancıların çetelesini tutup haklarını savunurken, Dersim İsyanına giden süreci kasıtlı bir şekilde görmezden gelmişlerdir.

İster vicdanen, ister ahlaken isterse hukuken değerlendirilsin Tunceli'deki tahrikler Türk milletinin huzuruna, bağımsızlığına ve taşıdığı ruha hakarettir ve bunun için de isyanın başı hamdolsun ezilmiştir.

Buradan hareketle havaalanı isimlerinin değiştirilme tekliflerini ve Mustafa Kemal Atatürk'e kadar dayanan ithamları şiddetle ret ve telin ediyoruz.

Dersim İsyanı; hükûmeti devirme, yeni kurulan Cumhuriyeti yıkmaya ve ülkeyi parçalama sürecinin ara bir aşamasıdır ve doğru olarak da dönemin devlet yöneticileri Türk milletinin kendilerine yüklediği sorumluluğun gereğini yapmışlardır.

Kuşkusuz Dersim İsyanına karışanlar devleti yıkmaya tam teşebbüs etmişler ve bu yüzden dönemin Anayasa'sının 149'ncü maddesine göre de suçlu bulunmuşlardır.

Değerli arkadaşlarım,

Lütfen düşününüz ve güvendiğim vicdanlarınızda şu sorularımın muhasebesini yapınız.

Dersim İsyanının, 74 yıl sonra avukatlığına soyunanların ağızlarından, isyancıların katlettiği vatan evlatlarıyla ve olayları başlatan cinayetleriyle ilgili görüş ileri sürene hiç rastladınız mı?

Asteğmen İsmail Hakkı'nın ve yanında şehit düşen otuz üç askerin hakkını, hukukunu savunanı işittiniz mi?

İsyancıların başı Seyyit Rıza'nın derdine düşenler, karakolunda askerleriyle ansızın baskın yiyerek şehit olan gencecik asteğmeni nasıl izah edeceklerdir?

Az önce de vurguladığım gibi, bu nedenle Dersim İsyanına karışanların, Mehmetçiğin kanına girenlerin bugünkü PKK'dan, bölücü KCK'dan hiçbir farkı yoktur.

Aradaki benzerliğe ve yakın illiyet bağına lütfen dikkat buyurunuz:

- Dün karakollar basılıyordu, bugün de basılıyor.
- Dün analar ağlıyordu, bugünde ağlıyor.
- Dün Mehmetçik bayrağa sarılı tabutuyla memleketine gidiyordu, bugün de gidiyor.
- Dün bölücülük yapılıyordu, bugün de yapılıyor.

- Dün köprüler yıkılıyor, yollar ve binalar kundaklanıyordu, bugün de aynısı yaşıyor.
- Dün etnik ve mezhep karşıtlığından medet uman alçaklar vardı, bugün de vardır.

Ancak dünle bugün arasındaki en belirgin fark devleti yönetenlerdedir.

Şu ibretlik manzaraya bakın ki, dün Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran kahramanlar varken, bugün etnik bölücülükle kucak açan, müzakere ve mütareke eden zihniyetler bulunmaktadır.

Şimdi Başbakan Erdoğan çıkmış, katliam diyerek sunduğu isyanla ilgili olarak; "Eğer devlet adına özür dilemek gerekiyorsa ve böyle bir literatür varsa ben özür dilerim ve diliyorum." diyebilmiştir.

Sayın Başbakan; bizzat sana hatırlatırım ki, Türk devlet geleneğinde böyle bir literatür yoktur.

Böyle bir melanet ve rezalet hiçbir dönemde vuku bulmamıştır.

Bu şekildeki bir pespayelik ve kifayetsizlik ancak seninle görünür olmuştur.

Öte yandan ana muhalefet partisi CHP'nin Genel Başkanı da devlet adına Cumhurbaşkanından özür beklediğini ifade etmiştir.

“Özür koalisyonu” bu şekilde kurulmuş ve saflar iyice belirginlik kazanmıştır.

Elbette bizim Başbakan Erdoğan'a ve ana muhalefet liderine söyleyeceğimiz çok sözümüz vardır.

Merakımız, bundan sonra daha hangi meselelerle ilgili özür dileneceğidir.

Sayın Başbakan;

- Malazgirt'te Bizans'ı yenerek Anadolu'ya adım atmamızdan dolayı özür mü dileyelim?
- Haçlı zihniyetine gününü gösteren kutlu ceddimiz adına af mı dilenelim?
- İstanbul'un fethinden dolayı üzüntülerimizi mi bildirelim?
- Celali İsyanlarını bastırmaktan, isyancı başlarını tesirsiz hâle getirmekten ve devlete sahip çıkmaktan dolayı nedamet mi gösterelim?
- Türk milletinin varlığından, nefes almasından dolayı bağışlanma talebinde mi bulunalım?

Nedir senin isteğin?

Amacını ve yapmak istediklerini net olarak milletimize açıkla.

Kimin adına ne diliyorsun?

Bu cüreti ve cesareti sana kimler veriyor?

Kimlerin ağzından konuşuyorsun?

Kimlerin düşüncelerini servis ediyorsun?

Sayın Başbakan; yanlış yoldasın, çıkmaz sokaktasın.

Arkana aldığın küresel güçlere fazla güveniyorsun.

Teslimiyetçiler de aynı tuzağa girmişlerdir.

Damat Ferit de aynı hataya düşmüştü.

Aciz, korkak, zavallı hükûmeti de aynı çelişiklere batmıştı.

Yabancıların ilgisini kazanmak, işgali kabul ettirmek adına yapmadıkları çirkeflik, çarpıtmadıkları fikir, atmadıkları iftira kalmamıştı.

Milletimizin tarihini kötölemek, ecdadımızı soykırımcı olarak göstermek, isyanları bastırانları savaş suçlusunu olarak sunmak olsa olsa bedeni burada, ama ruhu Batı'da bulunan kimliksiz ve köksüz zihniyetlerin düşeceği bir sapmadır.

Başbakan Erdoğan acaba;

- Çanakkale'yi bedenleriyle, kanlarıyla geçilmez yapanların şanlı mücadelelerinden,
- 1919'da Samsun'a çıkararak musallat olan işgalcilerin kafasına inen kudretten,
- Sakarya'dan, Dumlupınar'dan, Büyük Taarruzdan,

- Kurtuluş mücadelesinin adım adım inançla yürütülmesinden,
- İzmir'de, düşmanın denize hayalleriyle birlikte gömülmesinden,
- Cumhuriyetin ilanından,
- Sözde Ermeni soykırımından dolayı özür dileyebilecek midir?

Arkasında da PKK'dan, İmralı canisinden, Türk milletinin tökezlemesini ve sonra da dağılmasını bekleyen yüreksiz ve insanlık müsveddelerinden özür dileyebilecek midir?

Başbakan Erdoğan ille de özür dileyecekse, yaptıklarından, verdiği zararlardan, milletimize yaşattığı hayal kırıklarından dolayı bunu yapmalıdır.

Yabancı görevlilerin, istihbarat elemanlarının yüzyıllardır denediği ama başaramadığı etnik ve mezhep ikiliğini, düşmanlığını bilemekten vazgeçmelidir.

Takip ettiği ve ısrarla yürüdüğü yolun sonunda gözyaşı, kavga, niza ve küslük vardır.

Eski defterleri karıştırarak, bundan siyasi nema ummanın hem partisine hem de kendisine hayrı dokunmayacaktır.

Bu davranışlar milletimizin kardeşliğini değil, fitnenin kökleşmesini sağlayacaktır.

İstiklal mahkemeleri konusundaki tartışmalar ve arayışlar da bu kapsamda görülmelidir.

Hukuka darbe vuran, mahkemeleri siyasi baskı altına alan, haksız yere insanları cezaevine sokan bu zihniyetin, kuruluş yıllarının olağanüstü yargılama anlayışından rahatsız olması traji komik bir durumdur.

Bırakalım tarihçiler, bilim insanları bunlarla ilgili değerlendirmelerini kendi mecralarında yapınlar, objektif neticelere ulaşınlar.

Sözde Ermeni soykırım meselesinde tarihçileri göreve çağırın Başbakan ve yol arkadaşları, iş buraya gelince ahkâm kesmekte bir beis görmemektedir.

Ayrıca sorgulanması gereken bir husus da Atatürk Dil ve Tarih Kurumunun, üniversitelerin tarih bölümünde görev alan değerli bilim insanlarının, tarih alanında faaliyet gösteren sivil toplum kuruluşlarının tarihimiz bu kadar darbe alırken seslerini dahi çıkarmamalarıdır.

Tarihçiler bugün konuşmayacak da ne zaman değerlendirmede bulunacaklardır?

Malum medya tarafından Dersim meselesinin, isyandan ziyade katliam gibi dillendirilmesine daha ne kadar katlanacaklardır?

Ve bu iğrençliği, medya sahipleri hangi yüzle sürdüreceklerdir?

Hem MHP hem de milletimiz bu gelişmeleri kızgınlıkla izlemektedir.

Bu kapsamda Şu önerilerimizin muhataplarımız tarafından dikkatle incelenmesi ve bir karara baēlanması gerekmektedir:

1- Acilen ve kısa sũre iēinde bir "Tarih Őũrası" toplanmalıdır.

2- Bu Őũrada yer alan objektif ve araŐtarmacı niteliēe haiz deēerli tarihēilerden kurulan bir heyete, devletin her tũrlũ imkanı sunulmalı, başta Genel kurmay ArŐivi, TBMM tutanakları, Cumhuriyet arŐivi olmak ũzere bilgi ve belge edinecekleri tũm kapılar aēılmalıdır.

3- Aynı zamanda araştırma ve incelemelerde bulunmak ũzere; Rus, Birleşik Krallık ve Fransız arŐivlerine girmeleri de saēlanmalı ve her tũrlũ destek verilmelidir.

Yapılacak ēalıŐmalar neticesinde ulaŐılan sonuēlar deēerlendirmeye tabi tutulmalı ve gerēekler neyse, nelerden ibaretse Tũrk ve dũnya kamuoyuna aēıklanmalıdır.

Őfte bu durum karşısında; her Şey tũm ēıplaklıēıyla ortaya ēıkacak; kimin haklı kimin haksız kimin hıyanetin tarafında kimin ise milletin yanında durduēu aēıklıkla gũrũlebilecektir.

O zaman Başbakan Erdoēan'ın foyası resmen ortaya ēıktıēı takdirde; kendisi Tũrk milletine kin ve dũŐmanlık aŐılmaktan, tarihimizi keyfince yorumlamaktan ve neden olduēu yıkımdan dolayı Yũce Divanda hesaba ēekilmekten asla kaēamayacaktır.

Muhterem Arkadaşlarım,

Türkiye'nin ağırlaşan gündemi içinde, Cumhurbaşkanının Birleşik Krallığa ziyareti ve bu esnada dile getirdiği beyanları, düşünceleri bizim açımızdan önemli bulunmuştur.

Öncelikle diyebilirim ki, Sayın Gül'ün seyahatine çok fazla anlam yüklemesi, kendi fitratınca makul olabilir.

Ancak bu ziyaretin milletimize hangi kazanımları sağladığı ve ne gibi faydalar getireceği ise belirsizliğini korumaktadır.

Özellikle Dersim İsyanının tartışıldığı ve Suriye'de suların iyice ısındığı bir dönemde Birleşik Krallığa yapılan ziyaret her açıdan dikkat çekicidir.

Saraylardaki iltifatlar, şatafatlı karşılamarlar, verilen hediyeler, giyilen franklar, takılan şövalye nişanları, gerçekleştirilen kadetral ziyaretleri, tokuşturulan kadehler en çok akıllarda kalan hususlar olmuştur.

Ayrıca Sayın Gül'ün, Birleşik Krallık Başbakanının ayağına kadar gitmesi ve makamında onu ziyaret etmesi doğru ve siyeye çekeceğimiz bir gelişme değildir.

Türk devletini temsil eden Sayın Gül'ün bu tercihi, milletimizin saygınlığı ve devletimizin itibarı açısından yaralayıcıdır.

Bütün ayrıntılarının düşünülmesi gereken bu ziyaret sırasında, böylesi bir durumun anlık ve olağanüstü gerçekleştiğini söylemek çok zordur.

Türkiye'de, Suudi Kralının ayağına gidenlerin, bunu başka bir yabancı yöneticiye de tekrarlamaları kendileri bakımından sorun teşkil etmeyebilir.

Ancak Türk milletini temsil ettikleri sürece, taşıdıkları sorumlulukların manasına ve derin sırrına vâkıf olmaları çok büyük önemdedir.

Sayın Gül'ün, Birleşik Krallıkla ülkemizin ezelden ebede bir dostluk ilişkisi içinde bulunduğunu söylemesi ise doğruları ve tarihi hadiseleri karartmaktan başka bir anlama gelmemiştir.

"Türkiye artık yoktur." sözlerinin, bu ülkenin en etkili ağzları tarafından kendi parlamentolarında ilan edilmesinin üzerinden çok geçmemiştir.

"Şark Meselesi"nin hamisi olarak, iki yüz elli yıldır peşimizde olan bu ülkenin neler yaptığını, hangi kumpaslarla altımızı oymaya çalıştığını idraki mefluç olmamış her vatandaşımız bilebilecektir.

Eski hâkimiyet havzalarımızdaki isyanları ve bağımsızlık hareketlerini organize eden, gizli antlaşmalar vasıtasıyla topraklarımızı ittifak içindeki devletlerle bölüşen ve içinde bulunduğumuz bölgede istikrarsızlığın kök salmasını sağlayan bu ülkeden Türk milletinin alacağı ve öğreneceği bize göre hiçbir şey yoktur.

Anlaşıldığı kadarıyla, Birleşik Krallığa yılda iki devletin ziyareti kabul edilmektedir.

İçinde bulunduğumuz yıl için ABD ve Türkiye şanslı ve talihi ülkeler olmuşlardır.

Yakın coğrafyalarımızdaki halk hareketlerini ve yönetimlerin birer birer devrilmesini hesaba kattığımızda; yapılan ziyaretlerden çıkacak anlamlar meselenin içyüzünü deşifre edebilecektir.

Kuşkusuz BOP; ABD ile Birleşik Krallık arasındaki derin, tarihi ve kadim ilişki çerçevesinde adım adım yürütülmektedir.

Bu iki ülkenin Türkiye'yi, AKP eliyle ateşe sürüklediği gün gibi meydandadır.

Dün kıskırttığı isyanlarla sonuç alamayan, kardeşliğimizi ne yaptıysa bozamayan, Müslüman coğrafyasına pençesini geçirerek zulmü yaygınlaştırsa da sömürü heveslerine tam olarak erişemeyenler bu defa daha farklı bir yöntemi devreye sokmuşlardır.

Görüldüğü kadarıyla AKP boşuna ikram görmemekte, boş yere desteklenmemektedir.

Saraylardaki ağır lanma, masalları andıran takdimler rastlantı değildir.

Sömürü defterinin boş kalan sayfalarını yazacak ve arkasından da taşıyacak yeni bir kâtime ihtiyaç vardır.

İşte bu konuda AKP aranılan özelliklere ziyadesiyle sahiptir ve müracaatlar içinde şartlara en uygun kriterler bu kafa yapısında içler acısı bir biçimde mevcuttur.

Cumhurbaşkanı Gül'ün Suriye konusunda, "En kötü senaryoya hazırlıklyız." ibaresi AKP'nin gizli gündemini ve BOP'un gerçekleşmesi için neleri yapabileceğini iyi bir şekilde özetlemiştir.

Başbakan Erdoğan; tıpkı Mısır, Libya liderlerine aşama aşama getirerek olgunlaştırdığı "Görevden çekil." ihtarını bu defa da Suriye için kullanmaya başlamıştır.

Bununla da yetinmemiş, Kaddafi'nin akıbetini hatırlatarak insanlık dışı vahşî saldırıları neredeyse koz olarak kullanan bir kırılmanın dibine yuvarlanmıştır.

Ne hikmetse, Başbakanın bu yıpratma taktiğinden hemen sonra, Batı'nın bombaları komşu coğrafyalara atılmış, muhalif unsurlar silahlandırılarak iç savaşın çıkması sağlanmıştır.

Endişemiz, Libya muhalefetine ev sahipliği yapan AKP'nin, şimdi de Suriyeli yönetim karşıtlarına destek vermesiyle milletimizi şiddet sarmalının doğrudan tarafı hâline getirecek olmasıdır.

Üzülerek görüyoruz ki, Türkiye değişkenleri hızla sabitlenen bir denklemin içindedir ve çatışma dinamikleri bir bir harekete geçmektedir.

Bunun sonucunda başkalarının içişlerimize müdahalesi, iç dengelerimizle oynamaları çok kolay hale gelecektir.

Bu takdirde, Kandil'e, İmralı'nın kanlı mektubunu taşıyan, katil elleri muhabbetle sıkın AKP Hükümeti, bölücülükle ilgili bir dış dayatmayı veya uluslararası karışmayı nasıl önleyecek ve böylesi bir açmazı ne şekilde karşılayacaktır?

Gelişmelere bakılırsa ülkemiz geri dönüşü çok zor bir süreçte doğru gitmektedir.

Küresel hesaplar, AKP'ye altın tepsi içinde verilmiş ve biçilen vade içinde her şeyin tamamlanması istenmiştir.

Başbakan ve partisi; BOP'un müzahir kadrosunda dönemsel de olsa son derece göz dolduran önemli bir aktör hâline gelmiştir.

Bu ortamda, İran'ın tehditleri ve "İlk Türkiye'yi vururuz." açıklamaları herkesçe işitilmiştir.

Rusya'nın, füze savunma sistemiyle ilgili sert tedbirleri bölgesel kaygıları arttırmıştır.

Orta Doğu kaynamakta, Mısır'ın Tahrir Meydanı yine kalabalıkların, protestoların ve gösterilerin merkezi olmuştur.

Çember daralmakta, süreç kısalmaktadır.

Bölgemizde neye mal olacağı az çok belli olan bir istikrarsızlık ve kanlı çekişmenin göbeğine Türkiye hızla itilmektedir.

Başbakan Erdoğan ya bu süreçte Türkiye'yi tasfiye edecektir, ya da Türk milleti buna fırsat vermeden kaderine sahip çıkarak bu siyaset karaborsacısına dersini verecektir.

Ya Başbakan küresel hedefler çerçevesinde Türk milletini Orta Doğu'da dağıtacak ve büyüterek bölecektir ya da Türk milletinin asırları aşan kudreti bu zihniyeti geldiği gibi gönderecektir.

Ya Cumhuriyetle birlikte üniter yapıyı tasfiye edip Türk milletini etnik ve mezhep gurupları arasında taksim edecek-tir ya da Türk milleti kutlu varlığına musallat olan belalardan, Türkiye sevdalıları aracılığıyla dün olduğu gibi yine sıyrılıp kurtulacaktır.

Dış gelişmelerin yanı sıra, bölücülüğün alacağı seviye, yeni anayasanın varacağı nokta, ekonomideki tablo, yeni cum-hurbaşkanının kimliği ve şüphesiz milletimizin iyiye ve güzele bağlılığı geleceğimizi yakından etkileyecektir.

Bu itibarla Dersim İsyanı bağlamında yürütülen kampanyanın ve kutuplaşmanın; geçmişimizin masaya yatırılarak tarumar ve taciz edilmesinin, dış ziyaretlerin belli bir takvim ve plan dâhilinde yürütülmesinin arkasında ve önünde gizli hesaplar olduğu gözden uzak tutulmamalıdır.

Bu şartlar altında Milliyetçi Hareket olarak gücümüzü aziz milletimizden, ilhamımızı şerefli tarihimizden, azmimizi ec-dadımızın kahramanlıklarından alarak yolumuza devam edeceğiz.

Allah'ın izniyle, milletimizin hisarını yıktırmayacağız, devletimizin tekliğini bozdurmayacağız, millet aşkıyla çarpan yürekleri feryat ettirmeyeceğiz.

Bu duygularla konuşmama son verirken, Meclis çalışmalarında siz değerli milletvekili arkadaşlarımla başarılı bir hafta geçirmesini diliyorum; haftalık grup toplantımıza katılan herkesi sevgi ve saygılarımla bir kez daha selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

"TBMM GRUP TOPLANTISINDA"

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

Muhterem Milletvekilleri,

Değerli Misafirler,

Basınıımızın Kıymetli Temsilcileri,

Bu haftaki konuşmama başlarken hepinizi en iyi dileklerle selamlıyorum.

Bildiğiniz üzere, Türk kadınının seçme ve seçilme hakkını elde edişinin 77'nci yıl dönümü dün kutladık.

5 Aralık 1934 tarihinde alınan bir kararla kadınlara siyasal hayata müdahil olma ve yönlendirme hakkı kazandıran bu gi-rişimin ölkemiz için anlamı çok büyüktür.

Kadının siyasette temsili elbette çok önemli bir adım ve demokratik kültürün yaygınlaşmasında tarihî bir dönüm noktasıdır.

Bu hâliyle kadınlarımız, insan olmalarından kaynaklanan haklarının önemli bir bölümüne ulaşmışlar; eşit, saygın birer fert hâlinde hayatın içinde yer alarak aktif bir konuma yükselmişlerdir.

Takdir edersiniz ki toplumsal sistemin en temel özelliği kadınlar ve erkekler tarafından oluşturulmasıdır.

Cinsiyet ayrımının farklılaştırıcı ve dışlayıcı etkisini bir yana bırakarak diyebiliriz ki, kadınlarla erkekler yaşadıkları toplumun teşkilatlanmasını ve işleyişini, genel çıkarı gözetecek bir biçimde belirleme sorumluluğuna ve yetkisine sahiptirler.

İnsan varlığının eşit değerinden ve onurundan beslenen bu durumun, kadınların toplumsal sistemdeki yer ve konumlarını teminat altına alması ayrıca dikkate değerdir.

Seçme ve seçilme meselesi her şeyden önce demokrasinin nasıl algılandığı ve pratik hayata nasıl yansıdığı sorularına verilecek cevaplarla yakından ilgilidir.

Eski devirlerde olduğu gibi, katılımın, oy ve seçilme hakkının sınırlı ve belirli kesimlere verilmesi demokrasi olmayacak ve üstelik de insani bir tarafı bulunmayacaktır.

1930'lu yıllarda, yeni kurulan bir devletin yöneticileri ve siyaset adamları bunun farkına varmışlar ve iftihar edilecek bir hamleyle seçme ve seçilme konusundaki eşitsizlikleri gidermişlerdir.

Bir tarafta devlet kuran, diğer tarafta da demokrasinin inşa edilmesine kafa yoran kurucu kahramanların, hukuken Türk vatandaşları arasındaki uçurumları kapatma gayretleri her açıdan takdire şayandır.

1926 tarihinde kabul edilen Medeni Kanun, kadınların en temel haklarına ulaşmadaki önemli mihenk taşlarındandır.

Arkasından 3 Nisan 1930 tarihinde çıkarılan Belediye Kanunu'yla birlikte, mahallî idarelerde katılım ve temsil konusunda kadınlarımız değerli imkânlarla kavuşmuşlardır.

Peşi sıra 5 Aralık 1934 tarihi, hem kadınlarımız hem de demokrasimiz açısından milat olmuş ve siyasal hakların kullanımını konusunda mutlak bir eşitlik sağlamıştır.

Bu vesileyle, son günlerde savaş baltalarını ellerine alarak dünle hesaplaşmaya giren ve Cumhuriyetin kuruluş yıllarını vicdansızca katliamla özdeşleştiren zavallılara, demokrasiyi yerleştirmeye arayışındaki bu tavizsiz duruşu heyecanla hatırlatmak isterim.

Eşkıyalık hareketlerine karşı millet mücadelesini hazmedemeyerek, insanlığa karşı işlenmiş bir suç olarak takdim edenler, her şeyden önce kendi mazilerinin ihanetle iç içe geçmiş taraflarına bakmalıdırlar.

Dikkatiniz çekerim ki, dönem itibarıyla, birçok ülkede kadınlara seçme ve seçilme hakkı verilmezken, Türkiye Cumhuriyeti çok şükür bunu başarmıştır.

Bugünkü köhnemiş ve küflenmiş zihniyet, o yıllarda da sorumluluk alsaydı bırakın demokratik gelişmeyi, kadın ve erkek arasındaki ikiliği tetiklemekten ve yarmaktan başka hiçbir şey yapmazdı.

Zira bunların mantığı budur, fikriyatlarının istikameti buna yöneliktir.

İleri demokrasi korosunun kadınlar konusunda iddia ettiği ve dile getirdiği hususlar taktik maiyetlidir ve şüphesiz samimiyetten tamamen uzaktır.

Hepiniz görüyor ve kamuoyuna yansıyan haberlerden işitiyorsunuz:

Bir tarafta ileri demokrasi çağrıları vardır, diğer tarafta kadınlarımıza yönelik ağırlaşan şiddet sarmalı bulunmaktadır.

Bir tarafta kadınlara yönelik pozitif ayrımcılık propagandası yapılmaktadır, diğer yanda tecavüz, taciz ve cinayetlere kurban giden kadınlarımızın sayısı hızla çoğalmaktadır.

Bir tarafta AKP'nin yalanları vardır, diğer yanda Türk kadının sürekli artan sorunları bulunmaktadır.

Üzülerek söylemeliyim ki, bugün toplumsal yapı tam bir cinnet halini yaşamaktadır.

En adi suçlar, en iğrenç saldırılar herkesin gözü önünde vuku bulmaktadır.

Ve maalesef bu insanlık dışı niyetlerin hedefinde de kadınlarımız vardır.

Şiddet, gözyaşı ve çaresizlik hiçbir dönem bu kadar görünür ve hissedilir olmamıştır.

Kadınlara yönelen hunhar saldırılar, işlenen cürümler hiç bu kadar belirgin hâle gelmemiştir.

Biliniz ki, kadınlarımız vahşetle yüz yüze yaşarken hiç kimse kadın milletvekili sayısıyla övünmemeli ve bunun üzerinden de siyasal çıkar elde etmeye yönelmemelidir.

- Sokak ortasında canice katledilen,
- Pusuya düşürülerek vahşice kıyılan,
- Karnındaki bebeğiyle hedef hâline gelen,
- Sığınma evlerinde çare bekleyen,
- Hanelerinde hakarete ve ithamlara uğrayan kadınlarımız olduğu sürece hiçbirimize rahat yüzü yoktur ve asla da olmayacaktır.

Aile içi şiddet, her ne sebeple olursa olsun meydana gelen cinayetler, kadınlığı istismar eden ahlaksızlıklar karşılaşılan sorunların başlıcalarıdır.

İster kamusal isterse özel alanda işlensin, kadınlarımıza fiziksel, cinsel ya da psikolojik zarar veya acı veren ya da vermesi muhtemel olan her türlü menfi vakayla mücadele etmek bizlerin boynunun borcudur.

Bu alandaki riskleri ve tehditleri en aza indirmek millî ve manevi sorumluluğumuzun yegâne unsurlarındandır.

Açıktır ki, şiddete göz yummak, görmezden gelmek, önlenmesi için gerekli tedbirleri almamak işlenen suçlara ortak olmak anlamına gelecektir ve bunun vebali de en başta hükümet etme sorumluluğu taşıyanların omuzlarında kalacaktır.

Şüphesiz kadınlarımız hak ihlallerine maruz kaldığı sürece medeni bir toplumdan kimse bahsetmemelidir.

Bu kapsamda Türk kadınının zor ve çilelerle dolu bir süreçten geçtiği bir gerçektir.

Kadın hakları ve kadın olmaktan kaynaklanan insanlık gururu incitilmekte ve tahrip edilmektedir.

Elbette, kadınlarımızın mücadeleleriyle elde ettiği sosyal, siyasal ve ekonomik seviyelerini küçümsemiyorum ve inkar da etmiyorum.

Ancak bu gelişmeye paralel giden sorunları da kimsenin ihmal etmemesi gerektiğini düşünüyorum.

Muhterem Arkadaşlarım,

Her şeye rağmen, yüce dinimizin buyruklarında ve aziz milletimizin kutlu tarihinde kadınlara verilen ayrıcalıkların ve değerlerin müstesna misalleri vardır.

Bunu davranışlarımıza ve diyaloglarımıza yansıtmamız her şeyden önce taşıdığımız insanlık değerlerinin mecburi bir neticesidir.

Hiçbir tereddüde kapılmadan söyleyebilirim ki, Türk kadını kendisine verilen her görev ve sorumluluğu şuurla benimsemiş ve içtenliğiyle bütünleşmiştir.

Nezaketin ve şefkatin diliyle her alana güzellik ve saygınlık kazandırmıştır.

Düğümlemiş meselelere merhamet ve zarafetle yaklaşmaları tabiidir ki çok önemli sonuçlara kapı aralamıştır.

Türk kadını gerektiği her durumda milletinin ve devletinin yanında yer almış ve fedakârlıkta gözleri kamaştırmıştır.

Ocağının dumanını tüttüren, ekmek parasını kazanmak için ter akıtan, eşine ve evladına sevgiyle yaklaşan, cephede mermiyi omuzlayan, sırtında yılların yükünü taşıyan Türk kadını bizim için kesinlikle bir iftihar vesilesidir.

Nene Hatun böyledir.

Tayyar Rahmiye Hanım bu güzide insanlardan birisidir.

Gaziantep'li Yirik Fatma, Gördesli Makbule, Erzurumlu Fatma Seher ve Nezahat Hanım bu örnek şahsiyetler arasındaki elleri öpülesi değerlerimizdir.

Bu abidevi kadınlarımızı, büyüklerimizi rahmetle yâd ediyorum.

Kağnısında çocuğunun üşümesine aldırmadan, millet emanetine sahip çıkarak koruyan bu kahraman nesli, fedakâr ve cefakâr yüksek erdem sahibi analarımızı hürmetle tekrar hatırlıyoruz.

Onlar yaralı Mehmetçiklere şifa oldular.

Onlar mitinglerde, cemiyetlerde milletin mukaddesatına sahip çıktılar.

Onlar şehit ve gazi olarak gönlümüzde yükseldiler.

Duygu yüklü, engin ruhlu, dili dualı, bakışları hüznü Anadolu kadının engellerinden kurtularak hak ettiği seviyeye gelmesi için üzerimize düşen ne varsa yapmaya hazır olduğumuza bildirmek isterim.

Bu vesileyle kadınlarımızın 77 yıl önce aldıkları seçme ve seçilme hakkının hayırlı uğurlu olmasını diliyorum.

Ve unutmayınız ki insan olmalarından kaynaklanan bu hak Türk kadınına asla bir lütuf, ihsan ya da bağış değildir.

Bu itibarla kadınlarımızın toplumun her kesiminde daha fazla temsil ve yetki almasını bekliyor ve bunun için de her girişimi yapmaya, her gayreti göstermeye kararlı olduğumuzu ifade etmek istiyorum.

Seçme ve seçilme hakkına ulaşılmasının 77'nci yıl dönümü münasebetiyle, aramızda bulunan hanımefendileri ve yurdumun her köşesindeki analarımızı, bacılarımızı ve kardeşlerimizi kutluyor, hepsine şükranlarımı sunuyorum.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Kıymetli Misafirler,

Son günlerin en çok tartışılan konularından birisi de kuşkusuz sporda şike ve teşvik primi iddiaları olmuş; bu alandaki belirsizlikler, şayialar ve şaibeler daha da fazlalaşmıştır.

Biz bu konuyu kamuoyuna mal olduğu andan itibaren çok yakından takip ettik ve görüşlerimizi tüm taraflara açıkladık.

Nitekim 21 Temmuz 2011 tarihli yazılı basın açıklamamız bunun en bariz ispatıdır.

Temmuz ayının ilk haftasından bu tarafa, milletimizi meşgul eden şike ve teşvik primi etrafında somutlaşan suçlamaların ve isnatların son günlerde iyice içinden çıkılmaz hale geldiği açıktır.

Öncelikle şu tespiti yapmak zannederim son derece makul ve yerinde olacaktır:

Centilmenliğin, rekabetin ve ahlakın hâkim olması gereken Türk sporunun, bu kadar ağır ve ciddi bir travmanın içine girmesi vahim olduğu kadar da üzüntü ve endişe vericidir.

Son gelişmelerle, bilhassa Türk futbolu kuşkulu ve problemli bir alana hapsolmuş ve her kafadan çıkan sesler nedeniyle içinden çıkılmaz bir duruma gerilemiştir.

Milyonlarca insanımızın gönül verdiği, rozetini taşıdığı, flamasını salladığı, yaz ya da kış demeden tribünlerden destek

verdiği, birlikte sevinip birlikte ağladığı asırlık kulüplerimiz âdeta suçlamaların merkezine yerleştirilmiştir.

Her hâl ve durumda Parti olarak, köklü kulüplerimizin ve onlara gönül veren kardeşlerimizin incitilmesini ve hırpalanmasını kabul etmiyoruz ve bunu da şiddetle reddediyoruz.

Kulüplerimizin zan ve töhmet altında bırakılarak itibarlarının, saygınlıklarının ve güvenilirliklerinin zedelenmesini de hiç doğru ve insafli görmüyoruz.

Bu yaklaşımımızın, şike ve teşvik pirimi batağına saplanan kişileri kapsamayacağı, onlar için mazeret oluşturmayacağı tartışmasızdır.

Suç ve suçluyu ayırt edecek, ama masumiyet karinesine de titizlikle riayet edecek basiretli ve tarafsız bir bakış ve değerlendirme açısının şart olduğunu düşünüyoruz.

12 Haziran Seçimlerinden hemen sonra, şike ve teşvik primiyle ilgili gelişmelerin ortaya çıkması ve bu konuda gözaltılar ve tutuklamalar yapılması hepimizin şahit olduğu olaylar dizisinden bazılarıdır.

İşin başından beri gizli yürütülmesi gereken adli ve idari soruşturma safahatlarının, basın ve yayın organlarında çarşaf çarşaf teşhir edilmesi bize başka maksatların takip edildiği izlenimini vermiştir.

Milletimizin çok yakından izlediği Türk futbolundaki bu olumsuzluklar sebebiyle, mahkeme aşaması gerçekleşmeden,

birçok kişinin peşinen suçlu gibi gösterilmesi büyük bir haksızlık, insafsızlık ve acımasızlık örneği olmuştur.

Gerek Anayasa'da gerekse Ceza Kanunu'nda, suçu kesinleşmemiş hiç kimseye suçlu muamelesi yapılamayacağı kayıt ve hüküm altına alınmıştır.

Ancak ne acı bir durumdur ki, yaklaşık beş aydır tutuklu bulunan ve Türkiye'de milyonlarca insanının sevgisini ve haklı ilgisini kazanmış spor kulüplerimizin başkan ya da oyuncuları, hukuken bir netice ortaya çıkmadan dört duvar arasında ısrarla tutulmaktadır.

Biz bu garabetin adalet olmadığına, hakkaniyete hizmete etmediğine ve doğaldır ki vicdanları kanattığına inanıyoruz.

Anlaşıldığı kadarıyla AKP Hükûmetinin bu konudaki müsebbip arayışları ve sorumlu bulma çabaları başka faktörleri de içeriğine alarak hedefine yönelmiştir.

Sanırsınız ki, hâlihazırda şike ve teşvik primi sorunuyla ilgili tüm kötülükler 31'i tutuklu 93 şüpheli şahsın üzerinde toplanmıştır.

Bunlar gerekli cezalara çarptırılırsa her şey düzelecek ve böylelikle Türk sporu zincirlerinden ve kelepçelerinden kurtulacaktır.

Madem Türk sporu kangren olmuştur ve iflasın eşiğine gelmiştir; o hâlde sormak lazımdır ki, bunun yalnızca sorumlusu beş aydır tutuklu ya da şüpheli olarak görülen kişiler midir?

Türk sporunun tükenişinin ve dağılmasının günahı sadece bu kişilerde midir?

Kaldı ki mesele sadece şike iddialarıyla da bitmemiştir.

Hâli hazırda tutuklu olarak bulunan kişilerle ilgili başka tehlikeli iddialar ısıtılıp ısıtılıp kamuoyuna servis edilmektedir.

Görüldüğü kadarıyla şike ya da teşvik primi suçlamalarını gölgede bırakacak, başta çete oluşturmaya kadar uzanan geniş bir liste ortaya çıkmıştır.

Şurası berrak bir gerçektir ki, yalnızca şüphe ve bazı karanlık isimlerin ifadelerine dayanarak; kamuoyunca bilinen isimlerin yıpratılmasına çalışmak ve meseleyi değişik mecraya çekmeye çabalamak insanlık değerleriyle bağdaşmadığı gibi ahlaken de sorunlu bir tabloyu ortaya çıkaracaktır.

Diğer taraftan Türk futbolunun içine girdiği bunalımlı ve buhranlı ortama müdahil olmak üzere TBMM 24 Kasım 2011 tarihinde yasal bir düzenleme yapmıştır.

Bu kapsamda 6250 sayılı "Sporda Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair Kanunda Değişiklik Yapılması Hakkındaki Kanun" Mecliste ittifak hâlinde kabul edilmiş ve Sayın Cumhurbaşkanı'nın onayına sunulmuştur.

Ancak Sayın Cumhurbaşkanı, ilgili Kanun'u bir kez daha görüşülmek üzere Anayasa'nın 89 ve 104'üncü maddeleri uyarınca geri iade etmiştir.

Hatırlatmak isterim ki, 2004 yılında yürürlüğe giren 5149 sayılı Kanun, spor müsabakalarında şiddet ve düzensizliği

önlemede yetersiz kalınca, bu yılın Nisan ayında Sporda Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair 6222 sayılı Kanun kabul edilmiştir.

O zaman herhangi bir itirazı olmayan Sayın Cumhurbaşkanı, bazı gerekçelerle yapılan düzenlemeleri şimdi kabul etmemiş ve bir kez daha görüşülmek üzere TBMM Başkanlığına göndermiştir.

Ve Kanun'la öngörülen değişikliklerin, ölçülülük ve caydırıcılık gibi ceza hukukunun temel prensiplerini etkisiz kılacağından hareketle adalete vurgu yapmış ve hâlen yürütülmekte olan bir soruşturma kapsamında bulunan kişilere yönelik özel bir düzenleme yapıldığı intibainı gündeme getirmiştir.

Bunun üzerine şike ve teşvik primi iddiaları çerçevesinde iddianame hazırlanmış ve ilgili mahkemeye gönderilmiştir.

Veto kararıyla, iddianamenin kamuoyuna açıklanması arasındaki yakınlık bize göre manidardır ve başka hesapların devrede olduğuyla ilgili kuşkularımızı da kuvvetlendirmektedir.

Bundan sonraki aşamada sırayı mahkemenin iddianameyi kabul edip etmemesi meselesi alacaktır.

Elbette verilen karar Sayın Cumhurbaşkanının şahsi görüşü ve takdiridir.

Ancak şu kadarını söylemeliyim ki, Partimiz, bu Kanun değişikliğine destek verirken; ne adalet duygusunun

zedelenmesini ne de kişiye özel bir düzenleme olmasını asla istemediği gibi aklından dahi geçirmemiştir.

Bizim anlayamadığımız taraf; Sayın Cumhurbaşkanının, adalet duygusunun kimler tarafından saldırıya uğradığını ve kimler için kişiye özel yasalar çıkarıldığını unutmuş ya da unuttur gibi görünmeye tevessül etmesidir.

Biz, çıkması için katkı verdiğimiz bir Kanun değişikliğinde; Sayın Cumhurbaşkanının bu şekilde veto yetkisini kullanmasını hayret ve esefle karşılarıyoruz.

Çankaya Noteri suçlamalarını bertaraf etmek amacıyla firsattan yararlanarak meseleyi farklı noktalara çekmiştir.

Sayın Cumhurbaşkanı bilmelidir ki, Milliyetçi Hareket Partisi ceza-yaptırım dengesini bozacak, adalet duygusunu zaafa uğratacak ve adrese teslim düzenlemeler yapacak hiçbir ilişki ağının içinde olmamıştır ve olmayacaktır.

Hele hele Partimiz; şike ya da teşvik primi konusunda herkesten fazla hassas ve duyarlıdır ve bu alanda kimseden duyaçağı veya öğreneceğı bir şey yoktur.

Biz meselenin tümüyle çözülmesi ve hukuki sorunların giderilmesi için duruş gösterdik ve onay verdik.

Dört partinin katılımı ve işbirliğiyle çıkartılan söz konusu Kanun değişikliği, tekrar Meclis gündemine aynı hâliyle gelirse, biz sözümüzün ve kararlılığımızın sonuna kadar arkasında duracağız.

Meclis iradesinin sulandırılmasına ve milletimiz nezdinde değersizleşmesine tahammülümüz yoktur ve muhataplarımızı da aynı yaklaşım ve kararlılık içinde görmeyi istememiz en tabii hakkımızdır.

Doğaldır ki, zihniyet değişmeden ve ahlaki prensipler her alana hâkim olmadan sırf hukuki kaidelerle sorunların üstesinden gelmek mümkün değildir.

Buna inandık ve inanıyoruz.

Bu, meselenin bizim tarafımızı ilgilendiren kısmı ve yanıdır.

Ancak AKP zihniyetinin ve ana muhalefetin de tercihi, sözüne ve kararına bağlı kalarak sahip çıkmaları gerekmektedir.

Ne var ki AKP Hükûmetinin ağlayan siması, vetoyu hayırlı bir gelişme olarak değerlendirerek kendi partisinin alacağı pozisyon hakkında da hepimize bir fikir vermiştir.

Sorguladığımız husus burada şudur: Kimseye biat etmeye niyeti olmadığını söyleyen ilgili Başbakan Yardımcısının, Kanan değişikliği tekrar Meclis Genel Kuruluna geldiği takdirde ne yapacağı ve nasıl bir yol izleyeceğidir.

Bazı grup başkanvekillerinin düşüncelerinin hilafına, eğer AKP vetoyu doğru buluyorsa, daha önceki tutumunu ve kararını nasıl izah edecektir?

U dönüşü yapan, sürekli çark eden ve geriye adımlarla bizim fazlasıyla dikkatimizi çeken AKP ve CHP'nin; bu mesele

karşısında alacakları tutum onların inandırıcılığı ve siyasi kaliteleri bakımından da test olacaktır.

Ancak yapılan Kanun değişikliği hakkında Sayın Gül'ün yaklaşımı son derece ikircikli ve çifte standartlıdır.

Mademki Sayın Cumhurbaşkanı, adil ve hakkaniyete uygun cezalar belirlenmesi konusunda dikkatlidir, suç ve ceza arasında adalete uygun bir oranının bulunması gerektiğine atıf yapmaktadır; o hâlde Türklüğe hakareti düzenleyen 301. maddenin değiştirilmesinde neden aynı feraseti ve hassasiyeti göstermemiştir?

Söz konusu Kanun hükmü, değiştirilmeden önce; "Türklüğü, Cumhuriyeti veya Türkiye Büyük Millet Meclisini alenen aşağılayan kişiler altı aydan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır." ibarelerini kapsarken, Sayın Gül'ün 7 Mayıs 2008 tarihindeki onayıyla tam anlamıyla içi boşaltılmıştır.

Dileriz ki Sayın Cumhurbaşkanı her meselede gözü kapalı onay makamı gibi davranmasın; dikkatle, kararlılıkla ve itinayla önüne gelenleri derinlemesine ve objektif olarak incelesin.

Bizim için, genelde Türk sporunun, özelde Türk futbolunun aklanması ve tüm şaibelerden arınması gerekmektedir.

Bunun için mutlaka ve acilen sürdürülen adli ve idari kovuşturma süreci tamamlanmalı ve kim ne suç işlemişse karşılığını ve cezasını görmelidir.

Spor ahlakına ve hoşgörüsüne sığmayan temasların, ilişkilerin ve gizli niyetlerin açığa çıkarılarak şikeyi yapanların, teşvik edenlerin ve bunlara alet olanların yaptıklarının yanlarına kar bırakılmaması sağlanmalıdır.

Ancak suçluluğu kesinleşmeden kimseye de suçlu muamelesi yapılmamalıdır.

Türk futbolu artık soluk almalıdır.

Üzerinde dolaşan kara bulutlardan kurtulmalıdır.

Kulüplerimizin, iyi niyetli sporcularımız ve fedakâr kulüp taraftarlarımızın daha fazla rencide olmaması ve üzülmemeleri için AKP Hükûmeti sporu art niyetsiz ve gizli gündemine takılmadan sahiplenmeli ve sorunları gidermelidir.

İlave olarak Türkiye Futbol Federasyonu tarafsız bir şekilde ve siyasi etkiden uzaklaşarak Türk futbolunun meselelerine acilen odaklanmalıdır.

Federasyon kongrelerini siyasi kongre ve şov sahnelerine çevirenler bugünkü karanlık sürecin mesuliyetinden muaf olmadıklarını asla unutmamalıdır.

Ve hiç kimse güzide kulüplerimizin ve diğerlerinin şerefiyle ve haysiyetiyle oynamamalıdır.

Milliyetçi Hareket Partisi Türk futbolunun ayağa kalkması ve tüm engellerinden kurtulması için ne gerekiyorsa yapmaya hazır ve karardır.

Değerli Milletvekilleri,

Geçtiğimiz hafta ülkemizde ve komşu coğrafyalarda önemli siyasi gelişmeler ve ziyaretler gerçekleşmiştir.

Bunlar arasında en dikkat çeken ABD Başkan Yardımcısının Irak'ın kuzeyinden sonra ülkemize gerçekleştirdiği temaslar olmuştur.

Önümüzdeki hafta bu ülkenin önemli bir ismi daha ülkemize gelecektir.

Görüldüğü kadarıyla ABD'nin ve küresel çevrelerin, son dönemlerde Türkiye'ye karşı ilgileri bir hayli artmıştır.

Batı medyasından, düşünce merkezlerinden ve sivil toplum kuruluşlarından övgüler peşi sıra gelmektedir.

AKP Hükûmeti devamlı tıpışlanmakta, sırtı sıvazlanmakta ve küresel çevrelerin biberonuyla beslenmektedir.

Dün eksen kaydı kaymadı münakaşasının neden olduğu toz bulutu, yerini BOP'un yalancı ve ısmarlama baharına bırakmış ve AKP şımartılarak Suriye'ye kilitlenmiştir.

İçerik ve öz itibarıyla asırlardır değişmeyen içinde bulunduğumuz coğrafyadaki provokasyonlar ve tuzaklar, Orta Doğu'ya bir kez daha yerleşmiş ve aktörleri kısmen farklı olsa da aynı zihni ve fikri hedefle mesaisine koyulmuştur.

İlerleyişi, biçimi ve stili ile Orta Doğu'yu kanlı elleriyle kuşatan yeni sömürgecilik, cinayetlerini ve katliamlarını ürettiği kavramları seferber ederek meşrulaştırmaya çalışmaktadır.

Bir asır önce doğrudan müdahale kanalları oluşturarak yakın coğrafyalarımızı aralarında bölüşen güçler, şimdi bölge insanına şirin ve sevimli gelecek kişi ya da partileri tespit ederek, bunlar vasıtasıyla maliyeti azaltmak ve kendi zayıatlarını düşürmek istemektedirler.

AKP'nin ve BOP Eş Başkanının tercih ve seçimi bu yüzdendir.

İktidara gelmeleri ve tutunmaları için gösterilen sabır ve destek bundan dolayıdır.

AKP sömürgeciliğin ve işgal emellerinin sadık bir bekçisi olmuş; utanç verici bir şekilde Müslüman âlemini sırtından hançerlemiştir.

Elbette suç ortakları, kirli organizasyonun tezgâhı işportacıları Orta Doğu'da göze girmek ve kanlı sahnelerde rol almak için kıyasıya rekabet hâlinedirler.

Mizaçları ve müktesebatları bizce malum olan içerideki uzantılar da, AKP Hükümetini vicdanları kararmışçasına Orta Doğu bataklığına itmekte ve ya hep ya da hiç sözleriyle savaş çığırtkanlığı yapmaktadırlar.

AKP'nin, Suriye'nin karşısına tam olarak geçmesi amacıyla muazzam bir psikolojik hareket yürütülmekte ve hayûsızca tertipler yapılmaktadır.

Hükümet ise zaten bunlara dünden gönüllüdür ve BOP'un sancaktarlığını kimseye kaptırmaya niyeti yoktur.

Tam 95 yıl önce, ecdat toprakları iken gizli anlaşma masalarında pay edilen Orta Doğu, bugün bir kez daha emperyalist iştahın hedefindedir.

Yabancı güçlerin vaatlerine kanarak, işgali ve esareti kukla olmak adına benimseyen dönemin iş birlikçilerinin torunları bugün de faaliyet hâindedir ve bunların kim olduğunu sağduyulu herkes çok iyi görecektir.

İçinde bulunduğumuz geniş coğrafi havzaya ekilen etnik, dini ve mezhep düşmanlıklarının kimlerden ve ne şekilde yayıldığı hepimizce bilinmektedir.

Şimdilerde demokrasi diyenlerin, özgürlük yaygarası koparanların nasıl bir mazi, devlet ve toplum hayatından bu zamana geldiklerini zihinlerini ve dürüstlüklerini ipotek ettirmemiş her sağduyulu insanımız gayet iyi fark edebileceklerdir.

Suriye'de demokrasi olmayışını eleştirenlerin, kendi halkına ateş ediyor diyerek insan hakları organizasyonlarını harekete geçirenlerin ve saldırılar için geri sayıma başlayanların utanma ve sıkılmaları varsa önce kendi sicillerini gözden geçirmeleri gerekmektedir.

Bakınız değerli arkadaşlarım, Arap Birliği Suriye'ye yaptırım kararı alırken demokrasi vurgusu yapmış; fakat bu organizasyonun hemen hemen bütün üyeleri bugüne kadar demokrasinin hayalinden bile ürkmüş ve ısrarla da kaçmışlardır.

Suriye'deki kanlı saldırıları her fırsatta yerden yere vuran AKP zihniyeti de, nedense Suudi Arabistan'ın Bahreyn'de

döktüğü kanı ya da Mısır'da askerî vesayetin son haftalarda katlettiği insan sayısını bir türlü hatırlamamış ve dile getirmemiştir.

Hükûmet Somali'yi küresel projeler kapsamında gündemine alırken, açlığın ve yoksulluğun istismarını yapmış; ama bu ülkenin şu sıralarda BOP çerçevesinde işgalin sınırında bulunduğu katiyen itiraf edememiştir.

Demokrasi maalesef dengesiz ve samimiyetsiz ağzılarda gerçek anlam ve kapsamından hızla uzaklaşmaktadır.

Osmanlıyı yıkan ittifak ve taraflar, bugün daha değişik bir yöntemle üzerimize çullanmanın hesabını yapmaktadır.

Buna çanak tutan ve ortam hazırlayan da hiç şüphensiz olmasın ki Adalet ve Kalkınma Partisidir.

Türkiye Cumhuriyeti'ni; yanlarında göstererek içten içe katan ve AKP'nin ihanet politikalarına destek veren çevreler, esas ve öz olarak ne Suriye'yi ne Libya'yı ne de Mısır'ı asıl hedef olarak tayin etmişlerdir.

Unutmayınız ki Türklük, Türk milleti ve Türkiye Cumhuriyeti BOP'un son durağıdır ve bu durak tasfiye olmadan bu şeytani proje amacına ulaşamayacaktır.

Bunun için Dersim konusu tesadüfen çıkmış bir mesele değildir.

Geçmişteki ihanetlerin katliam gibi sunulması boşuna değildir.

Türkiye'nin yıkılması için güç aldığı zeminin çatlatılması ve sallanması gerekmektedir.

Türk milletinin dağılması için anlam bunalımına düşmesi ve özgüvenini tamamen kaybetmesi lazımdır.

AKP zihniyetinin sefil ve tükenmiş yüzleri, kurtuluş savaşına kurgu, şehitliklerin de temsili olduğunu utanmadan, yüzleri kızarmadan ve kalpleri sızlamadan gündeme taşıyabilmektedirler.

İşte AKP'nin memur olduğu kepezeliklerin, yıkımların altında bunlar vardır.

Cumhuriyet ve Mustafa Kemal Atatürk meselesi aşılsa, yeni Anayasa sürecinde inisiyatif ve psikolojik üstünlük elde edeceklerini hesap eden alçaklar, BOP'un ekmeğine sürekli yağ sürmektedirler.

Bu itibarla pazarlıklar kızırmakta, BOP'un eylem planları ve ilerleyeceği güzergâhlar hakkında son rötuşlar yapılmaktadır.

İşte böylesi bir ortamda az önce kısaca değindiğim gibi, ABD Başkan Yardımcısı ülkemize gelmiştir.

Bizim için üzerinde durulması gereken başlıca konulardan birisi; söz konusu şahsiyetin ziyaret halkasındaki duraklarıdır.

ABD Başkan Yardımcısı, Irak'ın kuzeyindeki peşmerge reisiyle ve PKK'nın düşüncelerini ve silah bırakma şartlarını açıklayan Irak Cumhurbaşkanıyla bir araya gelmiştir.

PKK'ı himaye eden peşmerge reisi ve terör elçisi Irak Cumhurbaşkanıyla görüşmeler yapan ve muhataplarına terör konusunda Türkiye'nin beklentilerini ifade eden ABD Başkan Yardımcısı, gelmeden önce bu şekilde kamuoyu hazırlamış ve sonra da asıl gündemiyle ülkemizde ağırlanmıştır.

AKP'yi öven ve Türkiye'nin Suriye'de gerçek bir liderlik gösterdiğini söyleyen bu Başkan Yardımcısının; sadece Hükümeti pohpohlamak için binlerce kilometre öteden Türkiye geldiğini düşünmek izah edilemez bir saflık olacaktır.

AKP'ye biçilen postun, artık Suriye'ye serilmesi istenmekte ve bu konudaki taktik ve stratejik adımlar peşi sıra ortaya dökülmektedir.

Esasen ABD Başkan Yardımcısının geçmişte ülkemizle ilgili sarf ettiği sözleri bizim tarafımızdan gayet net olarak bilinmektedir.

Millî meselelere karşı tahrik yüklü düşünceleri hâlâ hafızalarımızdadır.

Sözde Ermeni soykırım iddiaları başta olmak üzere, Türkiye karşıtlığı ve muhalifliği bilgimiz dâhilindedir.

Aynı stratejik vizyona sahip olduğumuzu iddia eden bu kronik Türkiye hasmının, birdenbire eski fikirleriyle çelişen bir noktaya gelmesi dönemsel ve sadece bölgesel bir denklemin kurulması için geçici bir durumdur.

ABD Başkanının aynı zaman içinde, "İsrail'den daha önemli müttefikimiz yoktur." sözlerini ümit ederim ki AKP zihniyeti iyi değerlendirir ve bundan sonraki adımlarını buna göre atar.

Ancak buna dair en ufak bir emare de hâlâ görülememektir ve en derin kaygımız da budur.

Suriye konusunda ifşa edilen beyanatlar ve fiili savaş şartları her şeyi net olarak göstermektedir.

Karşılıklı yaptırım kararları ve adımları kritik bir eşığe geldiğinin işaretidir.

Küresel projelerin alt yüklenicilerinden olan Dışişleri Bakanının; "Komşularla sıfır problem ilişkisi dediysek biz Suriye halkıyla sıfır problem peşindeyiz." tevili tam bir geri adım ve daha önceki pozisyonlarından savrulmalıdır.

"Zalimlerle birlikte olmayacaklarını." iddia eden bu kişinin görev aldığı hükûmetin; Orta Doğu sultanlarıyla, krallarıyla, emirleriyle, otoriter simalarla ve kanlı diktatörlerle yıllarca yanak yanağa olduğunu aziz milletimiz gayet iyi bilmektedir.

AKP uçurumun kenarında nutuk atmakta ve şuursuz bir hâlde Türkiye'yi felakete götürmektedir.

Eğer yapılanlar karşılığında diyet ödüyorsa, verdiği sözlerin karşılığını yerine getiriyorsa ve büyük bir açığı var da tehditlere boyun eğiyorsa; bilinsin ki AKP açık bir ihanet içindedir.

Küresel angajmanların sonucunda gerekli hizmeti veremeyen AKP Hükûmeti ve Başbakan, gün gelecek buruşturulup bir kenara bırakılacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi, Türkiye'nin ve Türk milletinin çok sıkıntılı bir sürece doğru adım adım götürüldüğünü görmekte ve bu nedenle de hükûmeti girdiği yoldan geri dönmesi için açıklıkla uyarılmaktadır.

Her devletin kendi iç meselesini kendi mekanizma ve sosyolojik gerçekleriyle çözüme kavuşturmasına yürekten inanıyoruz ve komşu ülkelerdeki şiddet ve istikrarsızlık döngüsünün bir an önce son bulmasını temenni ediyoruz.

AKP Hükûmeti, fitne ektiği yerden hüsrana bîceceğini unutmamalı ve Türk milletinin de bunu affetmeyeceğini ve eninden sonunda hesap soracağını asla hatırından çıkarmamalıdır.

Bu haftaki konuşmama son vermeden önce kısaca değinmek istediğim bir konu daha bulunmaktadır.

Malumlarınız olacağı üzere, Muharrem ayının onuncu gününü "Aşure Günü" olarak idrak ediyoruz.

Yüce Peygamber'imizin sevgili torunu Hz. Hüseyin ve yanında bulunanların Kербela'da şehit edilmişlerinin matemini ve hüznünü yüreklerimizde yaşıyoruz.

Hz. Hüseyin'in şehit olduğu günü anmak adına; kaynatılan aşurelerin ve ilahî aşkla tutulan oruçların Cenab-ı Allah katında kabul edilmesini içtenlikle niyaz ediyorum.

Bu duygu ve düşüncelerle, 2012 Yılı Bütçesinin Genel Kurul çalışmalarında siz değerli milletvekili arkadaşlarıma başarılar diliyor, grup toplantımıza katılan herkesi saygılarımla selamlıyorum.

